

אמֶר לֵיהּ טוֹפֵסֶרֶת דָּלְבֶךָ בְּאֶנְפֶךָ שְׁכִיחַ. אָמֶר לֵיהּ לֹא עַל
דִּידִי הַוָּא אֶלְאָ עַל דִּידָהוּ. אָמֶר לֵיהּ חַס וִשְׁלוּם
דָּא תַעֲבֵשׂ, אֶלְאָ בְּגִין דְמָלִין אַתְגָּלִין בִּינְיִהוּ כֹּל כֹּה.
יַגְלוּן בִּינְיִ חַבְרִיָּא יַלְפּוֹן אַפְנוֹן אַרְחִין (וְאַתְבְּסָקָה) וְאַתְפְּסָיִן
מָלִין בְּגֻווִּיהּוּ. דָהָא מָלִין לֹא אַתְגָּלִין אֶלְאָ בִּינָה דָהָא
קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא אַסְטְבִּים עַמְנָא וּלְעַל יַדְנָא אַתְגָּלִין
מָלִין.

אָמֶר רַבִּי יוֹסֵי פְתִיבָה, (ישעה נה) אֹז יַבְקַע כְּשַׁחַר אָוֹרֵךְ וְגּוֹ.
וּמְיַין קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לְאַכְרֹזָא עַל בְּנוֹי וַיִּמְאָ,
אֹז יַבְקַע כְּשַׁחַר אָוֹרֵךְ וְאַרְכְּתָה מַהְרָה תַּצְמַח וְהַלֵּךְ לְפִנֵּיךְ
צְדָקָה וּכְבָוד יְיִי יַאֲסָפָה,

פרק וַיַּרְא אֱלֹהִים

מִרְדֵּשׁ הַגְּנַעַלִם

רַבְנָן פְתִיחַי בְּהָאֵי קְרָא (שיר
השירים א) לְרִיחָה (לט ב) שְׁמַנְיָה
טוֹבִים שְׁמַן תּוֹרָק שְׁמַךְ וְגּוֹ.
תַנוּ רַבְנָן הָאֵי נְשָׁמְתָא דְבָר
אִינְשׁ בְּשֻׁעַתָּא דְסָלְקָא
מְאֻרְעָא לְרִקְיעָא וְקִימָא
בְּהָהָא זִיהָרָא עַלְאָה
דְאַמְרָן, קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא
מְבָקֵר לָהּ.

זהר

(דף צז ע"א), רַבִּי חַיִיא פָתָח (שיר
השירים ב) הַגְּנַבִּים גָּרָאו בָּאָרֶץ
עַת הַזָּמִיר הַגְּיִע וְקוֹל הַתּוֹר
בְשִׁמְעָה בָּאָרְצָנוּ. הַגְּנַבִּים
גָּרָאו בָּאָרֶץ, כֵּד בָּרָא
קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא עַלְמָא.
יַהְבָ בָּאָרְעָא כֵּל חִילָא
דָא תַּחֲזֵי לָהּ. וּכְלָא הַוָּה

תא שמע אמר רבי שמעון בן יוחאי כל נשמה תא מצדייקיא פיוון קיימא באתר שכינה יקרה דחויה למיתב קודשא בריך הוא קרי לאבחתא, ואמר לו זילו ובקרו לפלניא צדקה דאתה, ואקדימו ליה שלמא מן שמי. ואנו אמרין, מאר שמא, לא אתחזוי לאבא עלמא, לא אתחזוי למイル למיחמי לברא, ברא אתחזוי למיחמי ולמיחמי ולמתבע לאבוי.

והוא קרי ליעקב ואמר ליה אנט דבזה לך צערא דבניו זיל וקביל (אולפניה) פני דפלניא צדקה דאתה הבא, ואני איזיל עמה. הרא

בארעה, ולא אפיקת איין בעלמא עד דאתברי אדם, פיוון דאתברי אדם, פלא אהוזי (ד"א לג למיפוי) בעלמא, וארעא גליאת אייבאה וחייבה דאתפקדו בה.

כגונגען דא שםים לא יהבו חילין לארעא עד דאתא אדם. הַדָּא הו דכתיב, (בראשית ב) וכל שיח השדה טרם יהיה הארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יי אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את הארץ. אטמזר כל אבן תולדין ולא אתגלון, ישמיא

ספרי תורה

(חסר) הורמנוטא דמלכא אתחזוי בתקلت גונין, גוון חד חייז דאתחזוי לעינא מרחיק, ועינא לא יכול לקיימא בברירו דחויה בגין דאייה מרחוק, עד דנטיל עינא חייז זעיר בקמיטו דיליה. ועל דא כתיב,

וְאַתְּ עֲפָבָבָוּ דְּלֹא אִמְטִירָוּ עַל
הַוְּאָ, מִבְקָשֵׁי פֶּגֶנִיךְ יַעֲקֹב סָלָה.
מִבְקָשֵׁ לֹא נָאָמֵר אֶלָּא
מִבְקָשֵׁי. אָמֵר רַבִּי חִיא
מִרְיִישָׁה דְּקָרָא מִשְׁמָעָ
דְּכָתִיב זֶה דָּוָר דָּוָרְשֵׁיו וְגוּ.
אָמֵר רַבִּי יַעֲקֹב אָמֵר רַבִּי
חִיאָ (נ"א עֲקֵבָא) יַעֲקֹב אָבִינוּ
הַוְּא בְּפִאָ הַפְּבוֹד, וּבַן תָּאָנָא
דְּבִי אֶלְיָהוּ יַעֲקֹב אָבִינוּ הַוְּא
בְּפִאָ בְּפִנֵּי עַצְמוֹ, דְּכָתִיב,
(וַיָּקֹרְאַ בָּו) וַיָּכְרֹתֵי אֶת בְּרִיתִי
יַעֲקֹב, בְּרִית בְּרִת קָדוֹשׁ א
בְּרִיךְ הַוְּא לְיַעֲקֹב לְבָדוֹ יוֹתֵר
מְקֻל אָבוֹתָיו דַּעֲבִיד לִיה
בְּפִאָ הַפְּבוֹד. בָּר מַן
קְדֻמָּה:

רַבִּי אֶלְיָזָר הָוָה יַתִּיב וְהָוָה
לְעֵי בָּאוּרִיָּתָא. אַתָּא לְגַבֵּיהָ

אַתְּ עֲפָבָבָוּ דְּלֹא אִמְטִירָוּ עַל
אָרְעָא, בְּגִין דָּאָדָם אֵין,
דְּלֹא אַשְׁתַּכָּה וְלֹא אַתְּבָרִי,
וְכֹלָא אַתְּעַבֵּב בְּגִינִּיהָ, בִּין
דָּאַתְּהָוִי אָדָם, מִיד הַפְּגָנִים
גָּרָאו בָּאָרֶץ וְכֹל חִילִין
דָּאַתְּטָמְרוֹ אַתְּגָּלְיאָו
וְאַתְּהִיבָּו בָּה.

עַת הַזָּמִיר הַגַּעַ, דָּאַתְּתָקְנוּ
תְּקִוְנָא דָתּוֹשְׁבָחָן
לְזֹמְרָא קָמִי קָודְשָׁא בָּרִיךְ
הַוְּא מַה דְּלֹא אַשְׁתַּכָּה עַד
לֹא אַתְּבָרִי אָדָם. וְקוֹל הַתּוֹר
בְּשָׁמָע בָּאָרֶץ. דָהָא (ד"א
דָא) (ד"א ל"ג כָּל) מַלְהָ
דָקָוְדָשָׁא בָּרִיךְ הַפָּא (ד"א ל"ג
דַעֲבָד) דְּלֹא (דף צז ע"ב) אַשְׁתַּכָּה

(ירמיה לא) מִרְחֹזָק יִי נְרָאָה לֵי.

גַּוּן תָּגִין חִיזָּוּ דָהָא (נ"א דחד) עַיְנָא בְּסַתִּימָו דִילִילָה, דָהָא גַּוּן לֹא
אַתְּחַזֵּי לְעַיְנָא, בָּר בְּסַתִּימָו זְעִיר דַנְקִיט וְלֹא קִיְמָא בְּבָרִירָו, סַתִּים
עַיְנָא וְפַתַּח זְעִיר וְנַקִּיט הַהְוָא חִיזָּוּ, וְגַוּן דָא (נ"א גַוּן וְדָא) אַצְטָרִיךְ
לְפִתְרֹנָא לְקִיְמָא עַל מַה דַנְקִיט עַיְנָא, וְעַל דָא כְתִיב, (ירמיה א) מַה

רַبִּי עֲקִיבָּא אָמַר לֵיהּ בַּמָּאי קָא עַסִּיק מֶר. אָמַר לֵיהּ בְּהָאי קָרָא דְכַתִּיב, (שְׁמוֹאֵל אַפְּוֹן) וּבְפָא כְּבָוד יְנִיחִילִם. מְהוּ בְּפָא כְּבָוד יְנִיחִילִם. זֶה יַעֲקֹב אָבִינוּ דְעַבֵּיד לֵיהּ בְּרָסִי יַקְרָב בְּלָחוֹדוֹי לְקַבְּלָא אַוְלָפָן גְּשֻׁמָּתָא דְצִדְיקִיא. וּקוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא אָזְיל עַמִּיהּ בְּכָל רִישׁ יְרָחָא וִירָחָא. וּבְדַּחְמֵי גְּשֻׁמָּתָא יַקְרָב אַסְפְּקָלְרִיאָה שְׁבִינְתָּא דְמָאִירִיא, מִבְּרָכָת וּסְגָדָת קְמֵי קוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים ק) בְּרָכִי נְפָשִׁי וְנוּנוּ.

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָּא קוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא קָאִים עַלְוָה. וּגְשֻׁמָּתָא פָּתָה וּאָמַר יְיָ אֱלֹהִי גְּדַלְתָּ מַאַד וְנוּן כָּל הַפְּרָשָׁה עַד סְיוּמָא דְקָאָמָר

בְּעַלְמָא עַד דְאַתְּבָרִי אָדָם. כִּיּוֹן דְאַשְׁתַּכְחָ אָדָם כּוֹלָא אַשְׁתַּכְחָ.

בְּתַר דְחַטָּא, כּוֹלָא אַסְתָּלָק מְעַלְמָא וְאַתְּלַטְּיָא אַרְעָא. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית ג) אֲרוֹרָה הָאֲדָמָה בְּעַבְוֹרָךְ וְגוּ). וּבְתִיב כִּי תַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה לֹא תִסְפַּת כְּחָה לְךָ וְגוּ). וּבְתִיב וּקוֹץ וּדְרָדָר תִּצְמִיחַ לְךָ. אַתָּא נָח וְתָקָנוּ קְרָדִימִין וּפְצִירִי בְּעַלְמָא. וּלְבַתָּר וַיִּשְׂתַּחַת מִן הַיּוֹן וַיִּשְׁבַּר וַיַּתְגַּל בַּתּוֹךְ אֲהָלָה. אֲתוֹ בְּנֵי עַלְמָא וְחַבּוּ קְמִיהּ דְקוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא. וּאַסְתָּלָקוּ חִילִין

אתה רואת.

גַּוּן פְּלִיתָה הוּא זֹהֶר אַסְפְּקָלְרִיאָה דְלָא אַתְּחֹזֵי בֵּיהּ כָּל, בְּגַלְגָּולָא דְעַיְנָא כְּדֵא יְהוּ סְתִים בְּסִתְימָוּ וּמְגַלְגָּלִין לֵיהּ בְּגַלְגָּולָא וְאַתְּחֹזֵי בְּהָאי גַּלְגָּלָא אַסְפְּקָלְרִיאָה דְנַהֲרָא וְלֹא יַכְלֵל לְקַיִםָא בְּהָהָוָא גַּוּן בְּרַדְתִּי זֹהֶר מִפְּהָרָא בְּסִתְימָוּ דְעַיְנָא

וַיַּתְמֹם חֲטֹאִים וּגּוֹן. וְעוֹד אָמַר
רַبִּי עֲקִיבָּא וְלֹא דָא
בְּלִחוֹדוֹי אֶלְאָמְשָׁבָחָת לֵיה
עַל גּוֹפָא דְּאַשְׁתָּאָר בְּעַלְמָא
דִּין וְאָמַר (תהלים קג) בְּרַכִּי
נֶפֶשִׁי אַת יְיָ וְכָל קָרְבִּי וּגּוֹן.
וְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא אָזְיל.
מִנָּא לָזָן הָאֵי. מִהָּאֵי קָרָא
דְּכַתִּיב וַיַּרְא אֱלֹהִים יְיָ בְּאַלְוָנִי
מִמְּרָא, וְהִיא יַעֲקֹב. מִהָּו
מִמְּרָא. מִשּׁוּם דְּאַחֲסִין מָאתָן
עַלְמָיוֹן מַעַדְןָן וְהִוא בְּפָא.
אָמַר רַבִּי יִצְחָק מִמְּרָא
בְּגִימְטְרִיא מָאתָן וִתְמַנֵּין
וְתַדְהָרָה, מָאתָן דַעַדְן
דְּכַתִּיב, (שיר השירים ח)
וּמְאַתִּים לְנוֹטְרִים אֶת פְּרוּיָן,
וִתְמַנֵּין וְתַדְהָרָה, מָאתָן
וּבְגִינִּין קָד אַתְקָרִי וַיַּרְא אֱלֹהִים
יְיָ בְּאַלְוָנִי מִמְּרָא. וְעַל שָׁוֹם
דָא נִקְרָא מִמְּרָא.

דָּאַרְעָא (דעלמא) **כְּמַלְקָדְמִין**,
וְהַוּ קִיְּמִי עד **דָאַתָּא**
אַבְרָהָם.

כִּיּוֹן **דָאַתָּא** **אַבְרָהָם** (לעלמא)
מִיד **הַפְּצָנִים** **גַּרְאוֹ**
בָּאָרֶץ, **אַתְּתָקָנוּ** **וְאַתְּגָלוּ** **כָּל**
חִילִין **בָּאַרְעָא.** **עַת** **הַזְּמִיר**
הַגְּיֻע. **בְּשַׁעַתָּא** **דָאָמַר** **לֵיה**
קוֹדְשָׁא **בָּרִיךְ** **הִוא** **דִּיתְגָּזָר**,
כִּיּוֹן **דִּמְטָא** **הַהִוא** **זִמְנָא**
דְּבָרִית **אַשְׁתְּבָחָה** **בִּיה**
בָּאַבְרָהָם **וְאַתְּגָזוֹ.** **כְּדַיָּן**
אַתְּקִיִּים **בִּיה** **כָּל** **הָאֵי** **קָרָא**,
וְאַתְּקִיִּים **עַלְמָא,** **וּמְלָה**
דְּקוֹדְשָׁא **בָּרִיךְ** **הַנָּא** **הָוּה**
בְּאַתְּגָלְלִיא **בִּיה** **הַדָּא** **הַנָּא**
דְּכַתִּיב וַיַּרְא אֱלֹהִים יְיָ.

וְעַל דָא **כַּתִּיב**, (יחזקאל ל) **הִיְתָה עַלְיִ יְד יְיָ** (יחזקאל לג) (נ"א וְיַד יְיָ הִיְתָה אֱלֹהִים)
וְיַד יְיָ עַלְיִ חִזְקָה. **וְכָלָהוּ** **מִתְפִּרְשָׁן** **מְנַבְּיאִי** **קַשּׁוֹת.** **בָּר** **מֹשֶׁה** **מִהִימְנָא**,
עַלְאָה **דָזָה** **לְאַסְתְּכָלָא** **לְעַילָא** **בְּמַה** **דָלָא** **אַתְחֹוי** **כָל.** **עַלְיהָ** **כַּתִּיב**,
(במדבר יט) לֹא כִּן עֲבָדִי **מֹשֶׁה וְגּוֹן;**

וַיַּרְא אֱלֹהִים **אַתְחֹוי** **וְאַתְּגָלִי** **לֵיה** **שְׁכִינָתָא** **גוֹ** **אַנוֹן** **דְּרַגְיִן** **דְּאַתְחָבָרוֹ**

אמר רבי יהודה מהו באלוני. רצונו לומר תוקפו הרא הוא דכתייב, (בראשית מט) אביר יעקב. והוא יושב פתח האهل. הרא הוא דכתייב, (תהלים טו) יי מי יגור באלהך וגו. בחום היום. דכתייב, (מלacci א) ו/orה להם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפה.

אמר רבנן יוחנן בן זפאי בהריה שעטה אויל קודשא בריך הוא, ובגין דשמעין אבהתא אברהם ויצחק אבהתא בריך הוא אויל דקודשא לבניה. תען מון יעקב למיזע עמהון ולאקdemא ליה שלם ואנו קיימין עלזה. ממאי דכתייב ויישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים

רבי אלעזר פתח האי קרא
(בשעתא) בתר דאתגוז אברהם. דעת לא אתגוז לא תוה מליל עמיה אלא מגו דרגא תפאה, ודרgin על אין לא הו קיימי על היה אדרגא. כיון דאתגוז מיד הנצנים נראו הארץ אלין דרגין תפאין דאפייקת ואתקינת האי דרגא תפאה. עת הזמיר הגיע אלין ענפו דערלה. וקול התור נשמע בארכנו. דא קול דגפיך מגו (דף צח ע"א) ההוא פנימה דכלא זהה קול נשמע ודא קול דגוז מלה למלא ועבד לה שלימוג.

בسطרו, מיכאייל לסטר ימין. גבריאיל לסטר שמאל. רפאיל לקמא. אוריאיל לאחורא. ועל דא אתגלייא עליה שכינתא בהני אלוני (נ"א צולמין) דעלמא, בגין לאחזהה קמייחו ברית ר"א ל"ג קדמאה רשימו) קדיישא דהוה בכל עלמא ברזא דמהימנותא. והוא ישב פתח האهل. דא אחר דאקרי ברית רזא

גְּצָבִים עַלְיוֹ. שֶׁלְשָׁה אֲנָשִׁים
(דִקְיִימָן) אֵלֵין אֲבָהָתָא
אֶבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב
דִקְיִימָין עַלְוָהִי וְחַמּוֹ עַזְבָּדִין
טְבִין (נ"א דַעַבְדִין) דַעַבְדִין. וַיַּרְא
וַיַּרְץ לְקַרְאָתָם מְפַתֵּח הַאֲהָל
וַיִּשְׁתַּחַוו אֶרְצָה. מְשׁוּם דְּחַמְּיִ
שְׁכִינָת יִקְרָא עַמְּהֹן הַדָּא
הַוָּא דְבָתִיב, (שיר השירים א') עַל
בֵּן עַלְמֹות אַהֲבוֹך (אלו ח
הָאָבוֹת):

דָבָר אַחֲר וַיַּרְא אֵלֵינוּ ייְהָ
בְּאַלְוִינוּ מִמְּרָא. רְבִנָּנוּ פָתָחָ
בְּהָאֵי קָרָא בְשֻׁעָת פְטִירָתוֹ
שֶׁל אָדָם. דְתַנְיָא אָמַר רַבִּי
יְהוֹדָה בְשֻׁעָת פְטִירָתוֹ שֶׁל
אָדָם הַוָּא יוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל
שְׁהַגְּשָׁמָה מִתְפְּרַדָּת מִן
הַגּוֹנָת. וְלֹא נִפְטָר אָדָם מִן
הַעוֹלָם עַד שְׁרוֹאָה אֵת

תָא חִזְיָה, דַעַד לֹא אַתְגָּזָר
אֶבְרָהָם לֹא הוֹה עַלְיָה
אֵלָא הָאֵי דִרְגָא (כח ב)
כַּדְאָמְרוֹן, פִיּוֹן (לְבַתְרָה) דַאַתְגָּזָר
מָה בְתִיב וַיַּרְא אֵלֵינוּ ייְהָ
לִמְאָן, דָהָא לֹא בְתִיב וַיַּרְא
יְיָ אֵל אֶבְרָם. דָאֵי לְאֶבְרָם
מַאי שְׁבָחָא הַכָּא יִתְיר
מַבְקָדְמִיתָא עַד לֹא אַתְגָּזָר
דְכְתִיב וַיַּרְא יְיָ אֵל אֶבְרָם.
אֵלָא רְזָא סְתִימָא אֵיהָן,
וַיַּרְא אֵלֵינוּ ייְהָ. לְהַהְוָא דִרְגָא
דִמְלִיל עַמִּיהָ, מָה דָלָא הוֹה
מַקְדָּמת דִבָּא עַד דָלָא
אַתְגָּזָר. דָהַשְׁתָּא אַתְגָּלִי קוֹל
וְאַתְחָבֵר בְדַבְורָר כְדַמְלִיל
עַמִּיהָ. וְהַוָּא יוֹשֵׁב פָתָח

דִמְהִימָנָתָא. כְחֹום הַיּוֹם. דָא רְזָא דַאַתְדַבְקָ בֵיהָ אֶבְרָהָם תְוַקְפָא
דִסְטָרָא דִימִינָא דִרְגָא דִילִילָה. פָתָח (דף צח ע"ב) הַאֲהָל. רְזָא דִתְרַעָא
דִצְקָק פָתָחָ דִמְהִימָנָתָא, דְכִידִין עַל בֵיהָ אֶבְרָהָם בְּהָאֵא רְשִׁימָא
קְדִישָא. כְחֹום הַיּוֹם. דָא צְדִיָּק דִרְגָא דִחְבּוּרָא חֲדָא דַעַל בֵיהָ מִאָן
דַאַתְגָּזָר וְאַתְרָשִׁים בֵיהָ רְשִׁימָא קְדִישָא, דָהָא אַתְעַבֵּר מַעֲרָלָה וְעַל

השכינה הדא הוא דכתיב
(שםות לו) כי לא יראני האדם
ויחי. ובאיין עם השכינה
שלשה מלאכי השרת לקבל
נשמרו של צדיק. הדא הוא
דכתיב וירא אליו יי' גנו.
בחום היום. זה יום הדין
הבעור בתנור להפריד
הגשם מן הנוף.

וישא עינוי וירא והנה
שלשה אנשים. המבקרים
מעשו מה שעשה, והוא
מודה עליהם בפיו. ובין
שהגשם רואה בה, יוצא
מן הנוף עד פתח בית
הבליעת, ועומדת שם עד
שמתודה כל מה שעשה
הנוף עמה בעולם הזה. ואנו
נשמעת הצדיק היא שמחה
במעשהיה ושמחה על

האהל. והוא ולא גלי מאן.
אלא הכא גלי חכמתא
דכלתו דרגין שרוי על האי
דרגא תפאה בתר האתגר
אברם.

תא חזי, וירא אליו יי'. דא
הוא רוזא דקול
דאשטע דאתחבר בדבר
ואתגלי ביה. והוא יושב
פתח האهل, דא עלמא
עלאה דקאים לאנתרא
עליה. בחום היום. האה
אתגהיר ימינה דרגא
דאברם אתדבק ביה. דבר
אחר בחום היום בשעתא
דאתקריב דרגא לדרגא
בתיאבטה דא לקל דא,

בקיום דתרין דרגין אלין דאפונ רוזא דמהימנותא:
והנה שלשה אנשים וגו. אלין תלת מלאכי שליחן דמתלבשן
באוויר ונחתה להאי עלמא (ואתחוון) (לד ע"א) בchein דבר נש. ותלת

פְּקֻדּוֹנָה. דָתָנָא אָמַר רַבִי
יִצְחָק נִשְׁמְתוֹ שֶׁל צְדִיק
מִתְאֹהֶה אִימָתִי תִּצְא מִן
הָעוֹלָם הַזֶּה שֶׁהוּא חֶבֶל, בְּרוּ
לְהַתְעִנָּג בְּעוֹלָם הַבָּא.

תָנו רְבָנָנו בְשִׁלְחוֹ רַבִי
אַלְיָזָר הַגָּדוֹל, הַהוּא יוֹמָא
עָרֵב שְׁבָת הָהָר, וְאַתְּבִיב
לִימִינָה הַזְּרָקָנוֹס בְּרִיה,
וְהָהָר מְגַלֵּי לֵיה עַמִּיקָתָא
וּמְסִתְרָתָא, וְהָהָר לֹא הָהָר
מִקְבֵּל בְּדֻעָתָה מַלְיָא,
דְחַשֵּב בְּמַטְרָף בְּדֻעָתָה
הָהָר. בֵין דְחַמָּא בְּדֻעָתָא
דְאָבוֹי מִתִּישָׁבָא עַלְיוֹן, קִבְיל
מְנִיה מָה וּתְמִנִּין וְתְשֵׁעה
רְזִין עַלְאיָן.

כֵד מַטָּא לְאַבְנִי שִׁיש
דְמַתְעָרְבִי בְּמִיא עַלְאהָ,

וַיַּרְא אֱלֹהִים. אָמַר רַבִי אֲבָא
עַד לֹא אַתְגֹּזֶר
אַבְרָהָם הוּא אֲטִים. בֵין
דְאַתְגֹּזֶר אַתְגָּלִי כֵלָא וּשְׁרָא
עַלְיהָ שְׁכִינָתָא בְשָׁלִימָו
כְּדָקָא יָאוֹת. תָא חִזְיָה וְהָוָא
יַוְשֵׁב פֶתַח הַאָהָל. וְהָוָא. דָא
עַלְמָא עַלְאהָ דְשָׂרִי עַל הָאֵי
עַלְמָא תִתְאָה. אִימָתִי בְּחָום
הַיּוֹם בְזָמָנָא דְתִיאוּבָתָא
דְחַד צְדִיק לְמַשְׁרִי בִּיה.
מִיד וַיָּשָׁא עַיְנִיו וַיַּרְא וְהַנִּהְנִה
שֶׁלְשָׁה אֲנָשִׁים גַּצְבִּים
עַלְיוֹן. מִאן אַפְנוֹן שֶׁלְשָׁה
אֲבָשִׁים. אַלְיָן אַבְרָהָם יִצְחָק
וּיְעָקֹב דְקִיְיָמִי עַלְיהָ דְהָאֵי
דְרָגָא, וּמְגִיְיָהו (דף צט ע"א) יַגְנִיק

הָוּ כְגֻונָא דְלַעַילָא, בְגַין דְקַשְׁת לֹא אַתְחַזֵּי אֶלָא בְגֻונִין תְּלַתָּא
חַוּר וּסְמָק וּרְוֹק. וְהָכִי הָוּ וְדָא.
וְאַלְיָן אַפְנוֹן שֶׁלְשָׁה אֲנָשִׁים תְּלַתָּא גֻונִין, גַעַן חַוּר, גַעַן סְמָק, גַעַן

תוספה תא

וירא אליו יי באלוני ממרא. אמאי באלוני ממרא, ולא באתר אחרא. אלא בגין דיהיב ליה עיטה על גיזרו דקנימא דיליה. בשעתא דאמר קידשא בריך הוא לאברהם למגוז אול אבראהם לפלא עם חברוי, אמר ליה עניר (אولي ר"ל נבר עברו עלייך צ' שנה ואולם גם יותר שהם צ"ט כמ"ש בתוה"ק. ולא חשב הפרט) אנת בון תשעין שנין ואת מעיק גראמה.

אמר ליה ממרא דכרת יומא דרמו לך כשלאי באthon דנוירא. וההוא כפנא דבער על עלמא דכתיב, (בראשית יט) ויהי רצוב הארץ וירד אברם מצרים. ואנון מלכין דרדפו בתריהון ומהית יתהון וקדשא בריך הוא שזבינה מפלא ולא יכול בר נש למעבד לך ביש. קום עבד פקודא דמרא. אמר ליה קידשא בריך הוא, ממרא אנת יהבת ליה עיטה למגוז, חייך לית אנא מתגלי עלייה אלא בפלטרין דיליה, הדא הוא דכתיב באלוני ממרא (עד כאן התוספה תא):

סתרי תורה

ירוק. גוון חור דא מיכאל בגין דאיهو סטרא דימינא. גוון סומק דא גבריאל סטרא דשMAIL. גוון ירוק דא רפאל, והני אנון תלת גוונין דקשת דקשת לא אתחזוי אלא עמהון, ובגין כה וירא אליו, גליי שכינה בثلاث גוונין אלין. וכלהו אצטרכו, חד לאסיא מן המילה ודא רפאל מארי דאסוון. וחדר לבשרא לשירה על בראש ואיה מיכאל בגין דאיهو אתחמא

בכה רבי אליעזר ופסק
למייר, אמר קום ה'תם בר'.
אמר ליה אבא למה. אמר
לייה חווינא דאותה חלוף מן
עלמא. אמר ליה זיל ואימא
לאפק דסתלק תפלאי
באתר עלאה, ובתר
דאסתלק מן עלמא ואיתי
הבא למחרמי להוון לא תבכי
דאנון קרייבין עלאיין ולא
תפאיין ודעטה דבר נesh לא
ידע בהו.

עד דהו יתבי, עאלו חביבי
דרא למברך ליה, אוליט
להו על דלא אותו לשמשא
לייה דתגינן גודלה שמושה
יוטר מלמודה. עד דאתא
רבי עקיבא, אמר ליה
עקיבא עקיבא למה לא
אתית לשמשא לי (זהא אתה

(יסודה דעלמא) ואתונן. כדיין וירא
וירץ לקראתם. דתיאובתא
דהאי דרגא תפאה
לאתחברא בהו וחדותה
דילה לאתמשכא אבתורייהן.
וישתחוו ארצה, לאתקנא
קרים לא גבייהן.
תא חז, עבד קודשא בריך
הוא לדוד מלפआ חד
סמכא מזרים עלה
כאבון. ואף על גב דאייה
קרים לא גבייהן. אבל
בזמןא דאתחבר בהו אייה
חד סמכא לאתקנא
בזרים עלה. ובעין כפ
נטל מלכותא (עת ב) בחברון
דוד מלפआ שבע שבין
לאתחבר באו. זהא אתה.

לימינא וכל טבין וברכאנ בידיה את מסרנו מסטרא דימינא. וחד
להפכאנ לسدום וקדא אייה גבריאל דאייה לשמאלא. ואייה ממנה על
כל דיןין דעלמא מסטרא (דיןיא) דשמעלא למדן ולמעבד על ידא

עתא לאצראפָא). אמר ליה רבי לא הוּה לי בְּנָא. ארפתה אמר אֲתִמָּה עַלְךָ אֵין תְּמוֹת מִיתָּה עַצְמָה. לטִיה דִיהא קָשָׁה מִבְּלָהּוּן מִיתָּהּוּ.

בְּכִי רַבִּי עַקְיבָּא וְאמַר לֵיהּ רַבִּי אָוְלִיפָּלִיף לֵיהּ אָוְרִיאַתָּא. אָפָתָח פּוֹמִיהּ רַבִּי אַלְיעָזֶר בְּמַעַשָּׂה מְרֻכָּבָה. אָתָא אָשָׁא וְאַסְחָר לְתְרוּחוֹן. אָמְרוּ חֲפִימִיא שְׁמָע מִינָה דְלִית אָגָנו חִזְיָון וּבְדָאיָן לְבָהּ, נְפָקוּ לְפָתָחָ דְבָרָא וִיתְבוּ תְּפִנָּה, הוּה מָה דְהֹהָה וְאַנוּ אָשָׁא.

וְאָוְלִיפָּה בְּבָהָרָת עַזָּה תְּלַתָּ מהָה הַלְּכֹות פְּסוּקוֹת, וְאָוְלִיפָּה לֵיהּ רִיּוּ טַעַם דְּפָסּוּקִי דְשִׁיר הַשִּׁירִים. וְהוּ עִינָנוּ דַרְבִּי עַקְיבָּא נְחַתֵּין

דְמָלָאָה הַמוֹת דָאַהוּ מָאַרִי דְקַטוֹלָא דְבִי מְלָכָא.

וְכָלָהוּ עַבְדוּ שְׁלִיחָתָהּוּן, וְכָלָחַד וְחַד כְּדָקָא חִזִּי לֵיהּ. מְלָאָה גְּבָרִיאָיל בְּשְׁלִיחָתָהּ לְנִשְׁמָתָא קְדִישָׁא, וְמְלָאָה הַמוֹת בְּשְׁלִיחָתָהּ לְנִפְשָׁא דִיצָר הָרָע. וְעַם כָּל דָא נִשְׁמָתָא קְדִישָׁא לֹא נִפְיק עד דְחִזִּי שְׁכִינָתָא.

רַבִּי אָבָא פָתָח וְאָמַר, (תהלים כ) מֵי יַעַלְהָ בְּהָר יִי וְמֵי יַקְוָם בָּمִקּוֹם קָדְשׁוֹ. תָא חִזִּי, כָל בְּנֵי עַלְמָא לֹא חִמְאָן עַל מָה קִיִּימִי בְּעַלְמָא, וַיּוֹמִין אַזְלִין וְסַלְקִין וְקִיִּימִי קְמִי קְוִדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, כָל אַפְנוֹן יּוֹמִין דְבָנִי נְשָׁא קִיִּימִי בְּהָוּ בְּהָאֵי עַלְמָא, דְהָא כָּלָהוּ אַתְּבָרִיאָו וְכָלָהוּ קִיִּימִי לְעִילָא, וְמַגְלָן דְאַתְּבָרִיאָא, דְבָתִיבָ, (תהלים קלט) יִמְים יַזְרָוּ.

וְכָد מְטָאָן יוֹמִין לְאַסְתָּלָקָא מהָאֵי עַלְמָא. כָּלָהוּ קְרִיבִין קְמִי מְלָכָא עַלְאָה, הַדָּא הָוּא דְבָתִיבָ, (מלכים א ב) וַיַּקְרַבּוּ יִמְיָ

דְמָלָאָה הַמוֹת דָאַהוּ מָאַרִי דְקַטוֹלָא דְבִי מְלָכָא. וְכָלָהוּ עַבְדוּ שְׁלִיחָתָהּוּן, וְכָלָחַד וְחַד כְּדָקָא חִזִּי לֵיהּ. מְלָאָה גְּבָרִיאָיל בְּשְׁלִיחָתָהּ לְנִשְׁמָתָא קְדִישָׁא, וְמְלָאָה הַמוֹת בְּשְׁלִיחָתָהּ לְנִפְשָׁא דִיצָר הָרָע. וְעַם כָּל דָא נִשְׁמָתָא קְדִישָׁא לֹא נִפְיק עד דְחִזִּי שְׁכִינָתָא.

מִיא. וְאַתָּה זֶה אֲשֶׁר
בְּקָדְמִיתָא. בְּרוּ מַטָּא לְהַאי
פְּסֻוקָּא (שיר השירים ב) סִמְכּוֹנִי
בְּאֲשִׁישָׁת רְפָדוֹנִי בְּתַפְוּחִים
בַּי חֹלֶת אַהֲבָה אָנִי, לֹא
יָבֵיל לְמַסְבֵּל רְبִי עֲקִיבָא
וְאֶרְרִים קָלִיה בְּבָבִיִּתָא וְגַעַי
וְלֹא הוּה מִמְלָל מַדְחִילוֹ
דְּשִׁכְינַתָּא דְּהַוְתָּתְמָן.

אוּרִי לֵיה בֶּל עַמִּיקְתָּא וְרוֹזֵן
עַלְאֵין דְּהַוְתָּה בֵּיה בְּשִׁיר
הַשִּׁירִים. וְאוּמֵי לֵיה אָוּמָה
דְּלֹא לִישְׁתַּמֵּשׁ בְּשָׁום חַד
פְּסֻוק מְגִיה בַּי הַבִּי דְּלֹא
לִיחְרִיב עַלְמָא, קוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּגִינִּיה. וְלֹא בְּעֵי
קְטַמִּיה דִּישְׁתַּמְשּׁוֹן בֵּיה (דף צט
ע"א) בְּרִיתִיתִי מְסֻגִּיות
קְדוּשָׁתָא דְּאֵיתָ בֵּיה. לְבַתֵּר
נְפִיק רְבִי עֲקִיבָא וְגַעַי

דָּוד לְמוֹת. (בראשית מו) וַיַּקְרֹבוּ
יְמִי יִשְׂרָאֵל לְמוֹת. בְּגַין דְּכַד
בְּרַבְנָשׁ אֵיתָ בְּהַאי עַלְמָא
לֹא אֲשֶׁגֶת וְלֹא אֲסַתְּבֵל עַל
מַה קָּאִים, אַלְאָ כָּל יוֹמָא
וַיּוֹמָא חַשִּׁיב כְּאָלוּ הוּא אָזִיל
בְּרַקְנִיָּא, דְּהָא כִּד נְשַׁמְתָּא
גְּפַקְתָּ מַהְאי עַלְמָא לֹא
יִדְעַת לֹאָן אָרְחָא סַלְקִין לְהָ.
דְּהָא אָרְחָא לַסַּלְקָא לְעִילָּא
לְאַתָּר דְּגַהְיָרוֹ דְּגַשְׁמַתִּין
עַלְאֵין גַּתְרִין, לֹא (דף צט ע"ב)
אֲתִיהִיב לְכַלְהֹן גְּשַׁמְתִּין,
דְּהָא כְּגֻונָּא דְּאֵיתָ אַמְשִׁיךְ
עַלְיָה בְּהַאי עַלְמָא, הַכִּי
אֲתִמְשָׁכָת לְבַתָּר דְּגַפִּיק
מְגִיה.

כִּד חַמָּא לוֹן מִתְחַבְּרוֹ כְּחַדָּא כְּדַי חַמָּא שְׁכִינַתָּא (דף צט ע"ב) (כְּגֻונָּא דָא)
בְּגֻונָּהָא וְסַגִּיד דְּכַתִּיב, (בראשית לג) וַיִּשְׁתַּחַוו אֶרֶץָה. כְּגֻונָּא דִיְעַקְבָּ
שָׁנָאָמָר (בראשית מו) וַיִּשְׁתַּחַוו יִשְׂרָאֵל עַל רַאשְׁתָּה לְשִׁכְנָה. וּלְגַבֵּי
שְׁכִינַתָּא אָמָר בְּשָׁמָא אַדְנֵי, וּלְגַבֵּי צְדִיק אַדְוֵי. דְּהָא כְּדַי אַקְרֵי
אַדְוֵן כָּל הָאָרֶץ כִּד אַתְנְהָרָא מַצְדִּיק וְאַתְנְהָרָא בְּגֻונָּהָא, דְּהָא בְּגַין

ונבעין עינוי מיא, והוה אמר, ווי רב, ווי רב, דאשтар עלמא יתומ מגה. עאלו כל שאר חביביא גביה ושאלו ליה ואתיב להו.

הוה דחיק ליה (שעתא) לרבי אליעזר, אפיק תרי דרוועי ושינון על לביה. פתח ואמר, אי עלמא עלמא עלאה, חורת לאעלא ולאננו מן תפאה כל נהирו ובוצינה. ווי לבון תרי דרעי ווי לבון תרי תורה הישבחון יומא דייןמן עלמא. דאמר רבנן יצחק כל יומי רבני אליעזר היה נהירא שמעהא מפומיה ביומא דאתהיבת בטורא דסיני.

תא חז', אי בר נש אתמשיך בתיר קידשא בריך הווא, ותיאבהתא דיליה אברתיה בהאי עלמא, לבתר פד נפיק מגיה, איהו אתמשיך אברתיה וייהבין ליה אורח לאסתלקא לעילא, בתיר ההוא משיכו דאתמשיך ברעotta כל יומא בהאי עלמא.

אמר רבנן אבא יומא חד אערעננא בחד מתא מאפונ דהו מון בני קדם, ואמרו לי מה היא חכמתא דהו ידען מיום קדמאי והו אשכחן ספרין דחכמתא דלהון, וקריבו לי חד ספרא.

(דא איה בגונא דא בדין) **דא אשטלים לעילא.**

מהכא, דהיו דלחתא משיכו מלעילא, דהא גונין אלין משיכין משיכא מלעילא מאפונ מקוריין עלאין. און"י משיכא מלעילא באליין תלת גונין דאתלבש בהו, ובהו נטלא כל מה דנטלי מלעילא. ובגין דאנון חבורא דיליה וסמכין דיליה בכלא אתרם שמא

אמר אוריתא (סבירית גמרא) גמרא וחייבת סברית ושמושא עבדית. ראלו יהונ כל בני אישא דעלמא סופרים לא יבלין למקتاب ולא חסרי תלמידי מהחייבתי אלא בכוחלא בעינא ואני מרבותי אלא במאן דשתי בימא. ולא היה, אלא למיטן טיבותא לרבותי יתר מגניה. והוא שאליין מגניה בההוא סנולא דיבום עד נפק נשמה היה ואמר טהור. ולא היה תמן רבינו עקיבא. בד נפק שבתא אשכחיה רבינו עקיבא דמיית, בזע מאגיה וניר כל בשירה ורק מא נחית ונגיד על דיוונגה. היה צוח ובכוי, נפק לברא ואמר, שמיא שמיא אמרו

אדנו". דהא שמא דא אתגלי לייל ברזין עלאיין, אתגלי לי באתגלי מה דלא היה מקדמת דנא דלא היה גזיר. ועד דאתגור לא בעא קודשא בריך הוא לאפקא מגניה ורעה קדישא כיון דאתגור מיד נפק מגניה ורעה קדישא.

ובגין כה אתגלי עלייה שכינתא באפונן דרגין (דף ק ע"א) קדישין. רניאל

והוה כתיב ביה, דהא בגונא דרעותא דבר נש איכוון ביה בהאי עלמא, הבי אמשיך עלייה רוח מלעילה בגונא דההוא רעותא דאתדק ביה, אי רעותיה איכוין במלחה עלאה קדישא איהו אמשיך עלייה לה היא מלה מלעילה לתתא לגביה.

ואי רעותיה לאתדק בא בסטרא אחרא ואיכוין ביה, איהו אמשיך לה היא מלה מלעילה לתתא לגביה. והוא אמרי דעקרא דמלתא תליה במלין ובעובדא וברעותא לאתדק בא, ובדא

לשם שא ולסירה
הנחיותה דהות נהיר יתר
מנחון היא אתחשך. (דף צ ט"ב)
אמר רבי יהודה בשעה
שנשמת הצדיק רוצחה ליצאת
שמחה והצדיק בטוח
במיתתו כדי לקבל שברו,
ברא הוא דברתיב, וירא וירץ
לקראתם. בשמחה, לקבל
פניהם. מי ייה מקום,
מפתח האهل בדקה אמרן.
וישתחוו הארץ לנבי שבינה.
רבי יוחנן פתח ואמר, (שיר
השירים ב) עד שיפוח היום ונסו
הצללים סוב דמה לך דודי
לצבי או לעופר האילים. עד
שיפוח היום וגוי. זו אורה
לאדם בעודו בעולם היה
שהוא בהרף עין. תא חוי,
מה בתיב, (קהלת ו) ואלו היה

וmeshchilim יזהרו כזוהר הרקיע. זהיר זזהרין בדליך
זהרא. זהיר דאנהייר דאדליך ונציין לכמה סטרין.
זהיר סליק ונחתת. זהיר נציין לכל עיבר. זהיר נגיד ונפיק. זהיר
دلלא פסיק לעלמין. זהיר דעביד תולדין. זהיר (ההיא) טמיר ונגניז,
ונציינו לכל נציצין ודרגין כלל ביה, נפיק וטמיר. סתים וגליא. חוי

אתmeshך מלעילא לתתא
ההוא סטרא דאטדפק בה.
ויאשבחנא ביה כל אפין
עוזדין
ופולחנין דככיא ומגלי
ומלין דאצטראיכו לוֹן ויהיאך
רעotta לאטפונגא בהו בגין
לאמשכא לוֹן (דף ק ע"א)
לגביהו. כגונגא דא מאן
דבעי לאטדפקא לעילא
ברוח קידשא דהא בעובדא
ובמלין וברעotta דלא
לכונגא בההיא מלה תליה
מלטה לאמשכא ליה לגביה
מעילא לתתא ולאטדפקא
בההיא מלה.

והו אמרי כמה דבר נש

אלף שנים פעמים וגו'. ביום המיתה כל מה שהיה נחשב ביום אחד אצלו. אמר רבי שמעון נשמותו של אדם מתרה בו ואומרת עד שיפוח היום (ונסו הצללים) וידמה בעיניך בחרוף עין בעודך בעולם הזה. ונסו הצללים הרא הוא דברתיב, (איוב ח) כי צל ימינו עלי ארץ. בבקשה מטה סוב דמה לך דודי לאבי וגו'.

דבר אחר עד שיפוח היום וגו'. אמר רבי שמעון בן פזי, זו אורה לאדם בעודו בעולם הזה שהוא בחרוף עין. מה האבי קל ברגליו אף אתה היה קל באבי או בעופר האילים לעשות רצון בוראך כדי שתנהל העולם

אתmesh באה עלמא הcy גמי משכין ליה כד נפיק מהאי עלמא. ובמה דתדק באה עלמא ואתmesh אבתיריה הcy אתדק בההוא עלמא, אי בקידשא, בקידשא. וא' במסאבא, במסאבא. אי בקידשא, משכין ליה לגביה ההוא סטר ואתדק ביה לעילא, ואתעבד ממנה שמשא לשמשא קמי קידשא בריך הוא בין אפונ שאר מלאכין. כמה דהcy אתדק לעילא וקאים בין אפונ קדישין דברתיב (וכרייה ג) ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה.

ולא חזי. (זה) ספרא לא מביעא דבריא, נפיק ביממא טמיר בליליא אשטעשא בפלגות ליליא בתולדין דAFXIK. זה ייר חזיר ואנהיר כלל, כלל לא דורייתא, וזה איה דאתחיז, וכל גוונין סתימים בית, ואתקורי בשמא לדאנז". תלת גוונין אתחיז למתא, מהאי תלת גוונין לעילא, מאlein עלאין אתmesh כלל (ס"א לגבוי זהר) (אנון עלאין. זהר)

הבא שהוא הרי בששים הנקרא הר יי', הר התענווג ההר הטוב.

אמר רבי חייא אמר רב אי הויינא מסתכלין בפרשタ דא נסתכל בחכמתא, אי עניינא נשמרת היא לאו רישא סופא ולאו סופא רישא, (ד"ק ט"א) זאי עניינא לפטירת איניש מעלה מא היא, נסתור כל פרשタ או נוקים פרשタ בהאי או בהאי. מהו יוקח נא מעת מים ורוחזו רגילים וגו' ואקחה פת לחם וגו' וימחר אברהם האלה אל שרה וגו' ואל הבקר רץ אברהם וגו' ויקח חמאח וחלב וגו'. כר אתה רב דימי אמר לא מצאה נשמה תועלת לגוף

הכי גמי בגונא דא. אי במסאבא, משכין ליה לגביה ההוא סטר וاتעbid כחד מנוייה לאותבקא בהו ואבון אקרון נזקי בני נשא. ובההי שעתה דנפיק מהאי עלמא בטלין ליה ושאבין ליה בגיהם בההוא אתר דידיini לון לבני מסאבא דסאיבו גרמייהו ורוחיהו, ולבתר אתדק בהו. ואיהו נזק (כט א) כחד מאבון נזקי דעתמא.

אמיגא לון בני קריבא דא למלין דאוריתא. אבל אית לכוי אתרכקה (מנу) מאפון ספרין (אלין) בגין שלא

делא אתחז. וניציז בתריסר נציצין, זיהירין דנציצין מניה. תלייסר אפונ ברזא דשםא (ד"ק ט"ב) קדיישא וגו', רזא דאין סוף יודוד אקרוי. כר אתחבר זהר מתאה אדרני בזורה עלאה יוד, אתעbid שמא סתיים. דיביה ידען נבייאי קשות ומסתכלאן לגו זהרא עלאה, ודא יאלדונגקי חייזו טמירין (נ"א חייזו טמירין) דכתיב, (יחזקאל א) בעין

אלמְלָא מֵה שֶׁרְמוֹ בְּכָאן
רֶמוֹ הַקְרָבָנוֹת. בְּטַלוֹ
הַקְרָבָנוֹת לֹא בְּטַלה הַתּוֹרָה,
הָאֵי דָלָא אָעֵסְק בְּקָרָבָנוֹת
לְיַעֲסֵק בַּתּוֹרָה וַיַּתְהַנֵּי לֵיהּ
וַתִּירָא, דָאָמֵר רַבִּי יוֹחָנָן
בְּשִׁפְרֵשׁ הַקְדוּשָׁ בְּרוֹךְ הוּא
הַקְרָבָנוֹת אָמֵר מֹשֶׁה רְבָנוֹנוֹ
שֶׁל עַולְם תִּינְח בְּזַמָּן שִׁיחָיו^ו
יִשְׂרָאֵל עַל אַדְמָתָם, בֵּין
שִׁיגָּלוּ מַעַל אַדְמָתָם מַה
יַעֲשָׂו, אָמֵר לוֹ מֹשֶׁה, יַעֲסַקוּ
בַּתּוֹרָה וְאַנְי מֹוחֵל לָהֶם
בְּשִׁבְילָה יוֹתֵר מִפְּלָיָה
הַקְרָבָנוֹת שְׁבָעוֹלָם שָׁגָאָמֵר
(וַיַּקְרָא וּ) זֹאת הַתּוֹרָה לְעוֹלָה
לְמַנְחָה וְנוּוּ. בְּלוֹמֵר זֹאת
הַתּוֹרָה בְּשִׁבְיל עַולָה
בְּשִׁבְיל מַנְחָה בְּשִׁבְיל
חַטָּאת בְּשִׁבְיל אָשָׁם.

(ד"ג ע"ב) יִסְטִי לְבִיכּוֹ לְאַלְיִן
פּוֹלְחָבִין וְלִכְלָא אָבָונָ סְטְרִין
דָקָאָמֵר הַכָּא דִילְמָא חַס
וְשַׁלּוּם (ל"א) תְּסֻטוֹן מִבְּתָר
פּוֹלְחָבִין דָקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
דָהָא כָּל סְפָרִים אַלְיִן
אַטְעַזְיִין לוֹן לְבָנִי בְּשָׁא, בְּגִין
דְבָנִי קָדָם חַפְּמִין הוּא,
וַיַּרְוִתָּא דְחַכְמָתָא דָא יַרְתָּו
מְאַבְרָהָם דִיְהָב לְבָנִי
פְלִגְשִׁים, דְכַתִּיב, (בראשית כה)
וְלְבָנִי הַפְלִגְשִׁים אֲשֶׁר
לְאַבְרָהָם נָתָן אַבְרָהָם מִתְגָּנוֹת
וְיִשְׁלָחָם מַעַל יִצְחָק בָּנוֹ
בְּעֹזְבָנוֹ חֵי קָדָמָה אֶל אֶרְץ
קָדָם. וְלִבְתָּר אַתְמַשְׁכוֹ
בְּהַחִיא חַכְמָה לְכָמָה סְטְרִין.

החשמל מtopic האש.

מִתְגִּיתִין, עַלְאיִין רַמְאיִין טַבִּין דִימִינָא, תְּשַׁע נְקוּדִין דָאוּרִיתָא
נְפָקִין, וּמִתְפָלִגִין בָאַתּוֹן, וְאַתּוֹן בְּהֵו נְטָלִין, (מְטָלְלִין) מְטָלְנוֹי דְקִיקִין
בָרְזִין. (פְלִטִין) פְלִגִין, אַלְיִן תְּשַׁע שְׁלִיטִין עַל אַתּוֹן, אַתּוֹן מְפִינִין
אַתְפְשִׁתוֹ. אַשְׁתָאָרוֹ נְקוּדִין לְאַעַלָה לוֹן. לֹא נְטָלִין בָר כֶּד אָבָונָ

אמר רבי ברוספְּדאי האי
מאן דמְדָבֵר בְּפּוֹמִיה בְּבַתִּי
כְּנֶסֶית וּבַתִּי מִדְרָשׁוֹת
עֲנֵינָא דְקָרְבָּנָיא
וְתִקְרִיבָתָא וַיְבּוּן בָהוּ
בְּרִית בְּרוֹתָה הוּא דְאָנוּן
מְלָאכָיא דְמְדָבְרֵין חֻבְּיה
לְאָבָאשָׂא לֵיה דָלָא יְבָלֵין
לְמַעַבֵּד לֵיה אַלְמָלָא טִיבוֹן
וּמְאָן יוֹבֵחַ האי פְּרִשְׁתָא
יוֹבֵחַ, דְבִינוֹ דָאמֵר וְהַגָּה
שֶׁלֶשֶׁה אֲנָשִׁים נַצְבִּים עַלְיוֹן,
מְהוּ עַלְיוֹן, לְעֵין בְּדִינֵיה,
בְּיַוֹן (דף ג ע"ב) דְחַמָּא נִשְׁמַתָּא
דְצִדְיקָיא כֵּה, מָה בְּתִיב
וַיִּמְהַר אָבְרָהָם הָאָהָלה וְנוּן.
מְהוּ הָאָהָלה בֵּית הַמִּדְרָשׁ.
וּמְהוּ אוֹמֵר מַהְרִי שְׁלַשָּׁ
סָאִים, עֲנֵין הַקָּרְבָּנוֹת,
וְנִשְׁמַתָּא מִתְכּוֹנָת בָהוּ.

אבל זרעא ד' יצחק חולקא
דייעקב לאו הַכִּי,
דכתיב, (בראשית ס) וַיַּתֵּן
אָבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוּ
לִיצָּחָק, דָא חולקא קדישא
דְמַהִימָנָותָא דְאַתְדָבָק בִּיה
אָבְרָהָם, וַנִּפְקַד מַה הָוּא עַדְבָא
וְמַה הָוּא סְטָרָא, יַעֲקֹב מָה
בְּתִיב בִּיה (בראשית כח) וְהַגָּה זֶ
גַּצְבָ עַלְיוֹן. וְכַתִּיב, (ישעה מא)
וְאַתָּה יַעֲקֹב עַבְדִי וְגוּ.
בְּגִינִי כֵּה בְּעֵי לֵיה לְבָר נְשָׁ
לְאַתְמַשְׁכָא בְּתַר קְוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וְלְאַתְדָבָקָא בִּיה
תְדִיר דְכתיב, (דברים י) וּבוּ
תְדָבָק.

תא חזוי, (טהילים ס) מַי יָעַלְהָ

נְפָקִין.

אלין אָנוּן בְּרַזְא דָאי סָוֶת, כְּלֹהוּ אָתְזָוָן (טיטלן) מַטְלָבִין בְּרַזְא דָאי סָוֶת. כִּמֵּה דָאָנוּן נְטָלִי לוֹן הַכִּי נְמִי נְטָלִי. אלין סְתִימָין אָתְזָוָן גַּלְיָין.
וְלֹא גַּלְיָין, הַגִּי טְמִירִין עַל מָה דְשָׂרִין אָתְזָוָן.
תְשַׁע שְׁמָהּוּ גַּלְיָפָן בְּעָשָׂר, וְאָנוּן קְדָמָה אֲהִיה. (י"ד ח"א) אָדִי"ד (דף

הָרָא הוּא דְבַתִּיב וְאֵל הַבָּקָר
רַיִץ אֲבָרָם. וְכָדֵין נִיחָא
לְהוּ וְלֹא יְכַלֵּין לְאַבָּא שָׁא
לִיה.

רַبִּי פְנַחַס פָתָח קָרָא
דְבַתִּיב, (בְמִדְבָּר י) וְהַנָּה הַתְּלִל
הַגְּנָפָה בְעַם וְבַתִּיב וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קַח אֶת
הַמְּחֻתָּה וְגוּ וְבַתִּיב וְתַעֲצֵר
הַמְּגַפָּה. בְתִיב הַכָּא מַהְרָה
וּבַתִּיב הַתָּמֵם מַהְרָי שֶׁלַשׁ
סָאִים. מָה לְהַלּוּ קָרְבָּנו
לְאַשְׁתּוֹבָא אָפַר בָּאוּ קָרְבָּנו
לְאַשְׁתּוֹבָא.

אָמַר רַבִּי פְנַחַס זָמְנָא חָדָא
חוּינָא אַזְלִי בְאַרְחָא וְעַרְעָית
בִּיה בְאַלְיָהוּ, אַמְינָא לִיה,
לִימָא לֵי מַר מֶלֶה דְמַעְלִי
לְבָרִיאַתָּא, אָמַר לִיה, קִיִּים
גּוֹרְ קוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא וְעַלְוָה

בָּהָר יְיָ וְגּוֹ. וְלֹבֶתֶר אַהֲרָן
וְפִירָשׁ בְקִי כְפִים. דְלֹא עֲבֵיד
בִּידּוֹ טַופְסָא וְלֹא אַתְתַּקְעֵף
בָּהָו בְמָה דְלֹא אַצְטְרִיךְ. וְתוֹךְ
דְלֹא אַסְתָּאָב בָּהָו וְלֹא סָאִיב
בָּהָו לְגֹפְסָא פָאָבוֹן דְמַסָּאָבִין
גְּרָמִיָּהוּ בִּידִין לְאַסְתָּאָבָא,
וְקָדָא הוּא בְקִי כְפִים, וְבָרָךְ
לְבָב, כְגַוְנָא דָא דְלֹא
אַמְשִׁיךְ רְעוּתִיה וְלֹבֶתֶר
לְסָטְרָא אַחֲרָא, אַלְאָ
לְאַתְמַשְׁכָא בְתָר פּוֹלְחָנָא
דְקֹודְשָׁא בְרִיךְ הוּא.

אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לְש׊וֹא
בְפִשְׁוֹ. נְפִשְׁוֹ כְתִיב
בְפִשְׁיָ קָרִי, וְהָא אַזְקָמוֹת (דף
ק א נ"א) נְפִשְׁיָ דָא נְפִשְׁיָ הָודָה

ק א נ"א) אֲשֶׁר אֲדִיָּד. יְדוּד, אַיִל, אַלְדִּיָּם, יְדוּד, צְבָאוּת אָדוֹן,
שְׁדָ"י. (וּמְנַדְּבָן דָא שָׁמָא יְדוּד ה"א וְא"ו ה"א מִתְפַשֵּׁט כ"ב אֹתוֹת וּרְזָא דְשָׁמָא מַנְצָפָךְ
הָרִי כ"ז אֹתוֹת, וְדָא הוּא רְזָא יְדוּד אֲלֹהֵינוּ יְדוּד אֶחָד. יְהוָה אֲלֹהֵינוּ יְדוּד הָרִי יְדוּד
אֹתוֹת, אֶחָד רְזָא יְגַג אָתוֹן וּמְנַהּוּ יִתְפַשְׁטוּ רְמַח אֲבָרִים (בְמִדְרָשׁ רות אִתָּא, י"ב אָתוֹן
דִיחָדָא שְׁמַע וּבְשִׁמְלָיו מְהֻרְמָק) שֵׁם בָּן מ"ב וִשְׁם בָּן ע"ב מַנְצָפָךְ חִמְשָׁה גְבוּרוֹת וּמְנִיה

קמיה כל אלין מל'אכיא דממן לארכרא חובי דבר נש, די בעדנא דירכריון בני אנשא קרבניה דמניא משה ושיוי לביה ורעותיה בהן, דכלחו ידרפנון ליה לטב.

וועוד בעדנא דיערע מותנא בניי אנשא, קיימא אתגוז וברוזא עבר על כל חילא דשמייא דאי ייעלון בנוהי באראעא בbatis נסיות ובבתי מדשות ויימרון ברעות נפשא ולבא עניינה דקטרת בסמיין דהו לדו לישראל, דיתבטל מותנא מגיינה.

אמר רבי יצחק בא וראה מה בתיב ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותנו עליה אש מעל המזבח ושים

סטרה דמיהימנותא. נפשו דא נפש דבר בש ממש. בגין דבד יפוק מהאי עולם. ונפשיה יסתלק בעובדין דכשרין על מה דיתקאים בהו למייה בין כל אפון קידישין במא דאת אמר, (תהלים קטו) אתה לך לפני יי' בארכות החרים. ובגין דלא נשא לשוא נפשי ישא ברכה מאה יי' וגו.

תא חז, בתר דאתגוז אברהם הויתיב וכאייב, וקידשא בריך הוא שדר לגביה תלת מל'אכין באתגלויא לאקדמא ליה שלם. ואי תימא זהה

יתפשט רוז דחמשין שעורי ביתה ומנהון יתפשטן ע"ב. הרי רמ"ח אברים עם יי' אלהיכם אמת).

אלין אנון עשר שמחן גליון בסטרהון. וכל הגי שמחן אתגליינו רמ"ח אברים ועאלין בחד ארון הברית, ומאן איהו, שמא דאתקראי אדנ"י. וזה (ד"א רוז) אתגלי השטא לאברהם. (נ"א ידו"ד צבאות ונ"א

קָטָרָת. אָמַר לֵיהּ אֲהָרֹן לְמַה.
אָמַר בַּיּוֹצֵא הַקָּצֶף מִלְּפָנֵי יְהָ
וָגוֹן. מַה בְּתִיב וַיַּרְא אֶל (דף קא
ע"א) תֹּוךְ הַקְּהָל וְהַגָּה הַחָל
הַגָּנָפְ בְּעַם. וּבְתִיב וַיַּעֲמֹד
בּוּין הַמְּתִים וּבּוּין הַחַיִם
וְתַעֲצֵר הַמְּגֻפָה. וְלֹא יִכְלַל
מְלָאכָא דְמַחְבָּלָא לְשִׁלְטָה
וְנִתְבְּטָלָא מֹתָנָא.

רַבִּי אֲחָא אָזְלָל לְכַפֵּר טְרַשָּׁא
אַתָּא לְגַבְּיָ אֲוֹשֵׁפִיזָה,
לְחַיְשׁוּ עַלְיוֹן כָּל בְּנֵי מַתָּא,
אָמְרוּ גִּבְּרָא רְבָא אַתָּא הַכָּא
נוֹיל לְגַבְּיהָ, אָתוּ לְגַבְּיהָ,
אָמְרוּ לֵיהּ לֹא חַס עַל
אוּבָדָנָא, אָמַר לְהֹן מַהוּ.
אָמְרוּ לֵיהּ דְאַית שְׁבָעָה
יוֹמִין דְשָׁאָרִי מֹתָנָא
בְּמַאֲתָא וּכְלִי יוֹמָא אַתְּתַקְפָּ
וְלֹא אַתְּבָטָל.

בְּאַתְּגָלְיָא. וּכְיַיְמָן יְכִיל
לְמַחְמֵי מְלָאכִין וְהָא בְּתִיב,
(תהלים כד) עֹזָה מְלָאכִיו
רְוחֹות וָגוֹן. אֶלְאָ וְדָאי חַמָּא
לוֹן, דְנַחֲתִי לְאַרְעָא פְגּוֹנוֹנָא
דְבָנִי נְשָׂא, וְלֹא יִקְשֵׁה לְהָ
הָאִי, דְהָא וְדָאי אֲפָנוֹן רְוִיחַיִן
קְדִישֵׁין, וּבְשַׁעַתָּא דְנַחֲתִי
לְעַלְמָא מְתַלְבְּשִׁין (קמד א)
בְּאוּרִי וּבְיִסּוּדִי דְגּוֹלְמִין,
וְאַתְּחוֹזָוּ לְבָנִי נְשָׂא מִמְּשָׁ
כְּחַיּוֹן דִּיוֹקְנָא דְלַהּוֹן.
וְתָא חֹזֵי, אֶבְרָהָם חַמָּא לוֹן
כְּחַיּוֹן בְּנֵי נְשָׂא. וְאַפְּ
עַל גַּב דְהַהָה בְּאַיְבָמְמִילָה
נְפָק וְרַהַט אֶבְתְּרִיִּיהָ בְּגִינַּ
דְלֹא לְמַגְרָע (מה) דְהַהָה עַבִּיד
מִקְדָּמָת דָּנָא.

אֶל אַהֲנָה). מִיכְאֵל שְׁמָא דִימְנָא דָקָא אֶחָיד וּמְשֻׁמְשָׁא לְשָׁמָא דָא
יְתִיר מְאָפָ�ן אַחֲרֵנִין, בְּכָל אַתְּרָ דְרֹזָא דְהָא שְׁמָא תִּמְןָ מִיכְאֵל תִּמְןָ
(דף קא ע"ב) אַסְתָּלִיק הָא מִיכְאֵל אַסְתָּלִיק אֱלֹהִים בְּהָרִי שְׁהִ.
בְּקָדְמִתָּא שְׁלַשָּׁה אַנְשִׁים וְאֲגִלִּים בְּצִוְּרָא דְאוּרָא וְהָוּ אֲכָלִי,
וְדָאי, דְאָשָׁא דְלֹהוּ אֲכָל וְשַׁצִּי כָּלָא וְאַעֲבִיד נַחַת רֹוח לְאֶבְרָהָם. אֲפָנוֹן

אמר لهו גוויל לבי בנטה
ונתבע רחמי מון קרט
קודשא בריך הוא. עד דהו
אולי, אותו ואמרו פלוני
ופלוני מיתו, ופלוני ופלוני
נטו למות. אמר لهו רבינו
אהא לית עתה לך ימא הבי
דשעתא דחיקא.

אבל אפרישו מנכון ארבעין
בני נושא מאנון חזקאיין
יתיר. עשרה עשרה
לאربعה חקלין ואני
עמכון, עשרה לוייתא
דמאתא, ועשרה לוייתא
דמאתא, וכו' לאربع
וועיתא דמאתא. ואמרו
ברעות נפשzion עניינה
דקטרת בוסמין. קודשא
בריך הוא יהב למשה
ועניינהذكرבנה עמייה.
עבדו בן תלת ומניין ואעברו

אמר רב שמעון ודי
כחיזו דמלאכין חמָא
לוֹן, מה דכתיב ויאמר
אדני באלאת דלית,
שבינתא הוּא אתיא, ואליין
הוא סמיכין דילה ופרסייא
לגביה, בגין דאנון גוֹנִין (נא
א) תלת דתחותא. וחמא
השתא בגין דאגוז מה
دلא הוּא חמָי מקדמת דנא
עד לא (דף ק א ע"ב) אטגוז,
בקדרmittא לא הוּא ידע אלא
דאנון בגין נושא, ולבר ידע
דאנון מלאכין קדיישין ואותו
בשליחותא לגביה. בשעתא
דאמרו ליה אייה שרה
אשרך ובשרו ליה בשורת
צחק.

אשא ודי, והחיה אשא. אתפסי בציורא דoirא ולא אתחזי,
וההוא מיכלא אשא מלחתא ואכלא ליה, ואברם מקבל נחת רוח
מהאי.

כיוון דאסתלק שכינתא מה כתיב ויעל אלhim מעל אברהם, מיד
מסתלק בהזיה מיבאל דכתיב ויבאו שני המלאכים סדומה וגו'.

בְּכֶל מֵאַתָּא לְאַרְבָּעׁ זָוִיְתָא
וְהַו אָמְרוּ בָּנוֹ, לְבַתֵּר אָמַר
לְהַו גְּנוּיל לְאַנוּ דָאוּשִׁיטוּ
לְמִימָת אֲפְרִישׁוּ מְנִינִיכוּ
לְבַתְיָהּוֹן, וְאָמְרוּ בְּדִין, וּבְדִין
תְּסִימָמוּ אָמְרוּ אָלִין
פְּסֻוקִיאָ (בְּמִדְבָּר ט) וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קֹחֶת אֶת
הַמְּחַתָּה וְתַן עַלְיָהָא אַשׁ וְגַנוּי
(דף קא ע"ב) וַיַּקְרֵב אַהֲרֹן וְגַנוּי
וַיַּעֲמֹד בֵּין הַטְּהִתִּים וְגַנוּי. וּבָן
עַבְדוֹ וְאַתְּבָטֵל מְנִינָהוּ.

שָׁמְעוּ הַהְוָא קָלָא דָאָמַר
סְתָרָא סְתָרָא קְמִינִיתָא
אוֹחֵילָוּ לְעַילָא דָהָא דִינָא
דְשָׁמִיא לְאַשְׁרִי הַבָּא דָהָא
יַדְעַי לְבַטְלָא לִיהְיָה. חַלְשָׁ
לְבִיהְיָה דָרְבֵי אָחָא, אַדְמוֹנָה,
שָׁמַע דָאָמְרִי לִיהְיָה, בְּדַעַדְתָּ
דָא עֲבִידָה, זִיל וְאַיְמָא לוֹן

שְׁלַשָּׁה כְּתִיב בְּקָדְמִיתָא וְהַשְׁתָּא תְּרִיז, אֶלָא מִיכָּאֵל דָאֵיהָו יִמְנָא
אַסְתָּלִיק (קו ב) בְּהַדִּי שְׁכִינָתָא.

מַלְאָךְ דָאַתְּחֹזֵי לְמַנוֹת נְחַת וְאִגְלִים (לֵיהְיָה) בְּאָירָא וְאַתְּחֹזֵי לֵיהְיָה וְדָא
אֵיהָו אָזְרִיאֵל. מַה דָּלָא נְחַת בְּאַלְיָן דָאָבָרָהּ, נְחַת הַכָּא בְּלָחֹזָהּ
לְבִשְׁרָא? מַנוֹת דָאֵתי מַדָּן. (דף קב ע"א) וּבָגִין דָלָא חַשִּיבָה פְּאָבָרָהּ לֹא

אֱלֹיו אַתְּוֹן בְּקָנִידָות אֵיְזָוּ
וְסִימָן אֵיְזָוּ, רַמְזָו לְמָה
דָלְעִילָא, רַמְזָו לְקָנִידָשָׁא
בְּרִיךְ הַנוּ. וַיֹּאמֶר הַפְּנִים
בָּאָהָל. פְּתִיבָה הַכָּא הַפְּנִים
בָּאָהָל וּכְתִיבָה הַתָּם (ישועה לט)
אָהָל בְּלִיצְעָן וְגַ�ו. תָא חִזְיָוּ
כִּיּוֹן דָנְקִיד אֵיְזָו אַמְאֵי
כְּתִיב לְבַתְרָא אֵיהָ, אֶלָא בְּגִין
דְּחַבּוּרָא דְּדִכְרָה וּבְנוֹקְבָּא
כְּחַדָּא רַזָּא דְמִהִימְנוֹתָא.
כְּדִין אָמֶר וַיֹּאמֶר הַפְּנִים
בָּאָהָל. תִּמְןָה הַוָּא קְשׁוּרָא
דָכְלָא וְתִמְנָה אַשְׁתְּבָח (וַיֹּאמֶר הַפְּנִים
בָּאָהָל). אֵיה וְגַ�ו, וְכֵי לֹא הָוּ
יַדְעַי מְלָאֵכִי עַלְאֵי דְשָׂרָה
הַפְּנִים בָּאָהָל, אַמְאֵי כְּתִיב

הינוחוון בתשובה רתיבין
אנון קפאי. אם ואחר לו
בתשובה שלימתא, יקובילו
עליהו שלא יתבטלוין (צד א
(ב) מאורייתא לעלם,
וأهلיפו שמא דקרתא
ו Kapoorון לה מאתא מיחסיא.
אמר רבי יהודה לא ידי להם
לצדיקים שמבטליין את
הנורא אלא לאחר בנו
שמברכין להם, תדע לך
שבון היא, דבריו שנהgeschma
אומרת לגוף מהרי שלש
סאים ונוי וכל אותו העניין
ומבטל את הדין, מה כתיב
ויאמר שוב אשוב אליך
בעת תיה הרי ברכה.

ביוון שרואים אותה
המלכים שזה לכה עצה
לנפשו, מה עושים, חולבים

כתיב דאל, זהא כתיב, (שופטים יג) אם תעזרני לא אוכל בלחמה.
וכתיב ויה בעלות הלהב מעל המזבח ויעל מלאך יי בלהב המזבח
ונגו. והכא ויעל אליהם מעל אברם. בגין דביה אסתליך מביאל,
ו Ashtonaro רפאל וגריאל.

ועל יהו כתיב שני המלכים סדומה, בערב, בשעה דдинא פלייא

אייה. אלא לא ידע בהאי
עלמא אלא מה דאט מסר
להו למנדע.

תא חזי (שמות יב) ועברתי
בארץ מצרים אני יי. וכי
במה שליחין ומלאכין אית
לייה לקידשא בריך היא,
אל לא בגין דאנון לא ידע
בין טפה דבוכרא לההוא
דלא בוכרא בר קידשא
בריך היא בלחוודוי.

כגונא דא (יחזקאל ט) וחתוית
תו על מצחות
האנשים. ואמי צרכין.
אל לא בגין דאנון לא ידע,
אל לא מה דאט מסר לו
למנדע (ידע), פגון כל און

כתיב דאל, זהא כתיב, (שופטים יג) אם תעזרני לא אוכל בלחמה.
וכתיב ויה בעלות הלהב מעל המזבח ויעל מלאך יי בלהב המזבח
ונגו. והכא ויעל אליהם מעל אברם. בגין דביה אסתליך מביאל,
ו Ashtonaro רפאל וגריאל.

אֲצַל הַרְשָׁעִים לְעֵין בְּדִינָם
וְלֹעֲשֹׂת בָּהֶם מִשְׁפָט הַדָּא
הוּא דְּכֻתִּיב וַיְקִומו מִשְׁמָן
הָאָנָשִׁים וַיְשִׁקְיִפוּ עַל פָּנֵי
סְדוּם לִמְקוּם הַרְשָׁעִים
לְעֵשֹׂת בָּהֶם מִשְׁפָט. הַדָּא
הוּא דָאָמַר רַبִּי יְהוֹדָה בֶּן
דָּרְכָו שֶׁל צְדִיק בֵּין שְׁרוֹאָה
שְׁמֻעִינִין בְּדִינוֹ אֵינוֹ
מִרְאָחָר לְשׁוֹב וְלַחֲטָפֵל
וְלַהֲקִירֵב (על) חֶלְבוֹ וְדָמוֹ
לִפְנֵי צִוּרוֹ עד שְׁמַסְתָּלְקִין
בְּעָלֵי הַדִּין מִמְּנָנוּ.

דִּבְיוֹן שָׁאָמַר וַיְשָׁא עִינָיו (דף נ"א)
וַיַּרְא וְהִנֵּה שֶׁלְשָׁה
אָנָשִׁים נָצְבִים עַלְיוֹ, מִה
בְּתִיב בְּגַשְׁמָה, וַיִּמְהַר
אֶבֶרְהָם הָאָהָלָה אֶל שְׁרָה.
בְּחַפּוֹז וּבְמַהְיָרוֹת בְּלֹא שָׁוֹם
הַעֲכָבָה, מִיד מִמְּחֹרֶת

מְלִין הַזָּמִין קָוְדְשָׁא בָּרֵיךְ
הוּא לְאִיתָה עַל עַלְמָא.
וּמְאֵ טַעַמָּא בְּגִין דָקָוְדָשָׁא
בָּרֵיךְ הוּא אַעֲבָר פְּרוֹזָא
בְּכָלְהוּ רַקְיעִין בְּהַהְיָא מֶלֶת
דָזְמִין לְאִיתָה עַל עַלְמָא.
כְּגֻווָּגָא דָא בְּשֻׁעָתָא
דָמְחַבָּלָא אַשְׁתָּבָח
בְעַלְמָא בְעַי בְּרַנְשׁ
לְאַתְּפָסִיא בְּבִיתִיה וְלֹא
יִתְחַזֵּי בְשִׁקָּא בְגִין דָלָא
יִתְחַבֵּל, כִּמָא דָאָת אָמַר,
(שמות יט) וְאַתָּם לֹא תִצְאוּ אִישׁ
מִפְתָח בֵּיתְךָ עַד בָּקָר. מִפְיִיחָו
(דיביל לאסתרה, אין, אבל מוקמי קודשא
בריך הוא לא (ס"א יכ"ל) בְעַי
לְאַסְתָּרָא. מָה פָתִיב, (ירמיה

עַל עַלְמָא, לְבַתֵּר אַסְתָּלֵק חַד וְאַשְׁתָּכָח גַּבְרִיאֵל בְּלַחְזֹדִיה. בְּזָכוֹתֶיה
דָאֶבֶרְהָם אַשְׁתָּזִיב לֹוט, וְאֵיתָהוּ אוֹפֵף הַכִּי זָכָה בְּהִגְגָה, וְעַל דָא אָתוּ
לְגַבְיָה, (עד כאן סתרי תורה)

הנשׁמה אצל הגוף להחיזרו
לモטב ולבקש בפה
שיתכפר לו עד שמשתלקין
מן בעלי הדין.

רבי אליעזר אומר מהו
דאמר ואברהם ושרה וקנים
באים ביום חיל לחיות
לשרה ארוח בנים. אלא
ביו שהגשמה עומדת
במעלה והגופ נשאר
באرض מפה שנים, באים
בימים שנים וימים הרבה.
וחיל יצאת ולבא ול עבר
ארוח בשאר כל אדם,
ارتبشر להחיות הגוף.

מהו אומר אחרי בלוטי
היתה לי עדרנה, אחרי בלוטי
בעפר מהיום בפה שנים
היתה לי עדרנה וחחש
ואדוני יכו שהיום בפה
שנתיים שיצאת ממי ולא
הפקידני. וקור שא בריך
הוא אמר היפלא מי דבר
למועד. מהו למועד. אותו
הידען אצל לחיות

כג) אם יסתיר איש במסתרים
ואני לא אראנו נאם יי'.
אייה שרה אשתק, שלא
בעו לומר קמה, ביו
דאמר הפה באהל מיד
ויאמר שוב אשוב אליך
כעת חייה והגה בן לשרה
אשתק וגוי. פא חזי, אורח
ארעה, דעת לא אomin
אברהם קמי יהו למכיל לא
אמרו ליה מיד, בגין שלא
יתחזי בגין היה בשורה
קא אomin להו למכיל, בתרא
דכתיב ויאכלו כדי בגין אמרו
לי היה היה בשורה.
ויאכלו, סלקא דעתך וכי
מלאכי עלאי אכלי, אלא
 בגין יקרה דabraם אתזי
הכ. אמר רבי אליעזר
ויאכלו ודא, בגין דופן (ק)
א אשא דאכילד אשא ולא

המתרים. ולשרה בן מלמד שיתחדש בבן שלוש שנים. אמר רבי יהודה ברבי סימון כיון שהגנשמה ניזונה מזיהה של מעלה, קודשא בריך הוא אומר לאותו המלאך הנקרא דומ"ה, לך ובשר לנוף פלוני שאני עתיד להחיותו למועד שאני אחיה את הצדיקים לעתיד לבא. והוא מшиб אחרי בלותי הייתה לי עדנה. אחרי בלותי בעפר ושכתי באדמה ואכל בשרי רמה ונוש עפר תהיה לי חדש.

קדשא בריך הוא אומר לנשמה, הדא הוא רבתיב ויאמר יי אל אברהם וגוי הייפלא מין דבר למועד הירוע אצליו להחיות את המתרים, אשוב אליו, אותו הנוף שהוא (דף קב ע"ב) קדוש מהודש בבראשונה להיותכם מלאכים קדושים ואותו היום עתיד לפנינו

אתחזי, וכל מה דיבר לון אברם אכלי בגין דמסטרא דאברם אכלי לעילא (אכלי מההוא טרא דלעילא).

תא חזי, כל מה דאכילד אברם בטהרה איה קא אכילד ובגין פה אקריב קמייהו ואכלי, ונTier אברם בביתייה דכיא ומסאותה, דאפיקלו בר נש דאייה מסאב (לא יכול לקרבא לביתייה פרין ידע אברם זהא מסאב אייה ועבד) נ"א לא הויה משמש בביתייה, עד (עבד) ליה טבילה, או עבד ליה לבטרא שבעה יומין כדקא חזי ליה בביתייה, והכי הוא ודא.

תא חזי בתיב, (דברים כט) איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה וגוי. מא'

תקנִיתֶיה, וְהִיא לְפָנֹת עַרְבָּיִם. אֲעַרְבָּיִם יְרֵחָץ בְּמִים. אֲעַרְבָּיִם תָּמָאָה (דף ע"ב) אַחֲרָא כְּגֻזָּן (ע"ב מדרש הנעלם)

וַיְבַהֵּ אֹו (נ"א סגירות או גהה) סגירת

בְּדָה דְּהָוּ תָּרִי מִסְאָבוֹ, לֹא סְגִיא לֵיה בְּהָיָה טְבִילָה (בגין) בֵּין דְּאֲעַרְבָּיִם קָרֵי קָדֵם דְּקָבִילָה תָּמָאָה אַחֲרָא (בגין) בֵּין דְּאֲעַרְבָּיִם בֵּיה לְבָתָר.

וְאַבְרָהָם וִשְׁرָה הָוּ מַתְקִינִי טְבִילָה לְכָלָהִי, אֵיתָהוּ לְגִבְרִי וְאֵיתָהִי לְבִנְשִׁי. מַאי טְעַמָּא אָעַסְק אַבְרָהָם לְדִפְאָה לְבִנְיִ נְשָׂא, בְּגִין דְּאֵיתָהוּ טְהוֹר וְאֵקְרֵי טְהוֹר. דְּכָתִיב, (איוב ז') מַי יִתְןֵ טְהוֹר מְטֻמָּא לֹא אָחֵד. טְהוֹר דָא אַבְרָהָם דְּגַפְּקָ מְתָרָה.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר בְּגִין לְתַקְנָה הַהְוָא דְּרָגָא דְּאַבְרָהָם, וְמַאן אֵיתָהִי מִי"מ. בְּגִין כֵּד אַתְקִין לְדִפְאָה בְּגִין עַלְמָא בְּמִיא. וּבְשַׁעַתָּא דְּאַזְמִין לְמַלְאָכִין, שִׁירוֹתָא דְּמַלְוִי מָה בְּתִיב יִקְחֵ נָא מַעַט מִים. בְּגִין לְאַתְקִפָּא בְּהַהְוָא דְּרָגָא דְּמִיּוֹן שְׁרָאוּ בָה. וּבְגִינִי כֵּד הַוָּה מַדְפִּי לְכָל בְּגִין נְשָׂא מְכֻלָּא. מַדְפִּי לוֹן מְסֻטָּרָא דְּעַבּוֹדָה זָרָה, וּמַדְפִּי לוֹן מְסֻטָּרָא דְּמִסְאָבָא, וּכְמָה דְּאֵיתָהִוּ מַדְפִּי לְגִוְרִין הַכִּי בְּמַי שְׁרָה מַדְפָּאת לְבִשְׁין, וְאַשְׁתַּפְחוּ כָּלָהִי דְּאַתִּין לְגִבְיִהוּ דְּכִיּוֹן מְכֻלָּא.

תא חזי, אילגנא נטע אברהם בכל אטר דדיוריה תמן,
ולא היה סליק בכל אטר בדקאות, בר בשעתא
דיוריה בארעא דכגען, ובההנא אילגנא היה ידע מאן
דאתאחד ביה בקדשא בריך הוא ומאן דאתאחד
בעבודה זרה.

מאן דאתאחד בקדשא בריך הוא, אילגנא היה פריש
ענפוי וחפי על רישיה ועביד עליה צלא יהה,
ומאן דאתאחד בסטרא בעבודה זרה היה אילגנא היה
אסטלק וענפוי היה סליקין לעילא. כדיין היה ידע אברהם
ואויהר ליה, ולא אעדי מתרמן עד דאתאחד במהימנותא
דקודשא בריך הוא, והכי מאן דאייהו דכיא (ד"א לא ה' כי)
מקבל ליה אילגנא. מאן דאייהו מסאב לא מקבל ליה.
כדיין ידע אברהם ומדכי לוז במייא.

ומעיננא דמייא היה תחות היה אילגנא, ומאן דצרכיך
טבילה מיד מיין סליקין לגבייה, וαιלגנא
אסטלקין ענפוי, כדיין ידע אברהם דאייהו מסאב ואעי
טבילה מיד, ואם לאו מיא נגבון כדיין ידע דבעי
לאסתבא ולאסתمرا שבעה יומין.

תא חזי, דאפילו בשעתא דازמין לוז למלאcin אמר
לוז והשענו תחת העין בגין למחרמי ולמבדק בהו,
ובההוא אילגנא היה בדק לכל בני עולם. ורוא (לקבל)

בגין קודשא בריך הוא קא (עבד) אמר דאייה אילנא דחוי
לכלא, ובгинן כה והשענו תחת העץ ולא תחת עבודה
זורה.

וთא חזי, פדר חב אדם, בעז הדעת טוב ורע חב, הכתיב
ומען הדעת וגוי, ואיה ביה חב וגרם מותא
לעלמא. מה כתיב ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מען
החיים וגוי. (וגרם מותא לבני עלמא) ובכד אתה אברם באילנא
אחרא אתקין עלמא דהוא אילנא דחוי ואודע
מהימנותא לכל בני עלמא:

ויאמר שוב אשוב אליך בעת חייה. אמר רבי יצחק שוב
אשוב, שוב ישוב מבעי ליה, דהא מפתחא דא
למפקד עקרות בידא קודשא בריך הוא אייה ולא
בידא דשליחא אחרא. כמה דתבינן תלת מפתחן אפונ
دلא אתמסרו בידא דשליחא. דחיה ותחית המתים
ונשים. והואיל דלא אתמסרו בידא דשליחא אמאי
כתיב שוב אשוב. אלא ודי קודשא בריך הוא דהוה
קאים עליו יהו אמר (ליה) מלחה, בגין פה כתיב ויאמר שוב
אשוב אליך.

וთא חזי, בכל אתר דכתיב ויאמר סתם או ויקרא סתם
הוא מלכא דברית ולא אחרא. ויאמר דכתיב,
(שמות טו) ויאמר אם שמע תשמע וגוי ויאמר ולא קאמיר

מן הוא. **וַיֹּקְרָא דְבָתִיב,** (ויקרא א) **וַיֹּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וְלֹא**
קָאָמַר מֵאָן הוּא. אמר **דְבָתִיב,** (שמות כד) **וְאֶל מֹשֶׁה אָמַר**
וְגוּ וְלֹא אָמַר מֵאָן הוּא. (אוף ה'כ' **דְבָתִיב** ויאמר שוב אשוב ויאמר סתם ולא
קָאָמַר מֵאָן (דף קג ע"א) **הַחָה** **אֲלֹא בְּכָל הַנִּיּוֹת** **מְלֹא כָּא** **דְבָרִית** **הַוָּה**
וְכֹלֶא בְּקִוְדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּה אָתָּמֶר. **וּבְגִין כֵּד** **פְּתִיב** **וַיֹּאמֶר**
שׂוֹב אָשׂוֹב אַלְיךָ וְגוּ. והנה בן וגו':

והנה בן לשורה אשთה. מי טעמא לא כתיב והגה בן
לְךָ אֲלֹא בְּגִין דְלֹא יִחְשַׁב **דַּהָּא** **מִן הַגָּר** **אִיהוּ**
כִּדְבָּקְדִּמְתָּא. רבי **שְׁמֻעוֹן פָּתָח** ואמ' (מלאכי א) בן יכבד
אָב וּבָבֶד אֲדוֹנוֹ. בן יכבד אב דא יצחק לאברהם.
אִימְתִּי כְּבִיד לִיה, בשעתא דעקד ליה על גבי מדבחא
וּבְעֵא לִמְקֻרֶב לִיה קָרְבָּנָא, ויצחק בר תלתין ושבע שניין
הַוָּה, ואברהם הוה סבא, **דָאִילּוּ** **הַוָּה בְּעִיט** (ס"א בית)
בְּרֶגֶלֶא חַד לֹא יִכְלֶל לִמְקִים קְמִיה, (כל שפנ למעבד ליה), **וְאִיהוּ**
אוֹקִיר לִיה לְאָבוֹי וּעַקְד לִיה כַּחֲד אִימְרָא בְּגִין לְמַעַבֵּד
רַעֲוַתְיָה דָאָבוֹי.

(קמו ב) **וּבָבֶד אֲדוֹנוֹ דָא אַלְיעָזָר לְאָבָרָהָם.** כה שחר ליה
לְחַרְן, **וּבָבֶד כָּל רַעֲוַתְיָה דָאָבָרָהָם,** **וְאוֹקִיר לִיה** **כִּמְהָ**
דְבָתִיב, (בראשית כד) **וַיִּבְרֹךְ אֶת אֲדוֹנוֹ וְגוּ.** **וּבְתִיב** (בראשית
כָּד) **וַיֹּאמֶר עָבֶד אָבָרָהָם אָנֹכִי,** **בְּגִין לְאוֹקִיר** **לִיה**
לְאָבָרָהָם. **דַּהָּא בָּר נְשָׁה** **הַוָּה מִיְתִּי** **כְּסֶף וְזָהָב וְאַגְּנִי יָקָר**

וְגַמְלִין וְאֵיתָן כְּדָקָא יָאוֹת שְׁפִיר בְּחִיוֹ לֹא אָמַר דָאֵיתָן רְחִימָא דָאָבָרָהָם אוֹ קְרִיבָא דִילִיָּה. אֶלָא אָמַר עֲבָד אָבָרָהָם אָנְכִי, בְּגַין לְסַלְקָא בְּשְׁבָחָא דָאָבָרָהָם וְלֹאָוְקִיר לִיה בְּעִינֵיכֶם.

וְעַל דָא בֵן יִכְבֹּד אָב וּעַבְדָ אָדוֹנוֹ. וְאַתָּוֹן יִשְׂרָאֵל בָנָיו. קְלִנָא בְּעִינֵיכֶם לֹוּמָר דָאָנָא אָבוֹכָוֹן אוֹ דָאַתָּוֹן עֲבָדִין לֵי. וְאֵם אָב אָנָי אֵיתָה כְבָודִי וְגוֹ. בְּגַין כֵך וְהַגָּה בָנָן, דָא הַוָא בָנָן וְדָאֵי, וְלֹא יִשְׁמַעְאלָ. דָא הַוָא בָנָן דָאָוְקִיר לְאָבָוִי כְּדָקָא חֹזִי.

וְהַגָּה בָנָן לְשָׂרָה אַשְׁתָּה. בָנָן לְשָׂרָה, דְבָגִינִיה מִיתָתָה, דְבָגִינִיה פָאִיבָת נְפָשָׁה עַד דְנַפְקָת מִינָה. וְהַגָּה בָנָן לְשָׂרָה. לְאַסְטָלָקָא בְגִינִיה בְשֻׁעַתָא דְקוֹדֶשָא בְרִיךְ הַוָא יִתְיַב בְּדִינָא עַל עַלְמָא. דְכָדִין וְיִי פְקָד אֶת שָׂרָה וְגוֹ. דָהָא מְדִכְרֵי לְשָׂרָה בְגִינִיה דִיצָחָק וְעַל דָא אֵיתָן בָנָן לְשָׂרָה (אנָהו מְלָאֵכִי אָמָרוּ). וְהַגָּה בָנָן לְשָׂרָה. (די) דָהָא נּוֹקְבָא גַטְלָא (לייה) לְבָרָא מִן דְכּוֹרָא:

וְשָׂרָה שׁוֹמְעָת פִתְחָה הַאָהָל וְהָוָא אַחֲרֵיו. מַאי וְהָוָא אַחֲרֵיו, וְהָוָא אַחֲרֵיו מַבְעֵי לִיה. אֶלָא רָזָא אֵיתָה, וְשָׂרָה שׁוֹמְעָת מַה דָהָה אָמַר (פִתְחָה הַאָהָל דָא קוֹדֶשָא בְרִיךְ הָוָא. וְהָוָא אַחֲרֵיו מִאֵן דָהָה אָמָר) פִתְחָה הַאָהָל דָא דָרְגָא תַתָּאָה. פִתְחָה דְמַהְיִמְנוֹתָא. וְהָוָא אַחֲרֵיו (די) דָאָוְדִי לִיה דָרְגָא עַלְאה (נ"א).

פתח האهل והוא אחורי דא קודשא בריך הוא. פתח האهل דא דרגא תפאה, והוא אחורי דא דרגא עלאה). **מן יומא דהות שרה בעלמא לא שמעת מלה**

קדושא בריך הוא בר ההוא שעטה.

דבר אחר דהות יתבא שרה פתח האهل בגין למשמע מלין. והיא שמעת האי מלה דאתבשר בה אברהם. (ד"א) והוא אחורי. אברהם דהוה יתריב אחורי דשכינתא: ואברהם ושרה זקנים באים ביום. מאי באים ביום. שעורין דיומין דאתחזי כדיין להו, חד מהה וחד תשעים, עליו ביומין שעורא דיומין כדיין יאות. באים ביום. כמה דאת אמר כי בא היום דאערב יומא למיעל. חدل להיות לשרה ארוח כבשים. והיה שעטה חמאת גרמה בעדיננא אחרא. ובגין כה אמרה ואדוני זקן דהא איה לא כדיין לאולדא בגין דאייה סבא.

רבי יהודה פתח (משל לי) בודע בשעריהם בעלה בשבתו עם זקני הארץ. תא חזי, קודשא בריך הוא אסתלק ביקריה דאייה גביז וסתים בעילויא סגייא. לאו איתי בעלמא ולא היה מן יומא דאתברי עלמא דיכילד לקיימא על חכמתא דיליה ולא יכילד לקיימא ביה.

בגין דאייה גביז וסתים ואסתלק לעילא לעילא, וכלהו עליי ותראי לא יכולין לאתדבקא, עד דכללו אמרין (יהזקאל ג) ברוך כבוד יי' ממוקמו. תתאי אמרי דאייה

לעילא דכתיב, (תהלים קי) על השמים כבודו. עלאי אמר ר' דאייהו לחתא דכתיב, (תהלים נז) על כל הארץ כבודה. עד דכללו עלאי וחתאי אמר ר' ברוך כבוד יי' ממקומו. בגין דלא ATIידע ולא הוה מאן דיכיל לקיימא ביה, ואית אמרת נודע בשערים בעלה.

(דף לג ע"ב)

אלא ודי נודע בשערים בעלה דא קודשא בריך הוא דאייהו ATIידע ואתדקק לפום מה דמשער בלבייה כל חד כמה דיכיל לאדקקא ברוחא דחכמתא. ולפום מה דמשער בלבייה הכי ATIידע בלבייה. ובגינاي כה נודע בשערים באפונ שערים. אבל ATIידע פדקא יאות לא הוה מאן דיכיל לאדקקא ולמנדע לייה.

רבי שמעון אמר נודע בשערים בעלה. מאן שערים. כמה דאת אמר (תהלים כד) שאו שערים ראשיכם והבשאו פתחי עולם. בגין אלו שערים באפונ דרגין עלאיין בגיניהו ATIידע קודשא בריך הוא. ואי לא לא יכלין לאתדקקא ביה.

תא תוו, דהא נשmeta דבר נש לאו איהו (נ"א לא אית) מאן דיכיל למנדע לה, אלא בגין אילין שייפין דגופה ואפונ דרגין דעבדין אומנותא דגשmeta בגין כה ATIידע ולא ATIידע. כה קודשא בריך הוא ATIידע ולא ATIידע

בגין דאייה נשמתא לנוּחַ רוחה גביזו וטמיר מפלא, אבל באפונ שערים דאבען פתחין נשמתא אתידע קודשא בריך הוा.

טא חוי, אית פתחא לפתחא ודרגא לדרגא, ומפנייה ידיע קרא לקודשא בריך הוा. פתח האהֶל, דא הויא פתחאatzדיק. כמו אמר (תהלים קיח) פתחיו ל"י שער"י צד"ק וגוו' דא פתחא קדמה לאעלא ביה, ובהאי פתחא אתהzion כל שאר פתחין עלאין. מאן דזכי להאי (فتحא) זכי למנדע ביה ובכלחו שאר פתחין בגין דכלחו שראן עליה.

והשתא דפתחא דא לא אתידע. בגין דישראל בגלוותא וכלהו פתחין אסתלקו מגיה ולא יבלין למנדע ולא תדבקא. אבל בזמנא דיפקון ישראל מן גלוותא זמיבין כלחו דרגין עלאין למשרי עלייה כדקא יאות. וכדיין ינדעון בני עלמא חכמתא עלאה יקירה מה דלא הו ידען מקדמת דגא. דכתיב, (ישעה יא) ונכח עליו רוח יי רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יי. כלחו זמיבין לאשרה על האי פתחא תפאה דאייה פתח האהֶל. וכלהו זמיבין לאשרה על מלכא משיחא בגין למידן עלמא דכתיב ושפט בצדך דלים וגוו'.

בְּגִינִי כִּכְךְ כִּדְבָר אֲתִבְשֵׂר אֶבְרָהָם, הָאֵי דָּرְגָא הַוָּה אָמֵר
בְּמַה דָּא תָּמַר דְּכַתִּיב וַיֹּאמֶר שׁוֹב אֲשׁוֹב אֱלֵיךְ
כְּעֵת חַיָּה. וַיֹּאמֶר, לֹא כְתִיב מֵאַנְךְ הוּא. וְדֹא הוּא פָתָח
הַאָהֶל. וַיָּעַל דָא וִשְׁרָה שׁוֹמְעָת הָאֵי דָּרְגָא הַהָוָה מְלִיל
עִמֵּיהֶן מֵאַנְךְ דָלָא הוּא שְׁמַעַת מִקְדָמַת דָבָרָא. דְכַתִּיב וִשְׁרָה
שׁוֹמְעָת פָתָח הַאָהֶל דָהָוָה מְבָשֵׂר וַיֹּאמֶר שׁוֹב אֲשׁוֹב אֱלֵיךְ
כְּעֵת חַיָּה וְהַפְּהָה בֵן לִשְׁרָה אַשְׁתָּה.

תָא חַזִי, בְּמַה הוּא חַבִּיבּוֹתָא דְקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא לְגַבְיהָ
דָא בְּרָהָם, דָהָא לֹא נִפְקַד מִגְנִיהָ יְצָחָק עַד דָא תָגֹזֵר,
לְבַתֵּר דָא תָגֹזֵר אֲתִבְשֵׂר בֵית יְצָחָק, בְּגִין דָא יְהוָה כְּדַיִן
וַיַּרְעָא קָדִישָׁא, וְעַד לֹא אַתָּגֹזֵר לֹא אֵיתָהוּ וַיַּרְעָא קָדִישָׁא.
וּכְדַיִן אֵיתָהוּ בְּמַה דְכַתִּיבָ, (בראשית א) אֲשֶׁר וַיַּרְעָו בּוּ לְמִגְנִיהָ.
וְתָא חַזִי, עַד לֹא אַתָּגֹזֵר אֶבְרָהָם הַוָּה וַיַּרְעָא דִילִיהָ לֹא
הַוָּה קָדִישָׁא, בְּגִין דַנִּפְקָד בְגֹו עַרְלָה וְאַתְדַבֵּק
בְעַרְלָה לְתָתָא. לְבַתֵּר דָא תָגֹזֵר נִפְקַד הַוָּה וַיַּרְעָא בְגֹו
קָדִישָׁא, וְאַתְדַבֵּק בְקָדוֹשָׁה דְלִיעֵילָא וְאַולְיד לְעֵילָא,
וְאַתְדַבֵּק אֶבְרָהָם בְדָרְגִיָּה פְדֻקָּא יְאֹות. תָא חַזִי, כִּדְבָר
אוֹלְיד אֶבְרָהָם לְיְצָחָק נִפְקַד קָדִישָׁא פְדֻקָּא יְאֹות. וְהָאֵי (נ"א)
וְדָאי) מַאֵי אַעֲדוּ וְאַולְידוּ חַשׁוּכָא.

רַבִּי אַלְעָזֶר שָׁאַיל יוֹמָא חד לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָבּוֹי, אָמַר
לֵיה הָאֵי דְקָרָא לֵיה קָדִשָּׁא בְרִיךְ הוּא יְצָחָק דְכַתִּיב

וְקַרְאָת אֶת שְׁמוֹ יִצְחָק. אִמְמָאִי, דָּהָא אֲתַחֲזֵי דַעַד לֹא נִפְקַד
לְעַלְמָא קָרָא לֵיהּ יִצְחָק. אָמַר לֵיהּ הָא אֲתָמָר דָאשָׁא גַּטְלָא
מִיאָ. דָהָא מִיאָ מִסְטוּרָא דְגַבּוֹרָה קָא אֲתַיָּין. וְתוֹ (נ"א וְתָא
שְׁאַיל לְהֹו לְלוֹאֵי) (שְׁאַיל לְהֹה) לְוַאי דָאָפָון בְּדִיחִין לְהַהְוָא
סְטוּרָא בְּמָאִי זָמֵר וְתַשְׁבַּחַן לְקַבֵּיל הָאִי סְטוּרָא, בְּגִינַּן כֵּד
יִצְחָק אִיהוּ חֲדוֹה בְּגִינַּן דָאָתֵי מְהַהְוָא סְטוּרָא וְאֲתַדְבַּק בְּיַהְתָּה.
תָּא חֲזֵי, יִצְחָק בְּדִיחִותָא חֲדוֹה דָאָחָלָף מִיאָ בְּאָשָׁא
וְאָשָׁא בְּמִיאָ, וְעַל דָא אֲקָרֵי הַכִּי. וּבְגִינַּן כֵּד קָוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא קָרֵי לֵיהּ (דף קד ט"א) הַכִּי עַד לֹא יִפּוֹק לְעַלְמָא
שְׁמָא דָא וְאוֹדֵעַ לֵיהּ לְאַבְרָהָם.

וְתָא חֲזֵי, בְּכָלְהוּ אַחֲרַבְנִין שְׁבָק לֹוֹן קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְמִקְרֵי לֹוֹן שְׁמָהּן, וְאַפִּילּוּ בְּשֵׁי הָוּ קָרָאֵן לְבָנִיָּהוּ
שְׁמָהּן, אַבְלָל הַכָּא לֹא שְׁבָק קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַמְמִיתָה
לְמִקְרֵי לֵיהּ שְׁמָא אַלְאָ לְאַבְרָהָם, דְכִתְיבָּ וְקַרְאָת אֶת שְׁמוֹ
יִצְחָק אַנְתָּה וְלֹא אַחֲרָא, בְּגִינַּן לְאָחָלָף אַמִּיאָ בְּאָשָׁא וְאָשָׁא
בְּמִיאָ לְאַכְלָלָא לֵיהּ בְּסְטוּרִיהּ.

כִּיוֹן דָאַתְבִּשְׂרָ אַבְרָהָם בְּיִצְחָק, מַה פָּתִיב וְיִקּוּמוּ מִשְׁם
הָאָנָשִׁים וַיִּשְׁקִיפוּ עַל פָּנֵי סְדוּם. רַבִּי אַלְעֹזֵר אָמַר
תָּא חֲזֵי, כַּמָּה אַנְהָג קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא טִיבוּ עַם כָּל בְּרִיּוֹן
וְכָל שְׁבָן לְאַפְוּן דָאָזְלִי בְּאַרְחוֹי, דָאַפְיָלוּ בְּזַמְנָא דְבָעֵי
לְמִידָן עַלְמָא, אִיהוּ גְּרִים לְמַאַן דְרַחִים לֵיהּ לְמַזְכִּי בְּמַלְהָא
עַד לֹא יִתְיִהְיֶה הַהְוָא דִינָא לְעַלְמָא.

דְתַבִּיגֵן בְשֻׁעַתָּא קֹדֶשׁ בָּרֵיךְ הוּא רְחִים לֵיהּ לְבָרֵךְ
נְשָׁהּ, מְשֻׁדָּר לֵיהּ דּוֹרוֹגָא, וּמְאָן אֵיהּ, מְסֻפְגָּא,
בְּגִין דִּיזְכִּי בְּיַהְךְ. וְכִיּוֹן דִּזְכִּי בְּיַהְךְ, אֵיהּ אַמְשִׁיךְ עַלְיָהּ חַדְ
חֲוֹטָא הַחֲסָד הַאֲתָמָשָׁה מְסֻטָּר יְמִינָא וְפִרְישָׁה אֲרִישָׁה
וּרְשָׁים לֵיהּ, בְּגִין דְכַד יִתְיַדֵּא לְעַלְמָא הַהְוָא מְחַבְלָא
יְזָהָר בְּיַהְךְ, וְזָקִיף עַיְנוֹי וְחַמָּא לְהַהְוָא רְשִׁימָו וְכַדְין
אֲסְתָּלָק מְגִיהּ וְאֲזָהָר בְּיַהְךְ. בְּגִינִי כֵּךְ אֲקָדִים לֵיהּ קֹדֶשׁ
בָּרֵיךְ הוּא בְּמַה דִּיזְכִּי.

וְתָא חֹזֵי, פֶד בְּעֵי קֹדֶשׁ בָּרֵיךְ הוּא לְאִיתָה דִינָא עַל
סְדוּם, אֲזְכִּי קָדָם לְאַבְרָהָם וְשָׁדָר לֵיהּ דּוֹרוֹגָא
לְמוֹזֵבִי עַמְהָוָן בְּגִין לְשׂוֹבָא לְלוֹט בֶּר אֲחוֹה מְתַמֵּן, הַדָּא
הַיָּא דְכִתְיב וַיַּזְכֵר אֱלֹהִים אֶת אַבְרָהָם וַיִּשְׁלַח אֶת לוֹט
מִתּוֹךְ תְּהִפְכָה. וְלֹא כִתְיב וַיַּזְכֵר אֱלֹהִים אֶת לוֹט, הַדָּא
בְּזָכוֹתֵיהָ דְאַבְרָהָם אֲשַׁתְזִיב. וּמְאֵי וַיַּזְכֵר, דְדָכֵיר לֵיהּ מַאי
דְאֲזְכִּי קָדָם עַמְנוֹן תְּלַת מְלָאכִין.

כְגַ�וְגָּא דָא בֶר נְשָׁהּ דִיזְכִּי בְצְדָקָה עַמְבִּינִי נְשָׁהּ,
בְשֻׁעַתָּא דִינָא שְׁרִיאָא בְעַלְמָא קֹדֶשׁ בָּרֵיךְ
הַוָּא אֲדָפֵר לֵיהּ לְהַהְיָה צְדָקָה דְעַבֵּד. בְּגִין דְבָכָל שֻׁעַתָּא
דִזְכִּי בֶר נְשָׁהּ הַכִּי אֲכִתְיב עַלְיָהּ לְעַילָּא, וְאֲפִילָו בְשֻׁעַתָּא
דִינָא שְׁרִיאָא עַלְוִי קֹדֶשׁ בָּרֵיךְ הוּא אֲדָפֵר לֵיהּ לְהַהְוָא
טִיבֵו דְעַבֵּד וּזְכָה עַמְבִּינִי נְשָׁהּ. כְמָא דָאָת אָמֵר, (משלוי יא)

ונְצֵדֶקָה תִּצְלַל מִמְּנֹת. בְּגִינִי כֵּךְ אֲקָדִים לֵיה קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הַנוּא לְאַבְרָהָם בְּגִינִי דִיזְבִּי וַיִּשְׂזִיב לְלוֹט.
וַיִּשְׂקִיףּ עַל פָּנָיו סְדוּם. תָּא חִזְיִי, וַיִּקְוֹמוּ מַשְׁמַן הָאָנָשִׁים.
מִנְהַהְיָא סֻעָּדָה דְאַתְקִין לוֹ אַבְרָהָם וַזְכָה בְּהָgo.
אֲפָלָג בְּגִינִי דְמָלָאכִין הוּוּ, וַזְכָה בְּהָgo, וְכָל הַהוּא מִיכְלָא לֹא
אֲשַׁתָּאָר מִגְּנִיה בְּלָוּם, בְּגִינִי דְאַבְרָהָם, וַלְמַזְבִּי בְּיָה, דָהָא
בְּתִיב וַיִּאֱכַלוּ בְּאַשָּׁא דְלָהָוּ (פרק א') אֲתָאכִיל.

וְאֵי תִּמְאֵה אָתְלָת מְלָאכִין הוּוּ. הָאֵי אַשְׁ"א. וְהָאֵי
מִי"א. וְהָאֵי רַוְחָ"א. אֶלָּא כָּל חַד וְחַד כְּלִיל בְּחַבְרִיה
וּבְגִינִי כֵּךְ וַיִּאֱכַלוּ. כְּגֻוֹנָא דָא (שםות כד) וַיְחַזֵּוּ אֶת הָאֱלֹהִים
וַיִּאֱכַלוּ וַיִּשְׁתַּוּ. אֲכִילָה וְדָאִית אֱכַלוּ דְאַתְזָנוּ מִן שְׁבִינְתָּא,
אוֹף הַכָּא וַיִּאֱכַלוּ גַּרְמוֹ (ג"א גְּרָמוּ רְמָמוּ) לְאַתְזָנוּ (מִגְּנָה) מִנְהָוָא
סְטָרָא דְאַבְרָהָם אַתְדַּבֵּק בְּיָה, וּבְגִינִי כֵּךְ לֹא אֲשָׁאָרוּ מִמָּה
דִּיחַיב לֹזָן אַבְרָהָם בְּלָוּם.

כְּגֻוֹנָא דָא בְּעֵי לֵיה לְבָרָבָר נְשָׁה לְמִשְׁתַּי מִהַהְוָא כְּפָא
דְבָרָכָה, בְּגִינִי דִיזְבִּי לְהָהִיא בְּרָכָה דְלַעַילָּא. אוֹף
אֶפְנוּ אֱכַלוּ מִמָּה דְאַתְקִין לֹזָן אַבְרָהָם בְּגִינִי דִיזְפּוֹן
לְאַתְזָנוּ מִסְטָרָא דְאַבְרָהָם. דָהָא מִהַהְוָא סְטָרָא נְפִיק
מְזֹונָא לְכָלָהו מְלָאכִי עַלְאֵי. וַיִּשְׂקִיףּ, אַתְעַרוֹתָא דְרַחְמִי
לְשִׁזְבָּא לְלוֹט. בְּתִיב הַכָּא וַיִּשְׂקִיףּ וּבְתִיב הַתָּם (דברים כו)
הַשְּׁקִיפָּה מִמְעוֹן קְדָשָׁה. מָה לְהַלֵּן לְרַחְמִי אוֹף הַכָּא
לְרַחְמִי.

וְאֶבְרָהָם הַזֶּה עִמָּם לְשִׁלְחָם. לְמַעַבֵּד לוֹן לוֹיה. אָמַר רַبִּי יִיְסָא אֵי תִּמְאָ דְּאֶבְרָהָם יִדְעַ דְּמַלְאָכִין אֲפָנָן אַמְּמָא אַעֲבִיד לוֹן לוֹיה. אַלְאָ אָמַר רַבִּי אַלְעָזֶר אֲפָעַל גַּבְּ דְּהֹהָה יִדְעַ (רגיל הוה למעבד לבלהו בני נשא דזומיגין עמייה למעבד לוֹן לוֹיה) נ"א מה דהוה רגיל למעבד עם בני נשא עבד בהז ואלוי לוֹן בְּגִין דְּכָה אֲצַטְרִיךְ לֵיה לְבָרֵב נְשָׁה לְמַעַבֵּד לוֹיה לְאוֹשְׁפִּיזִין דְּהָא כֵּלָא בְּהָאֵי תְּלִיא, וּבָעוֹד דְּאֵיהָה הֹהָה אַזְּיָל עַמְּהֹן אַתְּגָלִי קוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא עַלְיהָ דְּאֶבְרָהָם דְּכַתְּבֵב וַיְיָ אָמַר הַמְּכֹסָה אָנָּי מְאֶבְרָהָם אֲשֶׁר אָנָּי עוֹשָׂה. וַיְיָ הוּא וּבֵית דִּינְיָה, בְּגִין דְּקוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא הֹהָה אַזְּיָל (דף קד ע"ב) עַמְּהֹן. תָּאָחֵזְיָה כְּדֵבֶר נְשָׁה עֲבִיד לוֹיה (לְבָרֵב נְשָׁה) לְחַבְּרִיה אֵיהָו אֲמַשְׁיךְ (עליה) לְשִׁכְינַתָּא לְאַתְּחַבְּרָא בְּהַדִּיה וְלִמְהֻךְ עַמְּיהָ בְּאֶרְחָא לְשִׁזְבָּא לֵיה. וּבְגִין כֵּה בְּעֵי לֵיה לְבָרֵב נְשָׁה לְלוֹוִיָּה לְאוֹשְׁפִּיזָא בְּגִין דְּחַבְּרָא לְשִׁכְינַתָּא וְאֲמַשְׁיךְ עַלְיהָ לְאַתְּחַבְּרָא בְּהַדִּיה.

מדרש הנעלם

(דף קד ע"ב):

וַיְיָ אָמַר הַמְּכֹסָה אָנָּי מְאֶבְרָהָם וְגַ� מַה בְּתִיב לְמַעַלָּה וַיְקַומְוּ מִשְׁם הָאָנָשִׁים וַיְשַׁקְּפוּ עַל פָּנָיו סְדוּם לְעַשּׂות דִּין בְּרַשְׁעִים.

בְּגִין כֵּה וַיְיָ אָמַר הַמְּכֹסָה אָנָּי מְאֶבְרָהָם אֲשֶׁר אָנָּי עוֹשָׂה. רַבִּי חַיִיא פָּתַח (עמוס ג') בַּי לֹא יַעֲשֵׂה יְיָ אֱלֹהִים דְּבָר בַּי אֵם גַּלְהָ סְדוּם אֶל עַבְדֵי הַנְּבִיאִים.

מה כתיב אחריו המכפחה אני מאברהם. אמר رب חסידא אין הקדוש ברוך הוא עושה דין בראשים עד שאמלך בנסמתו של צדיקים הרא הוא בכתב, (איוב) מונשות אלוה יאבדו. ובכתב המכפחה אני מאברהם. אמר הקדוש ברוך הוא כלום יש לי לעשות דין בראשים עד שאמלך בנסמות הצדיקים, ואומר להם, הרשעים חטאנו לפניהם, עשה בהם דין, בכתב ויאמר יי' זעקה סדום ועמורה כי רעה וחטאתם וכן.

אמר רבי אלהו הנשמה עומדת במקומה והוא יראה להתקרב אליו ולומר לפניו כלום, עד שיאמר למתטרוין שיגישנה לפניו ותאמיר מה שרצתה, הרא הוא בכתב ונש אברהם, ויאמר האף תספה צדיק עם רשע חיללה לך וכן.

וכאן אף זכאי עלמאDKODSHA BERIK HOA ATREI'I בהו, בכל מה דאייה עביד ברקי'UA ומן למעד בעלים, על ידי זופאי' עביד ליה, ולא כסוי מבוי'ו לעליון פלום. בגין DKODSHA BERIK HOA BEI'I לשטא בחדיה (לצדיקיא שלא תהא פחוץ פה לרשייעיא בכל מה דאייה עביד).

תא חוי פלא גלי קודשא בריך הויא לצדיקיא בגין דופן אתין ומזהירין לבני נשא לאתבא מחייב'ו ולא יתענשו מגו דיבנא עלאה ולא יהא לון פתחא דפומא לגביה. בגין כך קודשא בריך הוא אודע לון רזא דאייה עביד בהו דינא. בגין דלא יימרין דהא שלא דיבנא עביד בהו דינא.

אולי יש חמשים צדיקים וכן. הגשמה פותחת ואומרת רבונו של עולם שמא נתעסקו בנו פרשיות של תורה, אף על פי שלא נתעסקו לשמה, שבר יש להם לעולם הבא ולא יבנסו לגדיהם. מה כתיב בתורה ויאמר כי אם נמצא בסדום חמשים צדיקים וכן.

והא (תני) יתר אנון פרשיות נ"ג הוא. אלא אמר רבי אבחו משה ספרים הם בתורה ובכל אחד ואחד נכללים עשרה הברהות עשרה מאמרות שבhem נברא העולם חשוב עשרה בכל חיד מנהון הוא חמשים.

השלמה מההשומות (סימן טו)
 חמשים הם כנגד חמשים שעריו בינה והםראיים להצליל כל העולם בצדקותם וכי הודה לרבריה ובשראתה שלא מצאה אמרה בראשית י"ח אולי יחסין חמשים

אמר רבי אלעזר ווי לון לחיביא דלא ידען ולא משגיחין ולא ידען לאסתمرا מחויביהם. ומה קודשא בריך הוא די כל עובדותיו קשות ואורחותיה דין. לא עבד כל מה שעבד בעלמא עד דגלי להו לאצדיקיא בגין דלא יהא לון פתחא דפומא לבני נשא. (כאן שיר מה סוף הספר סימן ח"י, ע"י למן דף ק"ו ע"א ותמצאו שם) **גבוי בני נשא לא כל שכן** דאית לון לمعد מליחו **דלא ימללו בני נשא סטיא עליהו. וכן כתיב,** (במדבר לט) **והייתם נקיים מי** **ומיישראל. ואית לון לمعد** דלא יהא לון פתחון פה **לבני נשא, ויתרונ בהון אי** **אבון חטאן ולא משגיחי**

הצדיקים חמשה, בלוּמֶר
אֲוִילִי יֵש בָּהֶם בְּנֵי אָדָם
שְׁעַסְקּוּ בִּידִיעָת שְׁמֵךְ שַׁהְוָא
הַשֵּׁם בְּמַלְוָאוֹ שַׁהְוָא מַ"ה
יוֹדֵד הַ"א וְאַזְוֵן הַ"א בְּמִסְפֵּר
אָדָם שְׁנָאָמֵר (דברים י) וְעַתָּה
יִשְׂרָאֵל מָה יִי אֱלֹהֵיךְ שׁוֹאֵל,
וּבְשַׁלָּא מִצָּאתְךָ חֹזְקָתְךָ לֹוֹמֶר,
אֲוִילִי יִמְצָאֵנוּ שֵׁם אַרְבָּעִים

(בכתוב בדפוס): (עד כאן מההשומות)

עוֹד פּוֹתַחַת הַגְּשָׁמָה
וְאוֹמֶרֶת רְבּוֹנוֹ שֶׁל עַוְלָם אֲפָ
עַל פִּי שְׁלָא נְתַעַסְקּוּ בְּתוֹרָה
שְׁמָא קְבָלוּ עֲוֹנְשָׁם עַל מָה
שְׁחַטְאָו בְּבֵית דִין וְנִתְכְּפֵר
לְהָם שְׁנָאָמֵר (דברים ט)
אַרְבָּעִים יַבְּנוּ לֹא יוֹסִיף.
וּמִמָּה שְׁנַתְבִּישׁוּ לְפָנֵיכֶם
דִּינִים לְהִתְכְּפֵר (לפָנֵיכֶם) לְהָם
שְׁלָא יַבְּנוּ לְגִיהָנָם. מָה
בְּתִיב אַחֲרֵיו לֹא אָעַשָּׂה
בְּעַבוּר הַאַרְבָּעִים.

השלמה מההשומות (סימן ט)

עוֹד פּוֹתַחַת וְאוֹמֶרֶת רְבּוֹנוֹ
שֶׁל עַוְלָם אֲוִילִי יִמְצָאֵנוּ שֵׁם

לְאִסְתְּמָרָא, דְּלֹא יְהָא לִיה
לְמִדְתָּת דִּינָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הַוָּא פְּתַחַת דְּפָוָמָא לְגַבְּיִהְנוּ
וּבְמָה, בְּתִשְׁוָבָה וּעֲזָבִין
דְּכַשְּׂרָן.

תָּא חִזְיָה, וַיְיִ אָמֵר הַמִּכְסָה
אֲנִי מַאֲבָרָהּם. אָמֵר
רַבִּי יְהוֹדָה, קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הַוָּא יַהְבֵּב כָּל אַרְעָא לְאַבְרָהָם
(דף קה ע"א) לְמִהְוָיִ לִיה אַחֲסָנָת
יְרוֹתָא לְעַלְמָיִן, דְּכַתִּיב כִּי
אַת כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה
רָאָה לְךָ אַתְנָפָה וְגַוּ. וּכְתִיב
שָׁא נָא עִינְיָךְ וְרָאָה. וּלְבַתָּר
קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא אַצְטָרִיךְ
לְאֻקְרָא אַתְרִין אַלְיִן. אָמֵר
קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, בְּרִיךְ
יְהִבְית יִת אַרְעָא לְאַבְרָהָם,
וְהַוָּא אָבָא לְכָלָא, דְּכַתִּיב כִּי
אָב הַמּוֹן גּוֹיִם נִתְתִּיכְךָ. וְלֹא
יָאֹת לֵי לְמִמְחֵי בְּגִינַּן וְלֹא

שֶׁלְשִׁים בָּלוּמָר אֹלֵי יִשְׁבַּגְנִים צָדִיקִים שְׁעַסְקָו וְהַשְׁנִינוּ אָוֹתָם הַשְׁלִשִׁים מְעֻלּוֹת הַרְמִזּוֹת בְּגַבּוֹת יְחִזְקָאֵל בְּפָסּוֹק וַיְהִי בְּשֶׁלְשִׁים (שְׁנָה) וְגַן וְהַם בְּלָוִלים בְּלִיב נִתְיְבוֹת חֲכָמָה שְׁהָם כְּבָב אֹתִיות וַיְסִפְרוֹת. וּבַן אֹלֵי יִשְׁבַּגְנִים אֲנָשִׁים צָדִיקִים יְחִידִי סְגּוֹלָה הַמִּיחָדִים שְׁמֶך בְּפָעָמִים בַּיּוֹם בְּפָסּוֹק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שְׁבָה בְּלָוִלים יְסִפְרוֹת בְּמַלְתָּח אֶחָד הַאֱלֹהִים עִם הַחַיִת הֵם תְּשֵׁעה וְהַמְּלָה אֵי הַרְיִיעָה וְהַרְיִיעָה אָמֵר דָּוִד הַמֶּלֶך עַלְיוֹ הַשְׁלָום עַלְהָה (תְּהִלִּים קי"ח) זֶה הַשְׁעָר לְיִצְדִּיקִים יָבוֹאו בּוֹ וְדַלְתָּה מְלַשּׁוֹן שַׁעַר וְשֶׁנִי פָעָמִים בַּיּוֹם הַרְיִיעָה וּבְשָׁאִינָה מַזְכָּה, חֹזֶקֶת וְפֹתַחַת וְאֹמֶרֶת רְבּוֹנוֹ שֶׁל עַולְם, אֹלֵי יִמְצָאנוּ שֵׁם עַשְׂרָה בָּלוּמָר אֹלֵי יִמְצָא

אָוֹדָע לְאָבוֹהוֹן דִּקְרִית לִיה אָבָרָהָם אָוֹהָבִי. וּבְגַין כֵּה אַצְטְּרִיךְ לְאָוֹדָע לִיה, בְּגַין כֵּה (אמֶר) וַיַּיְדֵי אָמַר הַמִּכְבָּשָׁה אָנָי מְאָבָרָהָם אֲשֶׁר אָנָי עֹשָׂה.

אמֶר רַבִּי אָבָא תָא חִזְיִי (קיא עֲנוֹתְבָנָה א)

דְּאָבָרָהָם, דָּאָפְעַל גַּב דָּאָמַר לִיה קְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא זַעֲקַת סְדוּם וְעַמּוֹרָה כִּי רַבָּה. וְעַמְּ כָּל דָּא דְּאָוִרִיךְ עַמִּיה וְאָוֹדָע לִיה דְּבָעֵי לְמַעְבֵּד דִּינָא בְּסְדוּם, לֹא בְּעָא קְמִיה לְשׁוֹבָא לִיה לְלֹוט וְלֹא יַעֲבִיד בֵּית דִּינָא. מַאי טַעַמָּא בְּגַין דָּלָא לְמִתְבָּע אָגָּרָא מַן עַזְבָּדוֹי.

וְעַל דָּא שְׁלַח קְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לְלֹוט וְשׁוֹזֵב לִיה בְּגַינִיה דְּאָבָרָהָם. דְּכַתִּיב וַיַּזְכֵּר אֱלֹהִים אֶת אָבָרָהָם

בֵּיןֵיכם מַי שָׁעָסֶק בְּעִשְׂרָה
מְאִמְרֹות וּבְעִשְׂרָת הַדְּבָרוֹת
בְּכָל יוֹם וּבָנְוָי אָוְלִי יְמִצְאָו
בֵּיןֵיכם עִשְׂרָה שְׁמִקְדִּים
לְבֵית הַבְּגָשָׁת דָּהָא תַּנְנֵן כֹּל
(הַמִּצְאָה) הַגְּמָנָה מְעִשְׂרָה
רָאשׁוֹנִים בְּבֵית הַבְּגָשָׁת
נוֹטֵל שְׁכָר בְּגָנְד בּוּלָם
שְׁבָאִים אַחֲרִיו, מָה בְּתִיב,
לֹא אַשְׁחִית בְּעַבוֹר הַעִשְׂרָה.
כֵּל זֶה יִשְׁלַׁח לְגַשְׁמַת הַצְּדִיק
לְלִימָד סְגִירִיא וּזְכוֹת עַל
הַרְשָׁעִים לְהַשְׁקִיט הַאֲפָר
וַחֲמָה וּבֵין שְׁלָא מְצָאָה
שׁוּם זְכוֹת לְלִימָד מָה בְּתִיב
(בראשית י"ח) וַיְלֹך יְהוָה בְּאֲשֶׁר
כֹּלָה לְדִבָּר אֶל אַבְרָהָם
וְאַבְרָהָם שָׁב לְמִקּוֹמוֹ מִהְוָא
לְמִקּוֹמוֹ לְמִקּוֹם מְעֻלָּתוֹ
הַיְדוּעָה. וְאֵז גַּסְתָּלָק הַדִּין
וַגַּסְתָּלָק הַסִּגְנָור וְהַקְּטִינָר
מְקֹטָרָג וְזֶהוּ (בראשית י"ט) וַיַּבָּאוּ
שְׁנִי הַמְּלָאכִים סְדוֹמָה
בְּעֶרֶב וְגוּ וּלְוט הַיּוֹא שְׁטָן
הַיּוֹא יַצֵּר הַרְעָה יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר

וַיִּשְׁלַׁח אֶת לֹוט מִתְוָךְ
הַהֲפַכָּה וְגוּ. מַאי אֲשֶׁר יַשְׁבֵּ
בָּהָן לֹוט הָא אַתְּמָר. אֲבָל
בְּגַיִן דְּכָלָהוּ חַיִּיבָן וְלֹא
אֲשַׁתְּכָח (בְּיִנְיָהוּ), מְכָלָהוּ
דָּאִית לִיה מִידִי דָּזָכוֹ, בָּר
לֹוט. מִפְּאָן אָוְלִיפְנָא בְּכָל
אַתְּר דְּדִירִין בֵּיה חַיִּיבָן
חַרְבִּיב אֲיהוּ.

אֲשֶׁר יַשְׁבֵּ בָּהָן לֹוט. (כח א)
וְכֵי בְּכָלָהוּ הוּה יַתְּבִּ
לֹוט, אֲלָא בְּגִינִּיהָ הוּוּ יַתְּבִּ
דְּלָא אַתְּחַרְבָּו. וְאֵי תִּמְאָ
בְּזָכוֹתֶיהָ, לֹא. אֲלָא בְּזָכוֹתֶיהָ
דְּאַבְרָהָם. אָמֵר רַבִּי שְׁמַעַן
תָּא חַזִּי, דְּשָׁמוֹשָׁא דְּעַבִּיד
בָּר נְשָׁ לְזָפָא, הַהְוָא
שָׁמוֹשָׁא אֲגִינָה עַלְיהָ בְּעַלְמָא.
וְלֹא עוֹד אֲלָא דָאָף עַל גַּב
דְּאֲיהוּ חַיִּיבָא, אָוְלִיף
מְאַרְחוֹי וּעַבִּיד לֹן.

סְדוּם כִּי שֵׁם בֵּיתוּ דְכִתְבֵּב
(בראשית ז') לְפָתָח חַטָּאת
רוֹבֵץׁ. וּמְתַחְבֵּר עַם בְּנֵי אָדָם
וּמְטֻעה אֲוֹתָם עַד שְׁמוּרִידָם
לְבָאָר שְׁחָתָה וְהַוָּא גַּם בְּנֵי
עַמּוּם גִּידְזֵן עַל שְׁחַטָּעָה
אֲוֹתָם וַיַּרְדֵּעַ צְעָרָה
דְגַהְיָנִם וְזָהָוּ (בראשית י"ט) הַנְּהָא
נָא הָעִיר הַזֹּאת קְרוֹבָה לְנוּס
שְׁמָה.

הַרְוִיצָת, הוּא עַשְׂוֹ שׁוֹפֵךְ
דְמִים וְהַיָּא מַצְעָר וְאַף עַל פִּי
שְׁיוֹרֵד וּגִידְזֵן שֵׁם עַם בְּלִזְהָ
תָּאוֹתוֹ וְחַשְׁקוֹ לְחַזּוֹר
וּלְהַטָּעוֹת לְאֶחָרִים וְזָהָוּ
(בראשית י"ט) וַיַּעַל לֹוט מַצּוּעָה:
(עד כאן מההשומות)

עַזְדָּפָתָה וְאַזְמָרָתָ אֹולִי
יִשְׁשֵׁם שְׁלַשִּׁים, אֹולִי יִשְׁשֵׁם
בִּינֵיהֶם צְדִיקִים שְׁהַשְׁגִּנוּ
שְׁלַשִּׁים מַעֲלוֹת הַרְמוּנִים
בְּפִסּוֹק (יחזקאל א') וַיְהִי
בְּשֶׁלְשִׁים שָׁנָה וְהָם בְּלּוּלִים
בְּלִבְנֵתְבָות שֵׁהָם כ"ב
אֲוֹתִיות וַיְסִפְרֹות לְבַעֲמִים

תָּא חַזִּי דְהָא בְּגִין דְאַתְּחָבֵר
לֹוט בְּהַדִּיה דְאַבְרָהָם
אַף עַל גַּב דְלָא אֹלִיף כָּל
עַזְבָּדוֹי, אֹלִיף לְמַעַבְדֵׁ טִיבּוֹ
עַם בְּרִיּוֹן כִּמְהָ דְהַוָּה עַבְדֵׁ
אַבְרָהָם, וְדָא הוּא דְאַוְתִּיבָּ
לְכָל אַפְּנוֹן קְרָתִי כָּל הַהְוָא
זִמְנָא דִיְתַבּוּ בְתַר דַעַל לֹוט
בִּינִיהָו.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעַן תָּא חַזִּי,
דְשִׁכְינַתָּא לֹא אָעֵדִי
מַבִּיה דְאַבְרָהָם בְּהַהְיָא
שְׁעַתָּא דְקָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אָמַר לֵיה (בְּהַהְוָא זִמְנָא דְקָוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הָוּ עַמְּיהָ), אָמַר לֵיה רַבִּי
אַל עַזְרָ וְהָא שְׁכִינַתָּא הַוָּה
מַלְיל עַמְּיהָ דְהָא (ברגנא) דָא
אַתְּגַלְיִ עַלְיהָ קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הָוּ אַדְכִתִּיבָּ, (שְׁמוֹת ו') וְאֶרְאָ
אַל אַבְרָהָם אַל יִצְחָק וְאַל
יַעֲקֹב בָּאֵל שְׁדִי. אָמַר לֵיה

הֵם בְּלוּלִים לְשֶׁמוֹנָה.
עוֹד פּוֹתַחַת וְאוֹמֶרֶת אֲוֹלִי
יִמְצָאוּן שֵׁם עֲשָׂרִים, שָׁמָא
יִגְדְּלוּ בְּנִים לְתַלְמוֹד תּוֹרָה
וַיֵּשׁ לְהָם שֶׁכֶר לְעַשֶּׂרֶת
הַדְּבָרוֹת שְׁתִּי פְּעֻמִּים בְּכָל
יוֹם, רֹאשׁ אָמֵר רַבִּי יִצְחָק כֵּל
הַמְּגַדֵּל בֶּןּוּ לְתַלְמוֹד תּוֹרָה
וּמוֹלִיכוּ לְבֵית רַבּוּ בְּבָקָר
וּבְעַרְבָּה מַעַלָּה עַלְיוֹ הַכְּתָבוֹ
כְּאֵלּוּ קִיִּים עַלְיוֹ הַתּוֹרָה בְּ' פְּעֻמִּים בְּכָל יוֹם. מַה בְּתִיב וַיֹּאמֶר לֹא

אֲשֶׁרֶת בְּעַבְורַ הַעֲשָׂרֶת.

עוֹד פּוֹתַחַת וְאוֹמֶרֶת אֲוֹלִי יִמְצָאוּן שֵׁם עֲשָׂרֶת. אוֹמֶרֶת רַבּוֹנוֹ שֶׁל
עוֹלָם שָׁמָא הִזְהִיר מִאָוֶתֶם הַעֲשָׂרֶת הַרְאָשׁוֹנוֹת שֶׁל בֵּית הַבְּגָתָת
שְׁנוּטָל שֶׁכֶר בְּגַד בְּלָם שְׁבָאִים אַחֲרֵיהֶם, מַה בְּתִיב (בְּהָ) וַיֹּאמֶר
לֹא אֲשֶׁרֶת בְּעַבְורַ הַעֲשָׂרֶת.

כֵּל זֶה יִשְׁלַחְמָת הַצְדִיק לוֹמֶר עַל הַרְשָׁעִים, בֵּין שֶׁלֹּא נִמְצָא
בְּיָדָם בְּלֹום, מַה בְּתִיב וַיֹּלֶךְ יְיָ בְּאַשְׁר בְּלָה לְדִבָר אֶל אַבְרָהָם
וְאַבְרָהָם שֶׁבּוֹ לְמִקְומָו. מַהוּ לְמִקְומָו. לְמִקְומָ מַעַלְתוֹ הַיְדוּעָה.

אָמֵר רַבִּי מְצֹהָה לוֹ לְאָדָם לְהַתְפִּילֵל עַל הַרְשָׁעִים כִּדְיַי שִׁיחָרוּ
לְמוֹטֵב וְלֹא יִבְגַּסּוּ לְגִיהָנָם. דְבָתִיב, (תְּהִלִּים ק) וְאַנְיִ בְּחִלּוֹתָם
לְבוֹשִׁי שָׁק וְנוּ. וְאָמֵר רַבִּי אָסּוֹר לוֹ לְאָדָם לְהַתְפִּילֵל עַל הַרְשָׁעִים
שִׁיסְתַּלְכוּ מִן הָעוֹלָם, שָׁאַלְמַלְאָא סַלְכוּ הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְתַרְחָ
מִן הָעוֹלָם כְּשֵׁהִיה עוֹבֵד עֲבוֹדָה זָרָה, לֹא בָא אַבְרָהָם אָבִינוּ
לְעוֹלָם, וְשָׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הִי, וְהַטְלֵךְ דָוד וּמַלְךְ הַמְשִׁיחָה,

הַכִּי הַוָּא וְדָאי. וְתָא חִזְיָה מַה
בְּתִיב וַיֹּאמֶר יְיָ זַעַקְתָּ סְדוּם
וְעַמְרָה כִּי רַבָּה. בְּקַדְמִיתָא
וְיְיָ אָמֵר. וְלִבְסֹוף וַיֹּאמֶר יְיָ
זַעַקְתָּ סְדוּם וְעַמְרָה וְגוּ.
דָא אִיהוּ דִּרְגָּא עַלְאָה
דָא תְּגִלִּי לִיה עַל דִּרְגָּא
תִּתְאַהֲ,

תִּתְאַהֲ,

והתורה לא נתנה, וכל אותן הצדיקים והחסידים והגבאים לא היו בעולם. אמר רבי יהודה ביוון שרואה הקדוש ברוך הוא שלא נמצא ברשעים כלל אותן הענוגנים, מה בתיב ויבאו שני הפלאים סודמה וגנו, (עד כאן מדרש הנעלם)

זהר

(דף קה ע"ב)

ארדה נא ואראה הצעקה הבאה אליו עשו פלה.
למאן קאמר. אי תימא לאפונ מלאכין. מאן חמא
מליל עם דא ופקיד לדא. אלא לאברהם קאמר
דברשותיה קיימים אונן אתרי. דבר אחר לאפונ מלאכין.
מה דאתמר לאברהם מה טעם עשו. עשה מבעי ליה.
מאי עשו. (לא) דא אברהם ושכינתא דלא עדי מביה.
(דבר אחר) עשו מה דאתמר למלאכין, בגין דהו זמינים תמן
והו משתכחין למעבד דיבנא, ועל דא עשו.

דבר אחר עשו (למעבד) כתרגומו עבדו. וכי לא הו ידע
קדשא בריך הוא דאייה אמר ארדה נא ואראה,
והא כלא אתגלי קמיה. אלא ארדה נא מדרגא דרחמי
לדרגא דדיבנא, והיינו (כא) ירידה. ואראה, ראייה דא
הייא לאשכח עליהון במאן דיבנא ידין לון.

אשכחן ראייה ליטב ואשכחן ראייה לביש. ראייה
ליטב, דכתיב, (שמות ב) וירא אלהים את בני
ישראל וידע. ראייה לביש, דכתיב ארדה נא ואראה (נ"א

אֲשֶׁר חָנָן יְהִיָּה לְטוֹב וְאֲשֶׁר חָנָן יְרִידָה לְבִישׁ. לְטוֹב דְכִתִיב, (שְׁמוֹת יט) וַיַּד יְהִי עַל זָר סִינִי.
 (בָמְדִבֵר יא) וַיַּרְקַד תְּיִוְדֵרְתִי עַמְקָה שֶׁם. יְרִידָה לְבִישׁ אַרְדָה נָא בְגִין) **לֹא שְׁגַחָה**
עַלְיָהוּ בְּדִיבָא, וְעַל דָא אָמֵר קְוִידָשָא בְּרִיךְ הוּא הַמִּכְסָה
אָנָי מַאֲבָרָהָם:

וְאַבָּרָהָם הָיוּ יְהִיָּה לְגֹוי גָדוֹל וְעַצּוּם. מַאי טֻמָא בְּרָכָה
דָא הַכָּא. אֶלָא בְגִין לְאוֹדָעָא דָא פִילָו בְשַׁעַתָא
דְקִוִידָשָא בְּרִיךְ הוּא יִתְיַב בְּדִינָא עַל עַלְמָא לֹא אֲשַׁתְּפִי.
דָהָא יִתְיַב בְּדִינָא עַל דָא (ד"א ל"ג וַיִּתְיַב) וּבְרַחְמֵי עַל דָא
וּכְלָא בְּרָגְעָא חֲדָא וּבְשַׁעַתָא חֲדָא.

אָמֵר רַבִי יְהִיָּה וְהָא כְּתִיב, (טהילים סט) **וְאַנְיִתְפָּלָתִי לְךָ יְיָ**
עַת רְצֹן. זָמְנִין דָא יהו עַת רְצֹן זָמְנִין דָלָאו אַיהו
עַת רְצֹן. זָמְנִין דְשָׁמֵעַ זָמְנִין דָלָא שָׁמֵעַ. זָמְנִין דְאֲשַׁתְכָה
זָמְנִין דָלָא אֲשַׁתְכָה דְכִתִיב, (ישעיה נט) **דָרְשׁוּ יְיָ בְּהַמְצָאוֹ**
קָרְאוּהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קָרוֹב.

אָמֵר רַבִי אַלְעֹזֶר כָּאֵן לִיחִיד כָּאֵן לְצָבָור. כָאֵן לְאַתָּר חַד
וּכָאֵן לְכָוֵל עַלְמָא. בְגִינִי כֵד בְּרִיךְ לֵיה לְאַבָּרָהָם
דָא יהו שְׁקִיל בְּכָל עַלְמָא דְכִתִיב, (בראשית ב) **אֵלֶה תּוֹלְדוֹת**
הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָם (ובכתיב) **וְתַגִּינֵן בְּאַבָּרָהָם.** יְהִי
בְּגִימְטְרִיא שֶׁלְשִׁים. הַכִּי **תַגִּינֵן תַלְתִין צְדִיקִים אָזְמִין**
קוֹדֶשָא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל דָרָא וְדָרָא לְעַלְמָא. **פָמָה דָא זְמִין**
לְאַבָּרָהָם.

השלמה מההשומות (סימן יז)

לְאַבְרָהָם. זֶמֶן חֲדָא בְּפָק רַבִּי שְׁמֻעֹן וְחַמָּא (יחזא)
עַלְמָא דְחַשֵּׁיךְ וְאַפִּילְ וְאַסְתָּתָם נְהֹרִיה. אמר
לֵיה לַרְבִּי אַלְעָזָר, תָּא וְנַחֲנוּ מָה בְּעֵי קִוְדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא
לְמַעַבְדָּ בְּעַלְמָא. אַזְלוּ וְאַשְׁפְחוּ חַד מְלָאכָא דְדָמִי לְטוֹרָא
רַבְרַבָּא וְאַפִּיק תְּלִתִין שְׁלַהוּבִין דְנוֹרָא מְפֻומִיה. אמר לֵיה
רַבִּי שְׁמֻעֹן מָה אַתְ בְּעֵי לְמַעַבְדָ. אמר לֵיה בְעִינָא
לְמִחְרַבְיהָ לְעַלְמָא בְגַיְן דְלָא שְׁכִיחַי תְּלִתִין וְפָאַיְן בְּדָרָא
דְהַכְיַ גַּזְרָ קִוְדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא עַל אַבְרָהָם דְכַתִּיב (בראשית י"ח)
הַיּוּ יְהִי בְגִימְטְרִיא תְּלִתִין.

אמר לֵיה רַבִּי שְׁמֻעֹן בְּמַטְ�וָמִינָה, זִיל קִמְיה קִוְדְשָׁא
בָּרִיךְ הוּא וְאִימָא לֵיה, בר יוֹחָאי שְׁכִיחַ בְּאַרְעָא.
אַזְלָה הַהוּא מְלָאכָא קִמְיה דְקִוְדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא ואמר לֵיה,
מְאַרְיָה דְעַלְמָא גַּלְיִ קִמְךָ מָה דְאָמֵר לֵי בר יוֹחָאי. אמר
לֵיה קִוְדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא זִיל אַחֲרַבְיהָ לְעַלְמָא וְלֹא תִשְׁגַּח
בְּבָר יוֹחָאי.

אַתָּא חִזְיָה ר' שְׁמֻעֹן לְמְלָאכָא אמר לֵיה אֵי לֹא תִיזְיל,
גּוֹזְרַבָּא עַלְךְ דְלָא תִיעַול לְשִׁמְיָא וְתַהֲוֵי בְאַתָּר
עַזָּא וְעַזָּאל וּכְד תִיעַול קִמְיה קִוְדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, אִימָא
לֵיה אֵי לִית תְּלִתִין וְפָאַיְן בְּעַלְמָא לְיַהְוֹן עַשְׂרִין דְהַכְיַ
כְּתִיב לֹא אָעַשָּׂה בְּעַבוֹר הָעָשָׂרִים וְאֵי לִית עָשָׂרִים לְיַהְוֹן

עשרה דהכי כתיב לא אשחת בעבור העשרה ולא לית עשרה ליהו תrin דאיונן אבא יברוי, דהכי כתיב (דברים י"ט) על פי שנים עדים יקום דבר, ואין דבר אלא עולם כתיב (תהלים ל"ג) בדבר כי שמים נעשו. ואין לית תrin, הא אית חד ואנא הוא כתיב (משל י) וצדיק יסוד עולם. בה שעתא קל מן שמיא נפק ואמר, זפה חולקך רב שמעון. קודשא בריך הוא גוז לעילא ואת מבטל לתתא בודאי עלך אמר (תהלים קמ"ה) רצון יראי יעשה:

(עד כאן מההשומות)

פתח ואמר, (שמואל ב כג) מן השלשים הכי נכבד ולא השלשה לא בא וגוי. מן השלשים הכי נכבד, אלין אבון תלתין צדיקים דازמין קודשא בריך הוא לעלמא ולא יבטל לוון מפיה. ובניהם בן יהוינד כתיב בית מן השלשים הכי נכבד והוא מפיה.

ואל השלשה לא בא. שלא שkil לתלתא אחרנין ועלמא קאים עליויה. ואל השלשה לא בא. למשוי במניינה פחד מפיה. באבון תلتין וכאיין זכה למייעל בחושבנה, אבל ולא השלשה לא בא, שלא זכה לא תחברה בהו ולמשוי עמהון בחולקא חדא. יהי"ה, כמה דתגיבון תلتין תה. ובגין לכך קודשא בריך הוא ברכיה באבון תلتין צדיקים.

תֵּא חֶזְיָה, אמר לֵיה קֹדֶשׁ בְּרִיךְ הוּא לְאַבְרָהָם וַעֲקָתָ
סְדוּם וַעֲמֹרָה כִּי רַבָּה, דְּהָא סְלִיקָת קָדְמִי מֵהַדְּאָפָון
עֲבָדִין לְכָל עַלְמָא, דְּכָל עַלְמָא מַגְעִי רְגָלִיָּהוּ דְּלֹא
לְמִיעָל בְּסְדוּם וַעֲמֹרָה דְּכָתִיב, (איוב כט) פְּרִץ נַחַל מַעַם גַּר
הַפְּשָׁפְחִים מִפְּנֵי רְגָל דְּלוֹ מַאֲנוֹשׁ בָּעוֹ. פְּרִץ נַחַל מַעַם גַּר,
פְּרִיצה תֹּוהֶה פְּרִץ נַחַל לְאָפָון בְּנֵי עַלְמָא דְּעָלָו לְתָמָן.
דְּכָלָהוּ דְּחַמָּאן לְמַאֲן דְּהָוּ יְהָבִי לְמִיכְל וְלִמְשֻׁתִּי לְבָרְבָשׁ
אַחֲרָא, שְׁדִיּוֹן לֵיה (בְּנוֹקְבִּי דְּנָקְרִי) בְּעוּמָקָא דְּנָהָרָא, וְאֵינוֹ
דְּגַנְטִיל לֵיה הָבִי גַּמְיָה.

וְעַל דָּא כָּלָהוּ בְּנֵי עַלְמָא הָוּ נְשָׁפְחִים מִפְּנֵי רְגָל. דְּמַגְעִי
רְגָלִיָּהוּ דְּלֹא לְמִיעָל תָּמָן. וּמַאֲן דְּעָלָל, דְּלוֹ
מַאֲנוֹשׁ בָּעוֹ, דְּהָוּ דְּלִי גַּוְפָא בְּכָפְנָא לֹא הָוּ יְהָבִי לֵיה
לְמִיכְל וְלִמְשֻׁתִּי וְאַשְׁתְּגִי דְּיוֹקְגִּיה מַשָּׂאָר בְּנֵי עַלְמָא,
דְּכָתִיב דְּלוֹ מַאֲנוֹשׁ, בָּעוֹ. כְּתִיב הַכָּא בָּעוֹ. וּכְתִיב הַתָּם
(משלי ה) בָּעוֹ מַעֲגָלוֹתִיהָ. הָכִי בָּמַי הָוּ סְטָאוּן מַעֲגָלִין וְאַרְחִין
דְּלֹא לְמִיעָל תָּמָן. וְאַפִּילוּ עַוְפִי שְׁמִיאָהוּ מַגְעִי (דף קו ע"א)
לְמִיעָל תָּמָן דְּכָתִיב, (איוב כט) גַּתִּיב לֹא יַדְעַו עִיט וְגוֹ.
וּבְגִינִּי כֵּךְ כָּלִי עַלְמָא הָוּ צְוּחוֹין עַל סְדוּם וְעַל עֲמֹרָה
וְעַל כָּלָהוּ קְרָתִי. דְּכָלָהוּ בְּגִוֹּנוֹא חֶדָּא הָוּ.

וַעֲקָת סְדוּם וַעֲמֹרָה כִּי רַבָּה. אמר לֵיה אַבְרָהָם. אַמְאָי.
אמר לֵיה וְחַטָּאתְכֶם כִּי כְּבָדָה מַאֲד. בְּגִינִּי כֵּךְ

ארדה נא ואראה, הצעקהה. הצעקתם מבעי ליה, דהא בתיב זעקה סדום ועמורה ותרי קרתוי הו, אמא הצעקהה. אלא הוא אוקמיה.

תא חוו, בסטרא התותי קלא דברדא סלקין קויטרי כלחו בכתפה מתכנשי בחד טיף וועלין בגו נוקבי דתהומא רבא, אתעבידו חמיש בחד. חד איהו פד (צלילין קלין) איבא צליילין קלין דכלחו אתעבידו חד. קלא דסליק מחתא על ביןיהו ואתמשכו בחד. ויהוא קלא סלקא ונחתא תבעא דינא לאתמשבא לחתא. פד האי קלא סלקא למתבע דינא פדין אתגלי לאשגחא קוידשא בריך הוא בדינא.

אמר רבי שמעון, הצעקהה. מאן הצעקהה, דא גורת דינא דתבעא דינא כל יומא. דהכי תנינן כמה שנין קיימה גורת דינא ותבעא מקמי קוידשא בריך הוא על דזבינו אחוי דיוסף ל יוסף. בגין דגורת דינא צוחת על דינא, ועל דא הצעקהה, הבאה אליו.

מאי (ק"א) הבאה אליו. דא הוא רוז פמא דעת אמר, (אסתר ב) בערב היא באה וביבקר היא שבה. ודא הוא הבאה אליו תדר. בגונא דא קץ כל בשך בא לפני והא אמר. עשו בלה הוא אמר:

ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע. אמר

רבי יהודה מאנ חמא אבא דרָחַמְנוֹתָא פָאַבְרָהָם. תא חזין, בנה כתיב ויאמר אלהים לנו קץ כלبشر בא לפני וגוי עשה לך תבת עצי גפר. ואשתק ולא אמר ליה מיד. ולא בעא רחמי. אבל אברהם בשעתה דאמר ליה קודשא בריך הוא, זעקת סdom ועמורה כי רבבה וגוי. ארדה נא ואראה וגוי. מיד כתיב ויגש אברהם ויאמר האפ תפחה צדיק עם רשע.

אמר רבי אלעזר, אויף אברהם לא עבד שלימו בדקא יאות. נה לא עבד מיד, לא hei ולא hei. אברהם תעב דינא בדקא יאות דלא ימות זפהה עם חייבא. ושארី מחמשים עד עשרה, עבד ולא אשלים, דלא בעא רחמי בין כד ובין כה, דאמר אברהם לא בעינא למתבע אגר עובדי.

אבל מאן עבד שלימו בדקא יאות, דא משה. דכיון דאמר קודשא בריך הוא (שמות ל) סרו מהר מן הדרך וגוי. עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו. מיד מה כתיב ויחל משה את פנוי כי אלהיו וגוי. עד דאמר ועתה אם תשא חטאכם ואם אין מחייב נא מספרק אשר כתבת. ואף על גב דכלחו חטא, לא זו מתרמן עד דאמר ליה סלחתי בךברך. אבל אברהם לא אשכח אלא אי אשתחח בהו זפאי ואם לאו לא. ועל דא לא הו בעלמא בר נש דיגין על דרייה כמשה דאייה רעה מיהימנא.

וַיִּגְשֶׁב אֶבְרָהָם וַיֹּאמֶר, אַתָּקֵין גְּרָמִיה לְמַתְבָּעַ דָּא. אֹלֵי יִמְצָאוּ שֶׁם חֲמָשִׁים. שְׁרָא מְחֻמָּשִׁים דָאַיהוּ שִׁירּוֹתָא לְמַבְדָּע, עַד עַשְׂרָה דָאַיהוּ עַשְׂרָה סָופָא דְכָל דְּרָגִין.

אָמֶר רַבִּי יִצְחָק עַד עַשְׂרָה, אַלְיאַן עַשְׂרָה יוֹמִין דְבִין רָאשׁ הַשָּׁנָה לַיּוֹם הַכְּפֹרִים. בְּגִין כֵּה שְׁרָא מְחֻמָּשִׁים עַד עַשְׂרָה.

(המשך מההשומות סימן ז')

דָאַיהוּ שִׁירּוֹתָא עַד עַשְׂרָה דָאַיהוּ עַשְׂרָה סָופָא דְדְרָגִין וּבְיוֹן דְמַטָּא עַד עַשְׂרָה אָמֶר, מִפְּאָן וַלְתָתָא לָאו אָתָר לְקַיִם אַבְתָּשׁוּבָה וַתֵּב וְאָמֶר אַרְבָּעִים בְּגִין דִישְׁתַּזְבוֹן ד' קְרִיּוֹן, וַתֵּב וְאָמֶר שְׁלַשִּׁים בְּגִין דִישְׁתַּזְבוֹן ג' קְרִיּוֹן, וַתֵּב וְאָמֶר עֲשָׂרִים בְּגִין דִישְׁתַּזְבוֹן תְּרִינְ קְרִיּוֹן, וַתֵּב וְאָמֶר עַשְׂרָה בְּגִין דִישְׁתַּזְיבְּ קְרִתָּא חֲדָא מְאִינּוֹן חֲמֵשָׁה בְּגִינִּי כֵּה לֹא נְחִית לַתָּתָא מִן עַשְׂרָה: (עד כאן

(המשך מההשומות)

וּבְיוֹן דְמַטָּא לְעַשְׂרָה, אָמֶר מִפְּאָן וַלְתָתָא לָאו הוּא אָתָר דְקַיִם אַבְתָּשׁוּבָה, בְּגִינִּי כֵּה לֹא נְחִית לַתָּתָא מְעַשְׂרָה:

מדרש הנעלם

(ד"ג קו ע"א):

רַبִּי פָתַח בְּהָאֵי קָרְאָ (שופטים ג וְאֶלְهָ הַגּוּם אֲשֶׁר הַנִּיחָה יֵלֶנְסּוֹת בָּם אֶת יִשְׂרָאֵל. אָמַר רַבִּי חַזִּי הוּא בְּהָוָא עַלְמָא וְלִית עַלְמָא) קָאִים (ד"א וְלִית מַעַלָּה) אֶלָּא בְּאָנוֹן (ד"ג קו ע"ב) דְשַׁלִּיטֵין עַל רְעוֹתָא דְלְבָהּוֹן שֶׁגָּאָמַר (תְּהִלִּים פא) עֲדוֹת בְּיַהוָּסֶף שְׁמוֹ וְגוֹ. אָמַר רַב יְהוּדָה לְמַה זֶכָּה יוֹסֵף לְאוֹתָה הַמַּעַלָּה וְהַמְּלֻכּוֹת, בְּשִׁבְיל שְׁבָבֵשׂ יָצַרְוּ. דְתַגְינָן בְּלַהֲכֹבֵשׂ אֶת יָצְרוּ מְלֻכּוֹתָא דְשַׁמְּמִיא אֲחִיל עַלְיהָ.

דָאָמַר רַב אַחָא לֹא בְּרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לִיְצַר הַרְעָא אֶלָּא לְנִסּוֹת בּוֹ בְּנֵי אָדָם. וּמֵבַּעַי קִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְנִסּוֹתָא בְּבָנֵי נְשָׁא. אֵין. דָאָמַר רַב אַחָא מַנָּא לֹן מְדֻכָּתִיב, (דברים יג) כִּי יָקוּם בְּקָרְבָּךְ נְבִיא וְגוֹ וּבָא הָאוֹת

וְיַבָּא שְׁנִי הַמְּלֻאָכִים סְדוּמָה בְּעֶרֶב וְגוֹ. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי תָא חַזִּי מַה בְּתִיב לְעַילָּא וְיַלְךָ יִי בְּאָשֶׁר (ד"ג קו ע"ב) בְּלָה לְדִבְרָא אֶל אַבְרָהָם. דָהָא כִּיּוֹן דְאַתְפְּרֵשׁ שְׁכִינָתָא מִאַבְרָהָם, וְאַבְרָהָם תָב לְאַתְרִיה, כִּידִין וַיַּבָּא שְׁנִי הַמְּלֻאָכִים סְדוּמָה בְּעֶרֶב, דָהָא חַד אַסְתָּלָק בְּשִׁכְינָתָא, וְאַשְׁתָּאָרוּ אָפִין תְּרִין.

כִּיּוֹן דְחַמָּא לֹוט לֹזָן, רְהַט בְּתִרְיִיה. מַאי טַעַמָּא, וּכְיַיְלָה כָּל אָנוֹן דָהָו אַתִּין אֵיהוּ אֲעִיל לֹזָן לְבִיתִיה וַיַּהַי לֹזָן לְמִיכָּל וְלִמְשָׁתִי וּבְנֵי מַתָּא הַיְד לֹא קִטְלִין לִיהָ, דָהָא לְבָרְתִּיה עַבְדוּ דִינָא. וּמַאי הוּא. דְבָרְתִּיה דְלוֹט יְהִבָּת פְּתָא דְגַהְמָא

וְהַמּוֹפֶת וְגֹוֹ בַּי מִנְסָה יֵי
אֱלֹהִיכֶם וְגֹוֹ. וְלֹמַה בְּעֵי
נִסּוּתָא דְהָא כֶל עֲזָבוֹי דְבָר
נְשָׁא תְּגִלִּי קְמִיה, אֲלֹא שְׁלָא
לְתַת פְּתַחַן פָה לְבָנִי אָדָם.
רָאָה מַה בְּתִיב וְלוֹט יוֹשֵׁב
בְּשַׁעַר סְדוּם, דְהֹהָה יִתְּבִּיב
לְנַסּוֹתָא לְבָרִיאָתָא.

אמָר רַבִּי יִצְחָק מַאי דְכַתִּיב
(ישועה נ) וְהַרְשָׁעִים בָּם גָּנְגָשָׁנ
וְגֹוֹ. אֲפָלוֹ בְשֻׁעַת דִינוֹ שֶׁל
רְשָׁעָה הוּא מְעִיוֹ פָנִיו וְאוֹי
הָוָא בְרִשְׁעָתוֹ קִיִּים, רָאָה
מַה בְּתִיב טָרֵם יִשְׁבְּבוּ וְגֹוֹ.
אמָר רַבִּי יִצְחָק בְּשָׁם שְׁבָרָא
קוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא גַּן עָדָן
בָּאָרֶץ כֶּד בָּרוּךְ גַּיהֲנָם
בָּאָרֶץ. וּבְשָׁם שְׁבָרָא גַּן עָדָן
לְמַעַלָּה כֶּד בָּרוּךְ גַּיהֲנָם
לְמַעַלָּה.

גַּן עָדָן בָּאָרֶץ דְכַתִּיב,
(בראשית כ) וַיַּטְעַ יְיָ אֱלֹהִים גַּן
בָּעָדָן וְגֹוֹ. גַּיהֲנָם בָּאָרֶץ
דְכַתִּיב, (איוב י) אָרֶץ עִפְּתָה
בָּמוֹ אָוֶפֶל וְגֹוֹ. גַּן עָדָן

לְחַד עֲנִיא, יִדְעַו בָה, שְׁפֹוָה
דּוֹבָשָׂא וְאֹתְבּוֹה בְּרִישׁ
אִיגְרָא עַד דְאַכְלָוָה צְרָעִי.
אֲלֹא בְגִין הַהֹהָה בְּלִילִיא
חַשִּׁיב דְלָא יִסְתְּפָלוֹן לֵיהַ בְּנִי
מְתָא, וְעַם כֶל דָא בִּין
דְאַעֲלוֹ לְבִיתָא אַתְּבָנְשׁוֹ
כָּלְהָו וְאָסְחָרוֹ לְבִיתָא.

אָמָר רַבִּי יִצְחָק אַמְמָא רְהַט
לוֹט אַבְתְּרִיָּהוּ, (אלָא
בְגִין) דְכַתִּיב וַיַּרְא לוֹט וַיַּרְץ
לְקַרְאָתָם. רַבִּי חִזְקִיָּה וְרַבִּי
יִסָּא. חַד אָמָר דִיּוֹקְנָא
דְאַבְרָהָם חַמָּא עַמְהָוָן. וְחַד
אָמָר שְׁכִינָתָא אַתִּיא
עַלְיָהוּ. בְּתִיב הַכָּא וַיַּרְא
לוֹט וַיַּרְץ לְקַרְאָתָם, וּבְתִיב
הָתָם וַיַּרְץ לְקַרְאָתָם מַפְתָּח
הַאָהָל. מַה לְהַלֵּן חַמָּא
שְׁכִינָתָא, אוֹפֶה הַכָּא חַמָּא
שְׁכִינָתָא.

למעלה בכתב, (שמואל א ט)
והיתה נפש אדוני צוריה
בצורך החיים את ה' אלהיך
ובכתב, (קהלת יט) וחרות
תשוב אל האלים אשר
נתנה.

גיהנם למעלה בכתב ואות
נפש איביך יקלענה בתוך
בר הקלע. גן עדן למטה
ברקאמון. גן עדן למעלה
לנשמהן של צדיקים גמורים
להיות נזוני מאור הגדול
של מעלה. גיהנם למטה
לאתם הרשעים (דישראלי)
שלא קבלו ברית מילה ולא
האמינו בהקדוש ברוך הוא
ודתו ולא שמרו שבת, ואלו
הם עובדי פוכבים ומולות
שנדונים באש, שנאמר
(חזקאל טו) מה אש יצאו וה אש
תאכלם וגנו. ובכתב (ישעה ס)
ויצאו וראו בפנרי האנשים
ונגו.

גיהנם למעלה לאתם
פושעי ישראל שעברו על

וירא לוט וירץ لكم אתם
ויאמר הבה בא אדני
באלף דלעת בוין יונד.
סورو נא, גשו נא מבעי
לייה, Mai סورو נא. אלא
לאהדרא לון סחרניה
ביבתא בגין דלא יחמון לון
בני מטה, ולא יעלו באורה
מיישר לביתה, ובгин כך
סورو נא.

רבי חזקיה פתח (איוב כח) כי
הוא לקצת הארץ
יביט תחת כל השמים יראת.
כמה אית לון לבני נשא
לאסתכלא בעובדי
דקונדשא בריך הוא,
ולאשתדל באורייתא
יממא וליל, הכל מאן
דאשתדל באורייתא,
קונדשא בריך הוא אשתח
ביה לעילא, ואשתבח ביה

מצוות הַתֹּרֶה וְלֹא חִזְרוּ בַּתְשׁוּבָה שְׁחוֹחִים אֲוֹתָם לְחוֹזֵן עַד שִׁקְבָּלוּ עֲנָשָׂם. וְהַזְּלָכִים וְסּוּבִּים כֹּל הָעוֹלָם שָׁגָאָמָר (תְּהִלִּים יט) סְבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלְּבוּן. וְשָׁם גְּדוֹנִים שְׁנִים עַשֶּׁר חֶדֶשׁ, לְאַחֲרֵי בֵּן מְדוֹרָם עִם אֲוֹתָם שִׁקְבָּלוּ עֲנָשָׂם בְּמוֹתָם (דף ק ע"א) כָּל אַחֲרֵי וְאַחֲרֵי כַּפֵּי הַמָּקוֹם הַרְאָוי לוֹ.

וְהַרְשָׁעִים שֶׁל הַעֲזָבִי כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת גְּדוֹנִים תָּמִיד בְּאַשׁ וּבְמִים וּשׁוּב אֵינָם עַוְלִים שָׁגָאָמָר וְאַשְׁם לֹא תִּכְבֶּה. מְשֻׁפְט הַרְשָׁעִים בְּגִיהֵנָם בְּמַה דְּכַתִּיב וַיְיִהְיֶה חֶמְטִיר עַל סְדוּם וְעַל עַמּוֹרָה גְּפָרִית וְאַשׁ וְנוּיוּ וְשׁוּב אֵינָם עַוְלִים וְלֹא יִקְומּוּ לַיּוֹם הַהִין שָׁגָאָמָר (דברים כט) אֲשֶׁר הַפְּךָ יִי בָּאֲפֹו וּבְחִמְתוֹ, בָּאֲפֹו בְּעוֹלָם הַזֶּה. וּבְחִמְתוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא.

אמֶר רַבִּי יִצְחָק לְהָאִי גְּנוֹנָא

לִתְתַּא, בְּגִין דָּאוֹרִיִּתָּא אִילְבָּא דְּחֵי אֵיהִי לְכָל אַפְּנוֹן דְּעַסְקִין בָּה לְמִיחָב לְזַן חַיִּין בְּעַלְמָא דִּין (דף קז ע"א) וְלְמִיחָב לְזַן חַיִּין בְּעַלְמָא דָאָתִי.

תָּא חַזִּי, כִּי הוּא לְקִצּוֹת הָאָרֶץ יִבְּיט. לְמִיחָב לְזַן מְזוֹנָא וּלְסִפְקָא לְזַן מְפַלָּם דָאָצְטְּרִיכֵי, בְּגִין דָאִיהוּ אַשְׁגַּח בָּה תְּדִיר, דְּכַתִּיב, (דברים יא) תָּמִיד עִינֵּי יִי אַלְוָהִיךְ בָּה מִרְשִׁית הַשְׁנָה וְעַד אַחֲרִית שְׁנָה. בְּגִין דָאָרֶץ דָא מַה כַּתִּיב בָּה (משל לאי) מִמְּרַחַק תְּבִיא לְחַמָּה, וְלִבְתָּר אֵיהִי יִהְבַּת מְזוֹנָא וּטְרֵפָא לְכָל אַפְּנוֹן חַיִּין בְּרָא דְּכַתִּיב (משל לא) וְתָקַם בְּעוֹד לִילָה וְתַתְנַטְּרֵף לְבִיתָה וְחַקְקָה לְגַעֲרוֹתִיךְ.

וְעַל דָא כִּי הוּא לְקִצּוֹת

אית גן עדן למעלה ואית גן עדן למטה. אית גיהנם למטה ואית גיהנם למעלה. אמר רבי יעקב הרשעים שקהלתו ברית מילה שבhem וחללו שבת בפרהסיא וחללו את המועדות ושבפכו בתורה ושבפכו בתהית המתים ובdomה להם יורדים לגיהנם שלמטה ונדונים שם ושוב אינם בעליים. אבל יקומו ליום הדין ויקומו להתיית המתים, ועליהם נאמר (הניאל יט) ורבים מישני ארמת עפר יקיצו אלה לחיים עולם ונעו. ועליהם נאמר (ישעה ט) והי הראון לכלبشر. מה הראון, הי רاؤן, שהפל יאמרו כי בראשיתם. ועל האזכירים שבישראל נאמר (ישעה ט) ועמד כלם צדיקים ונעו, (ע"ב מדרש הנעלם).

ובכן מאן יוכל למחמי שכינתא, אלא חמא זהרא חד דגהoir דקה סלקא על רישיהו. וכדין ויאמר הנה בא

הארץ יביט תחת כל השמים יראה. לכלהו בני עלמא למשיב לוז מזוגא וספוקא לככל מה לאצטריך כל חד וחד דכתיב (תהלים קמה) פותח את יך ומשביע לככל תי רצון. דבר אחר כי הוא לקצת הארץ יביט. לאסתכלא עובדי דבר נש ולאשכחא בכל מה שעבדי בני נשא בעלמא. תחת כל השמים יראה. מסתכל וחמי לככל חד וחד.

תא חז, פיו דhma קודשא בריך הוא עובדין בסדום ועמורה, שדר לוז לאפון מלאכין לחבלא לسدום. מה כתיב וירא לוט חמא לשכינתא.

אָדֹנִי בְּאֶלְעָה דָלָת כִּמֵּה דָאָתָם, וּבָגִין שְׁכִינַתָּא הַהוּא
בְּהִירֹו דְבָנָהֵיר קָאָמָר, סָוּרוּ נָא אֶל בֵּית עֲבָדָכֶם וְלִינוּ
וַרְחָצָו רְגָלֵיכֶם.

לֹא עָבֵד הַכִּי אֲבָרָהָם, אֶלָּא בְּקָרְדְּמִיתָא אָמָר וַרְחָצָו
רְגָלֵיכֶם וַלְבָתָר וַאֲקָחָה פֶת לְחָם וְגוּ. אָבָל לוֹט אָמָר
סָוּרוּ נָא אֶל בֵּית עֲבָדָכֶם וְלִינוּ. וַלְבָתָר וַרְחָצָו רְגָלֵיכֶם
וְהַשְּׁבִמְתָּם וְהַלְכָתָם לְדָרְכֶם. בָגִין דָלָא יִשְׂתָמֹדָעָן בְּהַזָּהָר
בְּנֵי נָשָׂא.

וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי בְּרַחֹב נָלֵין. בָגִין דְבָךְ הוּא עֲבָדִי אָוֶרֶחָין
דְעָלֵין תִּמְנוּ לֹא הוּא בָר נָשׁ דִיכְנֹוּשׁ לוֹן
לְבִתְתָא, וְעַל דָא אָמְרוּ לֹא כִי בְּרַחֹב נָלֵין. מַה בְּתִיב
וַיִּפְצַר בָם מַאֲד וְגוּ. תָא חִזֵּי כֵד קוֹדְשָׁא בָרְיךָ הוּא עֲבָיד
דִינָא בְּעַלְמָא, שְׁלִיחָא חִדָּא עֲבָיד לֵיה, וְהַשְׁתָּא חִמְינָן
תָרִי שְׁלוּחָי, אַמְאֵי וְכֵי לֹא סָגֵי בְחֵד. אֶלָּא חֵד הוּא, וְמַה
דָאָמָר תָרִי (קָבֵי הוּא וְהִיא בְגִין דְהַדָּה) חֵד הוּא לְאַפְקָא לֵיה לְלוֹט
וְלְשֻׁזְבָּא לֵיה, וְחֵד לְמַהְפֶךְ לְקַרְתָּא וְלְחַבְלָא אַרְעָא, וּבָגִין
כֵךְ אַשְׁתָּאָר חֵד:

וַיְיִי הַמְטִיר עַל סְדוּם וְעַל עַמְרָה וְגוּ. רַבִּי חִיִּיא פָתָח
(ישעה יג) הַפָּה יוֹם יְיָ בָא אַכְזָרִי וְגוּ. הַפָּה יוֹם יְיָ בָא,
דָא בָי דִינָא לְתָתָא. בָא כִּמֵּה דָאָתָם. (קו א) הַבָּאָה אַלְיָ
(עשוו). בָגִין דָלָא עֲבָיד דִינָא עַד דְעַאל וְגַטִיל רְשָׁוֹ,
כְּגֻוגָּא דָא קָז כָל בְשָׁר בָא לְפָנִי.

דבר אחר ה'גה יומם יי' בא. דא הוא מחייב לסתא כד בטיל נשמתא, בגני כה אכזרי ועברה. לשום הארץ לשמה, דא סדום ועמורה. וחטאיה (דף קז ע"ב) ישמיד ממנה. אלין יתבי ארעה. מה כתיב בתיריה כי פוכבי השמים וכסיליהם וגוי. דהא מן שמיא אמطر עליהון אשא, וא עבר לוון מן עלמא. לברור מה כתיב אוקיר אנוש מפו וגוי. דא אברהם קודשא בריך הוא סליק ליה על כל בני עלמא.

רבי יהודה אוקים לוון להני קראי ביום דאתחרב بي מקדשא, דביהו יומא אתהשכו עלאי ותתאי, אתהשכן שמיא וכוכביה. רבי אלעזר מוקים להני קראי ביום דיווקים קידשא בריך הוא לבנט שישראל מעפרא, וההוא יומא יתידע לעילא ותתא, דכתיב, (ובירה) זה יהיה יומא אחד הוא יידע לוי. וההוא יומא יומא דגוזקמאiah, דזמין קודשא בריך הוא לנוקמא משאר עמיין עובדי עבודה כוכבים ומזרות.

ובך קודשא בריך הוא יעבד נוקמין בשאר עמיין עובדי עבודה כוכבים ומזרות, פדין אוקיר אנוש מפו דא מלפआ משיחא דיסתלק ויתפרק על כל בני עלמא, וכל בני עלמא יפלחוון ויסגדון קמיה דכתיב, (תהלים עב) לפניו יברעו ציים וגוי מלכי תרשיש וגוי. תא

חִזֵּי, אֲפָלָג בְּגַב דְּגַבּוֹאָה דָא אַתָּמֶר עַל בָּבָל, בְּכֹלָא
אַתָּמֶר. דָהָא חִמִּינָן בְּהָאִי פְּרִשְׁתָא דְכַתִּיב (ר"ל סמוך לפ' שלמעלה
שב' בה אוקיר אנוש וגו' ואולי לדעת חז"ק חד פר' היא) כִּי יְרַחֲם יְיָ אֶת
יעַקב. וכַתִּיב וְלֹקְחוּם עַמִּים וְהַבְּיאוּם אֶל מִקּוּם.
וְיִי הַמְטִיר עַל סְדוּם. דָא דְרָגָא דְבִי דִינָא לְתַתָּא דְגַטְיל
רְשֻׁוֹ מַעַיְלָא. רְبִי יְצָחָק אָמַר דְעַבֵּיד דִינָא בְּרַחֲמֵי.
דְכַתִּיב מֵיאָת יָמִין הַשְׁמִים. בְגִין לְאַשְׁתְּפַחָא דִינָא בְּרַחֲמֵי.
וְאֵי תִּמְאָמָא מֵאֵי רַחֲמֵי הַכָּא דְכַתִּיב וַיְהִי בְּשַׁחַת אֱלֹהִים אֶת
עַרְיִי הַפְּכָר וַיָּזֶר אֱלֹהִים אֶת אֶבְרָהָם וגו'. וְלֹבֶתֶר נִפְקוּ
מִגְּיָה תְּרִין אָוְמִין שְׁלֹמִין, וּזְכָה דְגַפְיָק מִגְּיָה דָוד וּשְׁלָמָה
מִלְּפָא.

חִמֵּי מָה כַתִּיב וַיְהִי כְּהַזִּיאָם אָוֹתָם הַחִזְכָה וַיֹּאמֶר וגו'.
תָא חִזֵּי (סג א) בְשַׁעַתָּא דִינָא שְׂרֵי בְעַלְמָא, הָא
אַתָּמֶר דָלָא לִיבְעֵי לְבָרָבָר נְשָׁלָא לְאַשְׁתְּפַחָא בְשִׁיקָא, בְגִין
דְכִיּוֹן דְשְׂרֵיָא דִינָא לֹא אַשְׁגַח בֵין זְפָאָה וְחִיָּבָא, וְלֹא
בְעֵי (לְאַסְתְּפָלָא) לְאַשְׁתְּפַחָא תִּמְןָן. וְהָא אַתָּמֶר דְבָגִין כֵּד
אָסְתִּים נְחָה בְּתִיבָה וְלֹא יִשְׁגַח בְעַלְמָא בְשַׁעַתָּא דִינָא
יַתְעַבֵּיד. וכַתִּיב (שםות יב) וְאַתָּמֶר לֹא תַצְאוּ אִישׁ מִפְתָחָה בַּיּוֹתָךְ
עַד בָּקָר עַד דִיְתַעַבֵּיד דִינָא. וְבָגִין כֵּד וַיֹּאמֶר הַמְלִיט עַל
נְפָשָׁךְ אֶל תְּבִיט אַתְּרִיך וגו'.

סְתִּירֵי תֹּרֶה
תוֹסְפַּתָּא קְטוּרֵי רְמָאי, הַוְרָמְגַי
 (עיין סוף הספר סי' ב) **דְּבָדּוּרֵי.** (נ"א
דְּבוּרֵי וְנָא דְּבוּרִינְגִּי) **חֲכִימִין**
בְּסַכְלָתָנוּ, **יִסְתְּכַלּוּ לְמַנְדָעָ**
בְּשֻׁעַתָּא דְּרִישָׁא חַוּרָא אַתְקִין
כְּרָסִיָּא עַל גַּבְיוֹ סְמָכִין דְּאַבְנִין
דְּמַרְגָּלִיטָן טָבָן. **בֵּין אֲפָנוֹן**
אַבְנִין אֵיתָחֶד מְרָגְלִיטָא
שְׁפִירָא בְּחִיזּוֹ יְאָה בְּרִיאָה
קוּמְטָרָא דְּקָנְטָרָא (נ"א דְּקִיטְרָא)
דְּמַלְהָטָא בְּעֵגְוּנִין, **אֲנוֹנוֹן עַ**
גְּוּנִין מַלְהָטָנוֹ לְכָל סְטָר.
אַלְיָן עַ מַתְפְּרַשְׁאָן **מָגָו גַּ**
גְּוּנִין. **אַלְיָן זִיקְיוֹן בְּזַיְקִין**
דְּנַצְּצִין לְדָ' **סְטִירֵי עַלְמָא,**
הַכָּא אִתְּתָא זִיקָא תְּקִיפָא דְּסָטָר
שְׁמַאלָא דְּאַתְּחִיד בְּשִׁמְיָא.
אֲנוֹנוֹ גְּוּנִין שְׁבָעִין (דְּנִיאָל ז)
דִּינָא יְתִיב וְסִפְרִין פְּתִיחָה.
מְהַכָּא נְפָקִי גִּרְיָין וִסְּפִינִין
וְרוּמָחִין וְאַשָּׁא דְּקוּסְטָרָא.
וְאַתְּחִיד אַשָּׁא תְּקִיפָא דְּנְפָקָא
מְשֻׁמְּםִים בֵּיה, **וְכֵד אַתְּחִיד**
אַשָּׁא עַלְאָה בְּאַלְיָן דְּלִתְחָתָא,

רְبִי יְצָחָק וּרְבִי יְהוֹדָה הָוּ
אַזְלִי בְּאַרְחָא. **אָמֵר**
רְבִי יְהוֹדָה לְרְבִי יְצָחָק דִּינָא
דְּעַבְּיד קְוִדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּ
בְּמַבּוֹל וְדִינָא דְּסָדוּם,
תְּרוּוֹיִיהוּ דִּינָא דְּגִיהַנְּם הָוּ
בְּגִין דְּחִיּוּבִי גִּיהַנְּם אַתְּדָנוֹ
בְּמַיָּא וּבְאַשָּׁא.

אָמֵר רְבִי יְצָחָק סָדוּם
בְּדִינָא דְּגִיהַנְּם
אַתְּדָנוֹ, דְּכַתְּבֵב וַיְיִהְמַטֵּר עַל
סָדוּם וּעַל עַמּוֹרָה גְּפִרִית
וְאַשְׁמָאת יְיָ מִן הַשָּׁמָמִים. דָא
מְסֻטָּרָא דְּמִיָּא וְדָא (עיין סוף
 הספר סי' ב) **מְסֻטָּרָא דְּאַשָּׁא.**
דָא וְדָא הָוּ דִינָא דְּגִיהַנְּם,
וְחִיּוּבִי גִּיהַנְּם בְּתִרְיָן דִינָן
אַלְיָן אַתְּדָנוֹ.

אָמֵר לֵיה דִינָא דְּחִיּוּבִי
דְּגִיהַנְּם תְּרִיסְרִיךְ,
וְקְוִדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּ סְלִיק לוֹן

לִיתْ מֵאַן דִּיכְלֵל לְאַתְּבָר רַוְגָּזָא
וְדִינָא.

עַיִינֵין לְהַטִּין כְּטִיסֵּין דְּנוּרָא,
נְחִית בְּהוּ לְעַלְמָא. וּוי מֵאַ
דְּאַעֲרָע בֵּיתָה, חַגִּיר חַרְצֵין (ס"א
חַרְבֵּין), אִיהוּ חַרְבָּא שְׂנָנָא
בִּידִיה, לֹא חַיִס עַל טַב וּעַל
בִּישׁ. דְּהָא (ס"א פְּסָקָא) פַּתְּקָא
דְּאָפָון שְׁבָעֵין בְּרָשׁוֹ דְּאַתְּאַחַיד
הַהְוָא סְטָרָא דְּשָׁמְיָא נְחִית
בִּידָא שְׁמַאֲלָא בְּכָמָה דִּינֵין,
אַתְּהָפֵךְ בְּכָמָה גּוֹנוֹנִין, הַפּוֹךְ
בְּכָל יוֹמָא, אִיהוּ אַקְרֵי כְּרֶם
זְלַת דְּמַתְּקָנָא לְגַבֵּי בְּנֵי אָדָם.
כָּל גּוֹנוֹנִין דְּכָלִי זְעָמוֹ דְּקֻודָשָׁא
בְּרִיךְ הַוָּא בֵּיתָה אַתְּחַזְיָין. וְאָפָון
יַתְּבִין בְּרוּמֵי דְּעַלְמָא, וּבְנֵי
נְשָׂא בְּסְכָלוֹתָא דְּלַהֲזָן לֹא
מִשְׁגַּחֵי בְּהַזּוֹן. גְּפָרִית וְאַשְׁ
הַתוֹּכָא דְּמִיא וְאַשָּׁא דְּמַתְּהַתְּכִ
מָן שְׁמָיָא אַתְּאַחֲדוּ דָא בְּדָא
וְנְחַת עַל סְדוּם. וּוי לְחַיְבָא
דְּלָא מִשְׁגַּחֵין עַל יִקְרָא
דְּמַאְרִיחָוֹן:
א עַשְׂרָה שְׁמָהּוּ גַּלְיָפָן

מַגִּיהָפָם, וִתְּמַן מַתְּלָבְגִּין
וַיַּתְּבִין לְתַרְעָא דְּגִיהָפָם,
וְחַמָּאוֹן אָפָון חַיְבָין דְּעַלְיָין
וְדִינֵין לוֹן תְּמַן, וְאָפָון תְּבָעֵי
רְחַמִּי עַלְיָהוּ. וְלֹבֶתֶר
קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא חַיִים
עַלְיָהוּ וְאַעֲילֵל לוֹן לְדוֹכְתָא
דְּאַצְטְּרִיךְ לוֹן. מַהְוָא יוֹמָא
וְלֹהֲלָא גַּוְפָא אַשְׁתְּכָךְ
בְּעִפְרָא וְנְשָׁמְתָא יַרְתָּא (דף קח
נ"א) אַתְּרָה בְּדַחְזֵי לָהּ. (נ"ח סט א').
תָּא חַזִּי דְּהָא אַתְּהָמֵר
דְּאַפְּיָלוֹ אָפָון בְּנֵי
טוֹפְנָא לֹא אַתְּדָנוֹ אֶלָּא
בְּאָשָׁא וּמִיא. מִיָּא קְרִידָן
בְּחַתִּי מְלֻעִילָא, וּמִיָּא רְתִיחָן
סְלִיקִי מַתְּתָא בְּאָשָׁא.
וְאַתְּדָנוֹ בְּתָרִי דִּינֵין, בְּגִינַן
דְּדִינָא דְּלֻעִילָא הַכִּי תֹוֹהָ
בְּגִינַן בְּסְדוּם גְּפָרִית וְאַשְׁ
אָמֵר לֵיהּ אֵי יִקְוִמוּן לִיּוֹם

בְּהַוְרֵמֹנֹתָא דְמֶלֶכָא. (פירוש השם במלואו עשר אותיות יוד ה'א ווי'ה'א). ב' **עַשֵּׂר אֱפִינָה וְסַלְקִין** **לְחַיְשָׁבָן סָגִי.** (פי' יוד עליה כ', יוד הא עליה כ"ז, יוד נ"לaha wo) **הָא וַיּוּ** **עַולָה מֵיְבָ, יִיְדָ' יִדָ' יִדָּוָ'** **עַולָה עַיְבָ.** ג' **שְׁבָעִין** (המ ע"ב ונקראים ד') מחנות שכינה והם למטה מלכותה). **גּוֹנוֹן מֶלֶתִי לְכָל** סטר. **נְפָקִי מְגֻוּ שְׁמָהּן דָאֲגַלִיפָ** רוזא דע' **שְׁמָהּן דְמֶלֶאָכִיאָה.**

דָאֲפִינָן בְּרוֹזָא דְשָׁמִיאָה. **וְאָנוֹן מִיכָּאֵל גַּבְרִיאֵל רְפָאֵל** נוריאל. קמ"ץ "קדומיאל" **"מֶלֶכִיאֵל "**צדקייאל. פת"ח **"פְּדָאל "**תומיאל **"חַשְׁדִיאֵל.** צר"י **"צְדָקִיאֵל "**רזייאל **"יוֹפִיאֵל.** סגו"ל **"סְטוּטְרִיאֵה** **"גּוֹרִיאֵל "**זורתיאל נ"א **וְרְדִיאֵל "**למואל. חר"ק **"חֹזְקִיאֵל "**רחתיאל **"קְדִשְׁיאֵל.** שב"א **"שְׁמַעְנָאֵל** ברכייאל (נ"א שכנייאל ונו"א ברקיאיל) **"אַהֲיאֵל.** חל"ם **חַנְיאֵל "**להדייאל **"מְתַנְיאֵל.**

דִּינָא. אמר ליה ה'א אמר. **אָבָל אַלְיִן דָסְדוּם וְעַמוֹרָה** **לֹא יִקְוְמוּן,** וַיָּקָרָא אָוּבָה **דְּכַתִּיב,** (דברים כט) **גְּפָרִית** **וּמְלָח שְׁרָפָה כָּל אֶרְצָה לֹא** תִּזְרַע **וְלֹא תִּצְמִיחַ וְגַוּ.** אשר ה'פָה יי' באפו ובוחמתו. **אָשָׁר** ה'פָה יי', **בְּעַלְמָא דִין.** באפו, **בְּעַלְמָא דָאַתִּי.** ובוחמתו, **בְּזָמָנָא דְזָמִינָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ** ה'וֹא **לְאַחִיָּא מִתְיִיא.** אמר **לִיהְיָה חֹזֵי,** **כַּמָּה דְאָרְעָא** דלהון **אַתָּא בִּיד** **לְעַלְמָ** **וְלְעַלְמִי עַלְמִיא,** ה'כִי נִמְיָ **אַתָּא בִּידְךָ אָפָונָן לְעַלְמָ** **וְלְעַלְמִי עַלְמִיא.**

וְתָא חֹזֵי, **דִּינָא דְקוֹידָשָׁא** בְּרִיך ה'וֹא **דִינָא לְקַבֵּל** ד'ינָא. אָפָונָן **לֹא הוּה תִּיּוֹבֵן** **נִפְשָׁא דְמִסְפְּנָא בְמִיכְלָא** **וּבְמִשְׁתְּתִיא,** אָוֹף ה'כִי **קוֹידָשָׁא**

(ג"א ח' ניאל ל"עדי אל מ"לכיאל).
"עניאל ענאל אהניאל רחמיאל עזריאל" (ג"א ש"בנאל ר"ומיאל ק"דומיאל. שר"ק. חכמיאל רמיאל קרשיאל. ח"ק) סנניה ודרגוזיה رسיסיאל דומיאל "חוניאל" "זכריאל" "Յאריאל" "ה"ינאל" ד"נדאל ג"דיאל ב"דיאל א"נפיאל ועדי"אל, אדני"י על כלוהו. ד (פירוש בשע"ב מלכים מותחיםין במלכות או נקרא מלכות הוא ובית דינו בלשון זה).

השלמה מההשומות (סימן מ"ט)
"אהניאל" "ברקיאל" "גדיאל" "דומיאל" "הדריאל" "ודרגוזיה" "זהריאל" "חניאל" "טהריאל" "יעזריאל" "כרעיאל" "למדיאל" "מלךיאל" "נהריאל" "סניה" "עניאל" "פתחיאל" "צוריאל" "קנאל" "דרמיאל" "שעריאל" "תבכיאל":
סדר תשר"ק
"תפוריא" "שכニアל" "זרנאל" "קמריה" "צורייה" "פסיסיה" "עיריאל" "סמכיאל" "גריאל"

בריך הוא לא אתייב לוֹן בפשׁיְהוּ לעַלְמָא דאתִי. ותָא חִזֵּי, אֲפֻנוֹ אֶתמְגַעַו מַצְדָּקָה דָאָקָרִי חִיִּים, אָוֹף קָוְדָשָׁא בריך הוא מנע מפִיְהוּ חִיִּים בעַלְמָא דִין ובעַלְמָא דאתִי. ובפָה דָאֲפֻנוֹ מַגְעָו אַרְחִין ושבילין מבני עלמא, הַכִּי גַם קָוְדָשָׁא בריך הוא מנע מפִיְהוּ אַרְחִין ושבילין דָרְחָמִי לְרָחָמָא עַלְיִיהוּ בעַלְמָא דִין ובעַלְמָא דאתִי. רבֵי אָבָא אָמַר בְּלָהוּ בְּנֵי עַלְמָא יִקְוְמוֹן, וַיִּקְוְמוֹן לְדִינָא ועַלְיִיהוּ בְּתִיב, (דניאל י) ויאלה לחרפות ולדראון עולם. וקָוְדָשָׁא בריך הוא מָאֵרִי דָרְחָמִין אֵיהוּ, בַּיּוֹן דָדוֹ לְהוּ בְּהָאֵי עַלְמָא וקְבִילוֹ דִינָא, לֹא אַתְדָנוֹ בְכָלָהוּ דִינָיו.

"מדונה" "לסניה" "כמסריה"
 "ישראל" "טססיה" "חניאל"
 "ישראל" "יודראיל" "הניאל"
 "דנבעל" "גדייל" "בדאל"
 "אדירIRON אֲדֹנִי עַל כוֹלוֹ
 וכו': (עד כאן מההשומות)

כֵּד מִתְחַבֵּרְנוּ כָּלָהוּ כְּחַדָּא בְּרַזָּא
 חַדָּא בְּחִילָא עַלְאתָ, כְּדִין
 אֲקָרֵי וַיְדוֹד כָּלָא בְּכָלָא חַדָּא.
 מַהְתָּא יְיָ מִן הַשְׁמִים, שֶׁמְאָה
 קְדִישָׁא דְּאַתְגָּלָף בְּעֵזֶר שְׁמַהָּן
 אַחֲרַנִּין רַזָּא דְּשָׁמִים. וְאַלְיאַן
 אַגְּנוֹן שְׁבָעֵין דְּשָׁלְטֵין עַל אַלְיאַן
 עֵזֶר דִּינָן רַזָּא דִּיהוּ'ה, וְאַלְיאַן
 שְׁבָעֵין שְׁמַהָּן בְּקָדוֹשָׁה יְהוּ'ה
 שְׁמִים. ה (פירוש שם של ע"ב גשרים
 היוצאים מפסיק ויסע ויבא ויט אלו הם
 נקראים שמיים, ואולם ע"ב מלאכים של
 מטה במלכו"ת מקבלים מע"ב של מעלה,
 ונוטליין מהן).

אַלְיאַן נְטָלֵין מְאַלְיאַן וַיְדוֹד. ו
 (פירוש מלכות מתפארת). נְטָלֵין מֵאַת
 יְדוֹד דָא מָן דָא. ז (פירוש סוד של
 אותן ע"ב שמות הוא שם יְדוֹד, והוא
 הרוכב עליוון בנסמה לגוף). וְאַלְיאַן
 תְּלִיָּין מְאַלְיאַן, תְּחַטְּאֵין בְּעַלְיאַן,

אמֶר רַבִּי חַיָּא בְּתִיב וַיִּשְׁלַח אֶת לֹוט מִתּוֹךְ הַהֲפַכָּה וְגוֹ. (כח א) מַהוּ בַּהֲפַכָּה אֶת הַעֲרִים אֲשֶׁר יִשְׁבּוּ בְּהַן לֹוט. אַלְיאַן בְּכָלָהוּ עַבְדָּה דִּיּוֹרִיה לֹוט, דְּכִתְבִּיב וְלֹוט יִשְׁבּוּ בְּעִירִי הַכְּפָר וַיַּאֲהַל עַד סְדוּם. (ובכתיב אשר ישב בְּהַן לֹוט. אַלְיאַן בְּכָלָהוּ עַבְדָּה דִּיּוֹרִיה) וְלֹא קִבְּלוּ לִיהְיָה, בֶּר דְּמַלְךָ סְדוּם קִבְּיל לִיהְיָה (דף קח ע"ב) בְּסְדוּם בְּגִינִּיה:

דָּאָבְרָהָם:
וַתִּבְטַח אֲשֶׁרְתָּו מַאֲחָרָיו, מַאֲחָרָיהָ מַבְּעִי לִיהְיָה, אַלְיאַן מִבְּתָר שְׁכִינַתָּא. רַבִּי יְוֹסֵי אָמֶר מִבְּתָרִיהָ דְּלֹוט, דְּמַחְבָּלָא אֹזִיל אָבְתָרִיהָ, וּכְיָ אָבְתָרִיהָ אֹזִיל, וְהָא הוּא שְׁדָר לִיהְיָה, אַלְיאַן בְּכָל אָתָר דְּהֹוה אֹזִיל לֹוט אַתְעַבֵּב מַחְבָּלָא לְחַבָּלָא, וְכָל אָתָר

דָּאוֹזֵל כִּכְר וְשִׁבֵּיק לְאַחֲוִירָה
הַוָּה מִהַּפְּךָ לֵיהּ מַחְבָּלָא.
וּבָגִין כִּכְר אָמֵר לֵיהּ אֶל
תִּבְטָח אַחֲרֵיךְ הַהָּא
אָנָּא אַחֲבֵל בְּתַרְךְ, וְעַל כָּא
כְּתִיב וְתִבְטָח אַשְׁתָּו מַאֲחָרֵיכְוּ
וְחַמְתָּ מַחְבָּלָא. כְּדַיְן וְתָהִי
גַּצְּבָה מַלְחָה. דַּהָּא בְּכָל זָמָנָא
דַּמְחַבְּלָא לֹא חָמֵי אַגְּפּוֹי
דָּבָר נְשָׁ (כ"א אַחֲמֵי אַגְּפּוֹי לְבֶן נְשָׁ) לֹא
מַחְבָּיל לֵיהּ. כִּיּוֹן דָּא תִּתְהִיא
אַהֲדָרָת אַגְּפּהָא לְאַסְתְּכָלָא
אַבְּתִירָה מִיד וְתָהִי בְּצָבָ
מַלְחָה.

רַבִּי אַלְעֹזֵר וּרְבִּי יוֹסֵי הָוּ
קְיֻמֵּי יוֹמָא חַד וְעַסְקֵי
בַּהָּאֵי קְרָא, אָמֵר רַבִּי
אַלְעֹזֵר כְּתִיב, (דברים ח) אֶרְץ
אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכְּנוֹת תָּאכַל
בָּהּ לִחְם, לֹא תִּחְסַר כָּל בָּהּ.
הָאֵי בָּהּ בָּהּ תַּרְיִ זָמְגִּי אַמְּאָי.

וְכָלָא קָשָׂוֹרָא חַדָּא. וּבְהָאֵי
קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַשְׁתָּמוֹדָע
בַּיְקָרִיהּ. ח (פִּירֹשׁ ע"ב מְלָאכִים שְׁלֵמָה
מְתָה מְתָחִיבִים בַּע"ב שְׁמוֹת שְׁלֵמָה
הַנְּקָרָאִים שְׁמִים). שְׁמִים דָּאנוּ עַ
רוֹא יְדוֹד, דָּא אִיהּוּ בְּרֹא
דְּשַׁבְּעֵין וְתַרְיֵין שְׁמָהּוּ וְאַלְיֵין
אָנוּן דְּנַפְּקֵי מַן וַיְסַע וַיְבָא וַיִּטְ
וְהַיּוּ יְלִיִּי סִימַט עַלְיִם מַהְשָׁ
לְלִיהּ אֲכַיָּא כְּהֵית הַזְּוּיִ
אַלְיֵיד לְאַיְזָה הַהְיָע. חַלְקָ
רָאשָׁוֹן בְּרוֹךְ שְׁמָם כְּבָוד
מַלְכָותָו לְעוֹלָם וְעַד יְזִיל
מַבְּיהָה הַרְיִי הַקְּיִם לְאַיְזָ
כְּלִיִּי לְוַיּוֹן פְּהַיֵּל נְלִיְּד יְיִיִּ
מַלְיָה הַחַיִּו. חַלְקָ שְׁנִי בְּרוֹךְ
שְׁמָם כְּבָוד מַלְכָותָו לְעוֹלָם וְעַד
נְתִיָּה הַאֲיָא יְרִית שָׁאֵיהָ
רַיִיִּי אַרְיִם לְכַיְּבָ וְשַׁיְּרֵי יְהִי
לְהַיִּח כּוֹיֵק מַנְיָא. חַלְקָ
שְׁלִישִׁי בְּרוֹךְ שְׁמָם כְּבָוד
מַלְכָותָו לְעוֹלָם וְעַד אַנְיִ
חָעֵם רַהֲיָע יְיִיז הַחַיִּה מַיִּיד
וּוְיַלְלָה סָאֵיל עַרְיִ
עַשְׁיַל מַיִּיהּ. חַלְקָ רַבִּיעִי

ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד וה'ז דנ'י הח'יש
עמ'ם ננ'א ני'ית מב'ה פר'י
נמי'ם יי'יל הר'יח מצ'ר. ח'לך
ח'מיש' ברוך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד ומ'ב
יה'ה עני'ז מה'י דמ'ב מנ'ק
אי'ע חב'ז ראה יב'ם הי'י
מור'ם, ח'לך ששי ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד.

ואלי'ן אפ'ן שב'עין שמ'הן
דשלטין על שב'עין דרג'ין
תפק'ין ר'זא וידוד. אל'ין
שב'עין שמ'הן יודוד ר'זא דאקר'י
שם'ים. שב'עא רקי'ען אונ'ן
דסל'קין לשׁב'עין שמ'הן שמ'א
קד'ישא, וקד'א איה' וידוד
המיטיר. מאת יודוד מן השם'ים.
סתרא דסתראין ל'חכימין
את'מסר. שמ'א (דף קט ע"א) דא
דאקר'י שם'ים מג'יה את'ברי
סתרא דאקר'י אדם. חשב'נו
ש'י'פי גופא דאנ'ן חיש'בו
מאתו וארבעין ותמןיא
ש'י'פין. חשב'נו את'וה' מאתו

אל'ה אמר קודשא
בריך הוא פלי'ג כל עמי'ן
וארעאן למ'גן שליחן,
וארעא דישראל לא שליט
ביה מל'א' ולא ממ'נא
אחרא אל'א איה' בלחו'די,
בגין כך עיל לעמ'א דלא
שליט בהו אחרא לא'רעה
דלא שליט בה אחרא.

תא חז'י, קידשא בריך הוא
יה'יב מזונא תמן
בקדר'יתא ולבר' לב'ל
עלמא. כל שא'ר עמי'ן עובי'
עבודת כוכבים ומזלות
בمسכנות, וארעא דישראל
לאו ה'כ', אל'א ארץ ישראל
את'ון בקד'ריתא ולבר' כל
עלמא.

ובגין כך ארץ אשר לא
בمسכנות תאכל בה
ל'חים. אל'א בעתריו בספקא

וַיִּשְׂתַּחֲוו סֵרִי, שֶׁמְאָדָא דָא דָאַיְזָה רֹזָא וִסְתְּרָא כֵּלָלָא דָכָל אָוֹרִיְתָא בְּכִ"בּ אַתְּוֹן וְעַשֶּׁר אַמְּרָן, בְּגִין דָהָא שֶׁמְאָדָא מְאָתָן וַיִּשְׂתַּחֲוו סֵרִי אַתְּוֹן וַיְתַלְתַּחֲיוֹן וַתְּרִינוֹ שְׁבִילִין דָאַתְּקָלְלָיו בֵּיהֶן, הָא מְאָתָן וְאַרְבָּעָן וְתִמְנָנָא שְׁיִפְּזָן דְּגֻפָּא

רֹזָא דָאַקְרֵי אָדָם דְּשָׁלִיט עַל כְּרָסִיָּא. רֹזָא דְּשָׁבָעִין דְּלָתָתָא, וִסְתְּרָא דָא דְּכִתְבָּא (יחזקאל א') וְעַל דְּמוֹת הַכְּסָא דְּמוֹת כְּמַרְאָה אָדָם עַלְיוֹן מְלָעֵלה, וְדָא הוּא סְתְּרָא דְּכִתְבָּא וְיֵי הַמְּטִיר עַל סְדוּם וְגֹוי מֵאָתָה יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם. וְכֵלָא חַד וּמְלָה חַדָּא, וִסְתְּרָא חַדָּא לְחַכְּיָמִי לְבָא אַתְּמָסָר, זְכָה (דָא לְגַז אַיְהוּ) חַלְקָהּ בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאַתִּי. סְדוּם גִּזְרָה דִינָא דְלָהָזָן עַל דְמַנְעוֹן צְדָקָה מְנִיחָה, כְּמָא דָאַתִּ אָמָר, (יחזקאל יז) רַיֵּד עַנִּי וְאַבְיָן לֹא הַחְזִיקָה. וּבְגִין כֵּה

דְּכָלָא תָּאַכֵּל בָּהּ וְלֹא בָּאַתֵּר אֶחָרָא. בָּהּ בְּקִידְישָׁו דָאַרְעָא, בָּהּ שְׁרִיאָמִינְגּוֹתָא עַלְאָה. בָּהּ שְׁרִיאָבְרִיפְתָּא דְלָעִילָא, וְלֹא בָּאַתֵּר אֶחָרָא.

תָּא חִזְיָה בְּתִיבָּה גִּנְזָר יְיָ פְּאָרֶץ מְצָרִים. עד הַכָּא לֹא אָתַּיְדָע גַּן יְיָ אֵי הוּא אֶרְץ מְצָרִים, וְאֵי אַיְהוּ אֶרְץ סְדוּם, (דף קט ט"א) וְאֵי אַיְהוּ גַּן יְיָ דָאַקְרֵי גַּן עַדְן. אֶלָּא גִּנְזָר יְיָ דָאַתִּ בֵּיהֶן סְפּוּקָא וְעַדְגָּנָא דְּכָלָא, הַכִּי גַּמְיָה הָוּה סְדוּם וְהַכִּי גַּמְיָ מְצָרִים. מַה גַּן יְיָ לֹא אַצְטְּרִיךְ בָּר נְשָׁלָא לְאַשְׁקָּאָה לֵיהֶן, אַנוֹף מְצָרִים לֹא אַצְטְּרִיךְ אֶחָרָא לְאַשְׁקָּאָה לֵיהֶן, בְּגִין דְגִילּוּס אַיְהוּ אַסְיָקָה וְאַשְׁקָּי לְכָל אֶרְעָא דְמְצָרִים.

תָּא חִזְיָה, מַה בְּתִיבָּה, (זכריה ד')

דִּינָא לֹא הוּא אֶלְאָ מִן שְׁמִים.
צְדָקָה וּשְׁמִים כֵּלָא חֶדֶךְ תְּכִיבָּ,
(תְּהִלִּים קח) כִּי גָדוֹל מַעַל שְׁמִים
חֲסִדָּה, וּבְגִין דְתַלְיָא צְדָקָה
בְּשִׁמְיה (נ"א בְּשִׁמְיִם) דִּינָא הוּא
מִשְׁמִים דְכִתְבֵּב מֵאת י"י מִן
הַשְׁמִים.

דִּינָא דִּישְׂרָאֵל מִהָּאי אֶתֶּר
דְכִתְבֵּב, (אַיִלָה ד) וַיִּגְדַּל עֻזָּן בַּת
עַמִּי מִחְתָּאת סְדוּם. וְאַקְרֵי
יְרוֹשָׁלָם אֲחוֹת לִסְדוּם כְּמָא
דָאת אָמֵר, (יְחִזְקָאֵל י) הַנֶּה זֶה
הַיְהָ עֻזָּן סְדוּם אֲחוֹתָה, וְדִינָהוּ
הַוָּה מִן שְׁמֵיאָ דִּינָא חֶדֶךְ
כִּסְדוּם עַל דְמַנְעוֹ צְדָקָה
מִנְיִהָ. בָּר דָא אַתְהָפֵךְ וְדָא
אַתְּחַרְבָּ, דָא אִיתָ לָה תְּקוּמָה,
וְדָא לִיתָ לָה תְּקוּמָה, (ע"ב סְתָרִי
תוֹרָה).

עֲדֹנִין דִעַלְמָא הוּו בָה, וְעַל דָא לֹא בַעֲןָן דְבָנִי נְשָׁא
אַחֲרָנִין יַתְעַדְבּוּן בָה.

רַבִּי חִיָּא אָמֵר אָנוֹן הוּו חִיִּיבֵין מְגַרְמֵיָהו וּמְמֻמְגַהָוּן,
דְכָל בָּר נְשָׁדָא הָאִיהוּ צָר עִינָא לְגַבֵּי מְסֻפָּנָא, יָאָות הוּא
דָלָא יַתְקִיִּים בְעַלְמָא. וְלֹא עוֹד אֶלְאָ דְלִית לִיה חִיִּים

וְהִיא אֲשֶׁר לֹא יַעֲלָה מֵיאָת
מִשְׁפָחוֹת הָאָרֶץ אֶל יְרוֹשָׁלָם
וְגוּ. דָא הוּא עֲוֹנְשָׁא דְלִהְוֹן
דְאַתְמָנוּ מִבְהֹן מְטָרָא, מַה
כְתִיב וְאָם מִשְׁפָחָת מִצְרָים
לֹא תַעֲלָה וְלֹא בָאָה וְגוּ.
חַמִּי דָלָא כְתִיב וְלֹא עַלְיָהָם
יְהִיָּה הַגְּשָׁם, בְגִין דָלָא נְחִית
מְטָרָא לִמְצָרִים וְלֹא
אַצְטָרְכָן לִיה, אֶלְאָ עֲוֹנְשָׁא
דְלִהְוֹן מַה הוּא דְכִתְבֵּב, (וּכְרִיה
) וּזְאת תְהִיָּה הַמְגַפָּה אֲשֶׁר
יַגּוֹף יְיָ אֶת כָּל הָגּוּיִם וְגוּ.
בְגִין דִמְצָרִים לֹא צָרִיכִין
לְמְטָרָא. אָוֹף סְדוּם מַה כְתִיב
בֵיה כִי כָלָה מִשְׁקָה, כָל

לעַל מָא דָאָתִי. וְכֹל מָא דָאֵהוּ וּוֹתֶרֶן לְגַבֵּי מִסְפְּנָא יִאָתֵה
הוּא דִּיתְקִיִּים בְּעַלְמָא, וַיִּתְקִיִּים עַלְמָא בְּגִינִּיהָ, וְאֵיתָ
לֵיהּ חַיִּים וְאוֹרֶפֶא דְּחַיִּים לְעַלְמָא דָאָתִי:

מִרְדֵּשׁ הַגְּעֻלָּם
וַיַּעַל לֹט מִצּוּעָר וְגַ�וְן. אָמַר
רַبִּי אַבְהָוָה, בָּא וְרָאָה מַה
בְּתִיבָּה בְּיַצֵּר הָרָע, תִּדְעַ לְּךָ
שֶׁאֲינֵנוּ מִתְּבִטֵּל לְעוֹלָם מִבְנֵי
אָדָם עַד אָתוֹ זֶםֶן דְּבַתִּיבָּה,
(יחזקאל לו) וְהַסְּרָתִי אֶת לֵב
הָאָבוֹן וְגַ�וְן. שָׁאָף עַל פִּי
שְׁרוֹאָה בְּנֵי אָדָם נְדוּגִין
בְּגִיהָנָם, הוּא בָּא וְחוֹזֵר לוֹ
אַצְלָ בְּנֵי אָדָם, הָרָא הוּא
דְּכַתִּיב וַיַּעַל לֹט מִצּוּעָר.
מִצְעָרָה שֶׁל גִּיהָנָם מִשְׁם
עוֹלָה לְפָתֹות בְּנֵי אָדָם.

אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה שֶׁלַשׁ
הַגְּנָגוֹת יִשְׁבַּת אָדָם, הַגְּנָגוֹת
הַשְּׁכָל וְהַחֲבָמָה וּזּוֹ הִיא (דף קט
ע"ב) בְּתַהֲנָה הַגְּשָׁמָה הַקְּדוֹשָׁה.
וְהַגְּנָגוֹת הַתְּאֹוֹת שְׁהָיָא
מִתְּאֹוֹת בְּכָל תְּאֹוֹת רְעוֹת,
וְזֹה כְּמַה הַתְּאֹוֹת. וְהַגְּנָגוֹת

וַיַּעַל לֹט מִצּוּעָר וַיִּשְׁבַּת בְּהָר
הוּא וְשַׁתִּי בְּגִנְתִּיו
עַמּוֹ וְגַ�וְן. מַאי טְעַמָּא. בְּגִין
דְּחַמָּא דְּתֹהָה קָרִיב לְסֶדֶם
וְאִסְטָלָק מִתְמָן. רַבִּי יְצָחָק
פְּתָח (איוב לו) וְהָוּא מִסְּבּוֹת
מִתְּהִפְךָ בְּתִחְבּוֹלָתִיו לְפָעָלָם
וְגַ�וְן. קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
מִסְבּוֹב סְבּוּבִין דְּעַלְמָא
וְאִיתִי קוּמָרִין טְהִירִין
לְמַעַבְדָּע עֲוֹבָדָיו, וְלִבְתָּר
מִתְּהִפְךָ לֹזְן וְעַבְדָּע לֹזְן כְּגֻונָּא
אַחֲרָא.

וּבָמָה, בְּתִחְבּוֹלָתִיו, עַבְדָּע
תִּחְבּוֹלִין וּמִסְבּוֹב
סְבּוּבִין לְאַפְכָּא לֹזְן וְלֹאָו
כְּאָפָּוֹן קָדְמָאִי. (דף קט ע"ב)
לְפָעָלָם, בְּגִין פָּעָלָם דְּבָנִי

המִנְגָּנָת לְבִנֵּי אָדָם וּמִחְזָקָת
הַגּוֹף וְהִיא נִקְרָאת גֶּפֶש
הַגּוֹף, אָמַר רַב דִּימִי זֶהוּ כַּח
הַמְּחוּיק.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בָּא וְרַא
לְעוֹלָם אֵין יָצַר הָרָע שׁוֹלֵט
אֶלָּא בְּאֶלְוּ בִּי כְּחוֹת אֶלְין
הַאֲמָרוֹן, גֶּפֶש הַמִּתְאֹה הִיא
הַרְוֹדֶת אַחֲרֵי יָצַר הָרָע
לְעוֹלָם, מִשְׁמָעַ דְּכַתִּיב
וְתַאֲמֵר הַבְּכִירָה אֶל
הַצְּעִירָה אָבִינוּ זֶהוּ. גֶּפֶש
הַמִּתְאֹה הִיא מַעֲוָרָת אֶת
הַאֲחֶרֶת וּמִפְתָּה אֹתָה עִם
הַגּוֹף לְהַדְּבָקָה בַּיָּצַר הָרָע,
וְהִיא אַוְמָרָת לְכָה נִשְׁקָה אֶת
אָבִינוּ יְיָ וּנְשַׁכְּבָה עָמוֹ. מַה
יִשְׁלַׁנוּ בְּעוֹלָם הַבָּא, גַּלְעָך
וּגְרָדָף אַחֲרֵי יָצַר הָרָע וְאַחֲרֵי
תְּשִׁוקָת חִמְרָת הָעוֹלָם הַזֶּה.

בְּשָׁא, כִּמֵּה דָּאָפָוּן עֲבָדִין
עֲוֹבָדִין הַכִּי מַהְפֶּךָ לֹזֶן. כָּל
אֲשֶׁר יִצְוֶם עַל פָּנֵי תִּבְלֵל
אֶרְצָה. בְּגַין דָּעַוְבָּדִין דְּבָנֵי
בְּשָׁא מַהְפֶּךָ לְאָפָוּן מִסְבּוֹת
בְּכָל מַה דָּאִיהוּ פְּקִיד לֹזֶן עַל
פָּנֵי תִּבְלֵל וְגוּ.

רַבִּי אַלְעֹזֶר אָמַר וְהִוא
מִסְבּוֹת מִתְהַפֶּךָ.
הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא מִסְבּוֹב
סְבוּבִין וְאִיתִי עֲוֹבָדִין
בְּעַלְמָא לְאַתְקִינְמָא, וּלְבָתָר
דִּחְשִׁיבָה בְּנֵי בְּשָׁא דִּיתְקִיּוֹן
אָפָוּן עֲוֹבָדִין, קַוְדְּשָׁא בָּרִיךְ
הָוּא מַהְפֶּךָ לֹזֶן לְאָפָוּן
עֲוֹבָדִין מִכָּמָה דְּהָוּן
בְּקָדְמִיתָא. בְּתַחְבּוֹלוֹתָיו.

סתורי תורה

וַיַּעַל לֹזֶן מַצּוּעָר וְגוּ, מִגּוֹ הַוּרְמָנוֹתָא דְּמַלְכָא, אַתְּפָרְשָׁא מִסְטָרָא
דִּימִינָא חַד הַתוֹּכָא דְּקָטוֹרָא מִתְּדַבְּקָא בְּגַ� הַתוֹּכָא דְּדַהֲבָא
מִסְטָרָא דְּשָׁמָאלָא בְּגַ� מִסְאָבוֹ (דִּיצְרִיה) וְאַתְּעַבְּדֵד דְּקָטוֹרָא

חַדָּא דְּאַילְנָא.

וְמָה עוֹשָׂת, שְׁתִיֵּהוּ
מִסְכִּימָות לְהַדְבֵּק בּוּ, מָה
בְּתִיב וַתְּשִׁקַּע אֶת אֲבִיכֶן יְיֻזָּם
מִתְפְּטָמוֹת לְהַתְעוֹרֶר לִיצָּר
הַרְעָבָא בְּאַבִּילָה וּבְשְׁתִּיהָ.

וְתַקְמֵם הַבְּכִירָה וַתְּשַׁכֵּב אֶת
אֲבִיכֶה. כִּשְׁאָדָם שׁוֹכֵב עַל
מִطְתוֹ בְּלִילָה, נֶפֶשׁ הַמְתָאָוָה
הִיא הַמְעוֹרָת לִיצָּר הַרְעָב,
וּמְהֻרְחָרָת בּוּ, וְהוּא דְבָקָע
בְּכָל הַרְהָרָה רָע עַד
שְׁמַת עֲבָרָת מַעַט (ס"א מַמְנוֹן)
(ד"א ל"ג עלי) (נ"א עד) שְׁמַבְיאָ
בְּלֵב הָאָדָם אָזְתָה הַמְחַשְּׁבָה
הַרְעָבָה וַידְבָקָה בּוּ, וְעַדְין יִשְׁבַּב
בְּלֵבוֹ וְלֹא נִגְמַר לְעִשּׂוֹתָה עַד
שְׁזֹאת הַתְאָוָה מַעֲוָרָת לְכָחָה
הַגּוֹף בְּמַתְחָלָה לְהַדְבֵּק
בִּיצָּר הַרְעָב וְאוֹ הוּא תְּשִׁלּוּם
הַרְעָה, הַדָּא הוּא דְבָתִיב
וְתַהְרִין שְׁתִי בְּנוֹת לוֹט (דף ק
ע"א) מִאֲבִיכֶן.

כֵּד בְּעָא יִצְחָק לְאַתְעָרָא בְּעַלְמָא, בְּתוֹקְפִיה דִינָא קְשִׁיא אַתְתַּקְפָּה
וּפְרִישׁ דָרְגִין מִקְיּוּמִיָּהוּ, וְאַתְתַּקְפָּה אַבָּרָהָם וּפְרִישׁ הַהוּא דְקָטוֹרָא
חַדָּא דָאַלְנָא מְגֹו הַהוּא מִסְאָבוֹ. הַהוּא נִחְשׁ קְדָמָה עַל בְּאַנְבִּיה
הַהוּא אַילְנָא, וְאַיְהוּ חַמְרָא דְשַׁתָּא, וְאַוְלִיד תְּרִין דָרְגִין קְטוֹרִין דָא

בְּתַחְבּוֹלָתָו פְּתִיב כְּהָאי
אָוְמָנָא דְעַבִּיד מְאַבִּין
דְּחִרְסָא. בְּעַוד דְּהַהְיָא
טִיקְלָא אַסְתְּחָרָת קְמִיה.
חַשִּׁיב לְמַעַבְדָּה בְּגִוֹּנָא דָא
עַבִּיד. חַשִּׁיב לְמַעַבְדָּה בְּגִוֹּנָא
אַחֲרָא עַבִּיד. מְהַפֵּךְ מְאַנָּא
דָא לְמְאַנָּא דָא, בְּגִין דְּהַהְוָא
טִיקְלָא אַסְתְּחָרָת קְמִיה. כֹּךְ
קוֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא מְהַפֵּךְ
עוֹבְדּוֹי דָאַיְהוּ עַבִּיד.

בְּתַחְבּוֹלָתָו חִסְר יוֹ"ד,
וּמְאַן אַיְהָי,
דָא בַּי דִינָא לְתַתָּא דָאַיְהוּ
טִיקְלָא דְאַסְתְּחָרָת קְמִיה,
וּעַל דָא מְהַפֵּךְ מְאַבִּין
מְמָאָנָא דָא לְמְאַנָּא אַחֲרָא.
וְכָל דָא כְּפִי פְּעָלָם דְּבָנִי

אמר רבי יצחק מעולם אין יוצר הארץ מתרפה אלא באכילה ושותה, ומתוך שמחת היין אן שולט באדם. בצדיק מה כתיב فيه (משל) יי' צדיק אכל לשבע نفسه. ואינו משתבר לעולם, דאמר רבי יהודה הא צורבא מרבענו דמרוי, קריינא עליה (משל יי') גזם זהב באף חזר. ולא עוד אלא שמחיל שם שמים. מנהג הרשעים מהו (ישעה בת) הנגה ששון ושמחה. היין אן שולט באדם, הרוג בקר ושות טaan וגו'. עלייהם אמר הבתו (משל ה) הו משכימי בקר שכיר ירדפו וגו'. כדי לעורר לייצר הארץ, שאין יוצר הארץ מתריר אלא מתוך היין, אך הוא דכתיב ותשׁקע את אביכן יין.

בדא. ואנו דרגין דסחרו בסטר מסאנו חד אקרי מלפויים וחד אקרי פועלם.

דא עיטה דאתפסיא ודא עיטה דאתגליה. פעור דאתגליה יהו וכל עובדי באתגליה. מלפויים דאתפסיא יהו וכל עובדי באתפסיא.

בשא, אי מטיבין בני נשא עובדיהון, ההוא טקלא דסחרא אסתרת לוון לימינא, וכדין אתעבדו עובדין בעלמא לאוטבא לוון בדקא יאות. וטיקלא אסתרת תדר ולא שכיך בההוא סטרא דימינא ועלמא מתגלגלא ביה. אותו בני נשא לאבאשא, (דף קי נ"א) תchapoltzo דאסחר תדר והוה קיימה באסתורתא דימינא, קידשא בריך הוא אסחר ליה בסטרא דשמאלא ומחפה מסבות ומאנין להו בקדמיתא לההוא סטר שמאלא.

וכדין טקלא אסתרת

בדא. ואנו דרגין דסחרו בסטר מסאנו חד אקרי מלפויים וחד אקרי פועלם.

אמֶר רַבִּי אֲבָהו מָה בְּתִיב
וְלֹא יְדֻעַ בְּשִׁבְבָה וּבְקוּמָה.
כְּלֹוֶר יִצְרָר הַרְעָ אִינָה
מִשְׁגִּיחַ בָּה בְּשִׁבְבָה בְּעוֹלָם
הַזָּהָר וּבְקוּמָה לְעוֹלָם הַבָּא,
אֶלָּא מִתְעוֹרֶר עַم בְּמִנְחָה
לְעַבְדָה תָּאוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזָּהָר.
הָאָמֶר רַבִּי אֲבָהו בְּשָׁעָה
שְׁגָנְסִין חַרְשָׁעִים בְּגִיהָנָם
מִבְנִיסִים לִיצְרָר הַרְעָ לְרָאוֹת
בְּהַזָּהָר הַזָּהָר הוּא דְכַתִּיב וְלוֹט
בְּאָ צַעַרָה לְצַעַרָה שֶׁל
גִיהָנָם, וְנִפְקַד לֵיה מִתְפַּן
לְנִסּוֹתָא לְבָרִיתָא
בְּךָקָא מְרוֹן. הַזָּהָר הוּא דְכַתִּיב
וְיַעַל לוֹט מִצּוֹעֵר מִצְעָרָה שֶׁל
גִיהָנָם.

וַיֵּשֶׁב בְּהָר, אָמֶר רַבִּי יִצְחָק
מִשְׁמָעָ דְכַתִּיב בְּהָר מַלְמָד
שַׁהְוָא שֵׁם מוֹשְׁבָו בָּמָקוֹם
הָר. גּוֹף שַׁהְוָא חָרָב בְּהָר

וְאַתְּעַבְּיָדו עֲוֹבְדִין בְּעַלְמָא
לְאַבְאָשָׁא לְזֹן לְבָנִי נְשָׂא.
וְטַקְלָא אַסְחָר לְהַהְוָא סְטָרָא
עַד דְבָנִי נְשָׂא תִּיְבִין
לְאוֹטָבָא עֲוֹבְדִיהּוֹן. וְטַקְלָא
קִיִּימָא בְּעַוְבְּדִין דְבָנִי נְשָׂא.
וְעַל דָא בְּתַחְבּוֹלָתָו לְפָעָלָם,
וְלֹא קִיִּימָא תְּדִיר.

תָא חִזֵּי, קִוְדָשָׁא בְּרִיךְ הָנוּ
גָּרָם סְבּוּבִין וְעַוְבְּדִין
בְּעַלְמָא בְּגִין לְמַעַבָּד פָּלָא
כְּדָקָא יָאֹתָה. וְכָלָא נְפָקָא
מַעֲקָרָא וְשָׁרֶשָׁא דְלַעַילָא.
אַקְרָיב אַבָּרָהָם לְגִבְיהָ, נִפְקָה
מִגִּיה יִשְׁמָעָל דָלָא הָוָה
אַבָּרָהָם גְּזִיר כְּד נִפְקָה מִגִּיה,
בְּגִין דָאָהו לְתַתָּא וְלֹא
אַשְׁתְּלִים בָּאת קִיִּימָא
קְדִישָׁא.

מְאַלֵּין תְּרִין אַתְּפָרְשָׁו זִינִין סְגִיאָין לְזִנִּיהָ, וְסַחְרָן יִמְאָר בָּא וְלִכְלָל
(אַלֵּין סְטָרִי מְסָבָּה). וְכָל חָד וְחָד שָׁפָ (נ"א גַּזְעָ) לְדוֹכְתִּיהָ.

כְּגֻונָה דָא אָיהו לְתַתָּא. לְוֹט אַתְּפָרְשָׁ מִאַבָּרָהָם וְשַׁוִּי דִיּוֹרִיה בְּאַנְשֵׁי
סְדוּם, כְּד אַתְּעַר דִּינָא בָּהוּ אַדְפָר לְאַבָּרָהָם וְשַׁלָּח לֵיה מִתְפַּן

דְּלִית בֵּיהֶ מִבּוֹתָא. וְשֵׁתִי
בְּנוֹתֵי עַמּוֹ. אֲלֹו הַבָּ' כְּחֹות
דְּאָמָרָן. כִּי (דף ק ע"ב) יָרָא
לְשָׁבַת בְּצֹעַר, יָרָא וְחַרְדָּה
נוֹפְלָת עַלְיוֹ בְּשֻׁעָה שְׁרוֹאָה
צָעַר גִּיהְנָם שְׁמַצְעָרִין
לִרְשָׁעִים וְחוֹשֵׁב שְׁשָׁם יְדוֹן,
כִּיּוֹן שְׁרוֹאָה שְׁאַינּוּ נְדוֹן שְׁם
יָוֹצָא וְהַולֵּךְ לְפִתְחוֹת בְּנֵי אָדָם
אַחֲרָיו. רַב הַונָּא בְּרַד הַהָּה
דְּרִישׁ לְאַזְדְּהָרָא לְבָנֵי אָדָם,
הַהָּה אָמַר לְהָוּ בְּנֵי אָסְתָמָרוֹ
מִשְׁלִיחָא שֶׁל גִּיהְנָם, וּמִאֵן
הָוָא וְהָוָה יִצְרָר הַרְעָה שְׁהָוָא
שְׁלִיחָה שֶׁל גִּיהְנָם.

רַבִּי אָבָא אָמַר מַאי דְּבַתִּיבָּ,
(משל ל') לְעַלּוֹקָה שְׁתִי בְּנוֹת
הַבָּבָ. אֲלֹו שְׁתִי בְּנוֹת לֹוט
דְּאָמָרָן, שְׁהָיָא נֶפֶשׁ
הַמְּתָאָה, וְנֶפֶשׁ הַמְּשַׁתְּחַפֵּת
בְּגֻווֹ הַרְוֹדָפָת אַחֲרָ יִצְרָר
הַרְעָה לְעוֹלָם.

וְאַתְּפְרִישׁ מִנִּיהָו. יְיֵן אַשְׁקִיאוֹ לֵיהֶ בְּנִתִּיהָ וְאַוְלִידָו בְּהָוָה תְּרִין אָוְמִין,
חַד אָקְרֵי עַמּוֹן וְחַד אָקְרֵי מַוְאָב. חַד בְּאַתְּגָלִיא וְחַד בְּאַתְּכָסִיא. עַמּוֹן
דְּרָגָא (קעג א) דִּילִיהֶ מַלְכּוּם עִיטָּא דְּרָגָא דִּילִיהֶ
פָּעוּיר כֵּלא בְּאַתְּגָלִיא.

לְבָתָר קָוִדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא
סְבָבָן
בְּתַחְבוֹלָתָיו וְאַתְּגָזָר אֶבְרָהָם
וְעַל בְּפִרְיָת וְאַשְׁתְּלִים
בְּשִׁמְיָה וְאַקְרֵי אֶבְרָהָם, וְה'
(טו א) **עַלְאהֶ אַעֲטָרָת לֵיהֶ**
בְּרֹזָא דְּמִים (לא א) מַרְוָת. כִּיּוֹן
דְּרֹזָא (דְּבָרַי הַיּוֹם א) אַשְׁתְּלִים
וְאַתְּגָזָר, נְפָק מִגְיָה יְצָחָק
וְהַהָּוָה זְרָעָא קָדִישָׁא וְאַתְּקָשָׁר
לְעִילָּא בְּרֹזָא דְּאַש מִמּוֹם,
וְעַל דָּא בְּתִיבָּ, (יְמִימָה ב) וְאַנְכִּי
גַּטְעַתִּיךְ שְׂוִירָק כְּלָה זְרָעָה
אַמְּתָה. וְלֹא אַתְּקָשָׁר בְּהָוָא
סְטָרָא אַחֲרָא.

תָּא חַזִּי, לֹוט נְפָקָו מִגְיָה
וּמִבְּנִתִּיהָ תְּרִין אָוְמִין
מַתְּפִרְשָׁן, וְאַתְּקָשָׁרְוֹ בְּהָוָא

וְאַתְּפְרִישׁ מִנִּיהָו. יְיֵן אַשְׁקִיאוֹ לֵיהֶ בְּנִתִּיהָ וְאַוְלִידָו בְּהָוָה תְּרִין אָוְמִין,
חַד אָקְרֵי עַמּוֹן וְחַד אָקְרֵי מַוְאָב. חַד בְּאַתְּגָלִיא וְחַד בְּאַתְּכָסִיא. עַמּוֹן
דְּרָגָא (קעג א) דִּילִיהֶ מַלְכּוּם עִיטָּא דְּרָגָא דִּילִיהֶ

אמֶר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בְּתֵיב הַכֹּא
בְּלֹוט כִּי יָרָא לְשַׁבַּת בְּצֹעַר,
וּכְתִיב הַתָּם לְעַלּוּקָה שְׁתִי
בְּנוֹת הַב הַב. יָרָא א
בְּגִימְטְרִיא הוּא עַלּוּקָה.
אמֶר רַבִּי יְצָחָק אֵי יָרָא הוּא
לְמַאי אֲתִי לְמַטְעֵי בְּרִיאַתָּא,
אֵלָא כֵּד כֵּד כֵּל עוֹשָׂה
עַלְלה, בְּשַׁרוֹאָה הַרְעָ מִתְּרִיא
לְפִי שְׁעָה, מִיד חֹזֵר
לְרַשְׁעָתוֹ וְאַינוֹ חֹשֵׁש
לְכָלּוּם, בֶּךָ יָצַר הַרְעָ בְּשְׁעָה
שַׁרוֹאָה דִין בְּרַשְׁעִים יָרָא,
בֵּין שָׁיוֹצָא לְחוֹזֵן (לעשות)
אַינוֹ חֹשֵׁש בְּלֹום.

רַבִּי אָבָא אָמַר מַהוּ דְאָמַרְוּ
וְתָאָמֵר הַבְּבִירָה אֶל
הַצְּעִירָה אַבְינָנוּ זָקָן. מַיִ
אַבְינָנוּ זָקָן. וְהוּא יָצַר הַרְעָ
שְׁנָקְרָא זָקָן שְׁנָאָמֵר (קְהַלְתָּה ד)
מֶלֶךְ זָקָן וּבְסִיל. שְׁהוּא זָקָן
שְׁנוּלֵד עִם הָאָדָם, דְתַנְינָנוּ

כְּגֻונָּנוּ דָא בְּנָתִיה, דָא אָמְרָת בָּן עַמִּי בְּרָא אַתָּה לִי מַעֲמִי וְלֹא אָמְרָת
מִמְּאוֹן הִיא, בְּגַין כֵּה אִיהָוּ הִיא בְּאַתְכִסְיָא. דָא אָמְרָת מַוְאָב מִאָב הוּא
דָנָא. מִאָב אָוְלִידָת לִיה. דְרַגָּא דְילִיה פָעוּיר מֶלֶה בְּאַתְגִלְיָא.
וּבְתָרִין אַלְיָן אָחִיד דָוד מֶלֶכָא, לְבַתֵּר מִן מַוְאָב אַתָּת רֹות וּנְפַק מִינָה

סְטוּרָא דְאַתְחַזִּי לֹזָן, וְעַל דָא
קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִסְפָּב (דף קי ע"ב)
סְבּוּבִין וּמְגַלְגָּל גָּלָגוּלִין
בְּעַלְמָא דִיתְעַבֵּיד פָּלָא
פְּדָקָא יְאוֹת וִיתְקַשֵּׁר פָּלָא
בְּאַתְרִיה.

תָא תָזִי, יְאוֹת הָהָה לְלוֹט
דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
יְפִיק מְגִיה (וּמְבָנִיה) וּמְאַתְתִּיה
תְרִין אַוְמִין אַלְיָן, אֵלָא בְגַין
לְאַתְקַשְׁרָא בְּאַתְרִיהוּ
דְאַתְחַזִּי לְהָגָה. וְאַתְעַבֵּידוּ מְגֹזָע
יַיְנָא, וְתָהָוּ יַיְנָא אַזְדָמָן
לְהָזָן בְּמַעֲרָתָה הָהִיא לִילִיא,
וְדָא הוּא רָזָא דְאַתְעַבֵּידוּ
כִּמֵּה דָאַת אָמֵר וַיִּשְׁתַּחַת מִן
הַיָּין וַיִּשְׁפַּר וְהָא אַפְּמָר
וְאוֹקְמוֹת.

אמר רבי יהודה אמר רבי יוסף אורתה נפש הפתאזה אומרת לאחרת אבינו זכה גרדף אחורי ונרבך (דף קיא ע"א) בו בשאר כל הרשעים שבועלם. איש אין באriz לבא עליינו, אין איש צדיק באriz, ואין איש שליט על יצרו, הרבה רשעים באriz, לית אנן בלחוֹדנא חייבין, נעשה בדרך כל הארץ שם חייבים, שעוד היום דרך כל הארץ הוא. לך נשקה את אבינו יין, נשמה בעולם הזה, נאבל ונשתח ונרווח חмерא ונרבך באבינו ביציר הרע ונשבחה עמו. ורוח הקדרש צווחת ואומרת ישעה גם אלה בין שני ובשער תעוג.

אמר רבי יהודה תא חזוי, מה דוד מלכא. מן עמו (דף קי ע"ב) אתה עטר דוד מלכא בהאי עטרא דאייה סהדותא לזרעא דדוד דכתיב, (מלכים ב י"א) ויתן עלייו את הנור ואת העדות. והאי הות מן מלכם דרגא דכתיב, (שםואל ב יט) ויקח את עטרת מלכם.

תא חזוי, מואב ועמו אפנון קראן לוֹן שמחן, מואב מאב. רבי יוסף אמר בכירה בחציפו אמרה מואב, מאבא הוו. והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי. בצדיעו אמרה בן עמי. בר עמי, ולא אמרה ממאן הוּה. תא חזוי, בקדמיתה כתיב ולא ידע בשכבה ובקומה בואה ונקיים על ואנו, בגין דסיניא דעילא היה אשתחבה בההוא עובדא דזמין מלכא משיחא לנפקא מגיה, בגין כד אשתלים הכא בואה. ובאחרת כתיב ובקומה חסר וי"ז, בגין דלא נפק מיפה חולקא לקודשא דוד מלכא. מן עמו (דף קי ע"ב) אתה עטר דוד מלכא בהאי עטרא דאייה סהדותא לזרעא דדוד דכתיב, (מלכים ב י"א) ויתן עלייו את הנור ואת העדות. והאי הות מן מלכם דרגא דכתיב, (שםואל ב יט) ויקח את עטרת מלכם.

בְּתִיב וַתְשִׁקַע אֶת אֲבֵיכֶן
יְיַזְרֵל. דֶּרֶךְ הַרְשָׁעִים לְטֻעוֹת
אַחֲרֵי הַיּוֹן לְפָגַק לֵيֵצֶר הַרְעָע
וְלַעֲזָרוֹן, וְעַד שַׁהְוָא שְׁמָחָה
בְּשִׁבְרוֹתוֹ שֹׁוכֵב עַל מַטָּתוֹ,
מִיד וַתָּקַם הַבְּכִירָה וַתִּשְׁכַּב
אֶת אֲבֵיכֶה. הִיא מִזְמְנָת עָמוֹ
וּמִתָּאוֹה וּמִהְרַחְרָת בְּכָל
הַרְהֹרִים רָעִים, וַיַּצֵּר הַרְעָע
מִתְחִיבָר עָמָה וַיַּדְבַּק בָּה
וְאַיְנוֹ מִשְׁגִּיחָה בָה (ס"א מִהְהֹוא
וּמַנְאָה) מָה הוּא מִמְּנָה.
בְּשִׁבְבָה וּבְקּוֹמָה. בְּשִׁבְבָה
בְּעוֹלָם תֹּזה וּבְקּוֹמָה לְעַתִּיד
לְבָא. בְּשִׁבְבָה בְּעוֹלָם הַבָּא
בְּשִׁתְתָּהּן דֵין וְחַשְׁבּוֹן.
וּבְקּוֹמָה לִיּוֹם הַדִּין דְּכַתִּיב,
(דָנִיאֵל י"ב) וּרְבִים מִישְׁנִי אַדְמָת
עַפְרֵי יְקִיצוֹ וְגו'.

בְּשָׁוָם עַנְיוֹן מַאֲלִיו אֵין מִשְׁגִּיחָה
בָה יִצְרֵר הַרְעָע, אֶלָּא דַבְּקָה
וְהִיא נַדְבַּקָת בָו, וְלֹאָחָר בָו
מַלְכָם דִּרְגָא דִבְנֵי עַמּוֹן הוּא דְכַתִּיב וַתָּהִי עַל רָאשׁ דָוד וּמַפְּנֵן תֹהַ
סְהַדוֹתָא לְבָנָיו לְעַלְמִין, וּבָה אַשְׁתָמֹדָע מִאֵן דָאִיהוּ מִן בָנָיו דָוד
דָאַתְחוֹי לְמַלְכָא וְדָאִי דָאָמְרִין מִן דָוד הוּא (הַגָּפָן). דָאָפְילוּ אַתְילִיד
בְּהַהְוָא יוֹמָא יָכֵל הַהְוָה לְמִסְבֵל הַהְוָא עַטְרָא עַל רִישִׁיה (דָהָא אִיהוּ)

בְּרִיךְ הוּא כְּהָאִי אַחֲרָא, וְעַל
דָא בְּתִיב בְּהָאִי אַחֲרָא
קְשִׁישָׁא וּבְקוֹמָה בְּוֹא"ז מַלְאָ
וּנְקִיד עַלְהָת.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמַר, לֹא יְדֻעַ
דְּזַמְּנִין קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הַוָּא לְאַזְקָמָא מִינָה דָוד
מַלְכָא וּשְׁלָמָה וּכְלָ שָׁאָר
מַלְכִין וּמַלְכָא מִשְׁיחָא. תֹהַ
וּבְקוֹמָה, דְכַתִּיב בְּרוֹת (רוֹת ג)
וַתָּקַם בְּטַרְם יִכְיר אִישׁ אֶת
רַיעָהוּ וְגו'. וּבְהַהְוָא יוֹמָא
תֹהַה לְה קִימָה וְדָאִי (דף קיא ע"א)
אַתְחִיבָר עָמָה בְּעֹז לְהַקִּים
שֵׁם הַמֶּת עַל נְחַלְתָו, וַתָּקַם
מִגָּה כָל הַגִּי מַלְכִין וּכְלָ
עַלְיָא דִיְשָׂרִיאָל. וְלֹא יְדֻעַ
בְּשִׁבְבָה דְכַתִּיב וַתִּשְׁכַּב

מַלְכָם דִּרְגָא דִבְנֵי עַמּוֹן הוּא דְכַתִּיב וַתָּהִי עַל רָאשׁ דָוד וּמַפְּנֵן תֹהַ
סְהַדוֹתָא לְבָנָיו לְעַלְמִין, וּבָה אַשְׁתָמֹדָע מִאֵן דָאִיהוּ מִן בָנָיו דָוד
דָאַתְחוֹי לְמַלְכָא וְדָאִי דָאָמְרִין מִן דָוד הוּא (הַגָּפָן). דָאָפְילוּ אַתְילִיד
בְּהַהְוָא יוֹמָא יָכֵל הַהְוָה לְמִסְבֵל הַהְוָא עַטְרָא עַל רִישִׁיה (דָהָא אִיהוּ)

מְעוֹרֶת לְאַחֲרָא לְאַחֲרָה
 שַׁהְהִרְהִיר גָּדוֹל נְדַבֵּק בַּיִצְאָר
 הַרְעָם, בָּאָה הַאֲחָרָת וְנְדַבְּקָת
 בּוֹ וְתַשְׁקִין אֹת (דף ק�א ע"ב)
 אָבִיהָן יִזְנָן. בָּמוֹ בָּן לְעוֹרֶר
 לַיִצְאָר הַרְעָם וְנְדַבְּקָת בּוֹ וְאָזִי
 תְּשִׁלּוּם הַרְעָות לְעַשׂוֹת
 וּמְתֻעָּבוֹת שְׁתִיָּהוּ מִיצָּר
 הַרְעָם, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב
 וְתַהְרִין שְׁתִי בְּנוֹת לוֹט
 מְאָבִיהָן.

עד שִׁיצָא לְפָעֵל מַעֲשֵׂיהָן זוֹ
 יוֹלְדָת רְשֻׁעָתָה זוֹ יוֹלְדָת
 רְשֻׁעָתָה, וּבָנָו דְּרָכָם שֶׁל
 רְשֻׁעָים בְּעֵנֵינוּ וְהַעֲמִידָם
 הַרְעָם, עַד שְׁהַזְרָג לְאָדָם
 וּמוֹלִיכוּ לְגַיהֲנָם וּמַבְנִיסוּ
 שָׁם, וְאַחֲרָה בָּהּ עֹזֶלה מִשְׁם
 לְפָתָות לְבָנֵי אָדָם בָּמוֹ בָּנָו.
 וְמי שְׁמַכֵּיר בּוֹ נִצְלָל מִמְּנוּ
 וְאַינוּ מִתְחִיבָר עָמוֹ.

אמֶר רַבִּי יַצְחָק מְשֻׁל לִמְהָ

מְרַגְּלוֹתָיו עַד הַבָּקָר.
 וּבְקִינְמָה דְכַתִּיב וְתַקְמָה בְּטָרָם
 יַכְיר אִיש אֶת רַעַהוּ וְגוּ.
 בְּגִין בָּה וּבְקִינְמָה נְקֹדָם וְאַיְזָן.
 תָא חִזְיָה, (כח ע"א) עֲנוּתְנוֹתָא
 דָאָבָרָהָם דָהָא אָפִילָוּ
 בְּקִדְמִיתָא בְּד בָּעָא קְוִידָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְדָד דִינָא
 בְּסְדוּם לֹא בָעָא מַגִּיה רְחִימָי
 עַל לוֹט (ז"ה), לְבָתָר דְכַתִּיב
 וּירָא וְהַגָּה עַלְהָ קִיטָר הָאָרֶץ
 כְּקִיטָר הַכְּבָשָׁן לֹא תְבֻעָ
 עַלְיהָ דְלוֹת וְלֹא אָמַר עַלְיהָ
 לְקִוְידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְלָוּם,
 אוֹפָה הַכִּי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לֹא אָמַר לֵיה מִידִי, בְּגִין
 דָלָא יַחֲשֵׁב אָבָרָהָם דָקְוִידָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא גַּרְעָ מִזְכּוֹתִיה
 כְלָוּם.

דְהַוְת מְשֻׁקָל בְּכֶר זָהָב וְאַבְנָו יַקְרָה הַוְת. וּבְרַנְשׁ אַחֲרָא לֹא יַכְיל
 לְמַסְפֵלָא. וְדָא הוּא דְכַתִּיב בְּיוֹאָשׁ וַיִּתְנוּ עַלְיוֹ אֶת הַנְּזֵר וְאֶת הַעֲדֹות.
 וּבְתַהְרִין דָרְגִין אַחֲרָיִד דָוד מְלָכָא, וְאַנוּן תַוְקְפָא דְמַלְכוּתִיה

וְאֵת יִמְאָד אֶבְרָהָם לֹא
בָּרוּךְ הוּא חֲשִׁיבָה לִיה לְלֹוט
בְּלִבְיהָ כָּלּוֹם, הָא מִסְרָ
גְּפֵשְׂיהָ לְמִינְהָ לְאֶחָד
קָרְבָּא בְּחַמְשָׁה מִלְכִין
תַּקְיִפִין, כִּמְאָדָת אָמָר,
(בראשית ד) וַיַּשְׁמַע אֶבְרָם בַּיּ
נְשָׁבָה אָחִיו וְגּוֹ. וּכְתִיב
וַיַּחַלְקֵנְהוּ עַלְיֵיכֶם לִילָה. וּכְתִיב
וַיַּשְׁבֵן אֶת כָּל הַרְכָּשָׁן וְגַם אֶת
לְוֹט אָחִיו וַרְכָּשׁוּ הַשִּׁיבָה וְגּוֹ.
אָבָל בְּרַחְמִימָתָא דְּרַחִים
לְקוּידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְחַמָּא
לְאַתְּקָפָא עַל שְׁאָר עַמְּנִין, דֵּאי לֹא אַתְּכָלֵיל בְּסַטְרָא דְּלָהּוֹן לֹא יִכְלֵיל
לְאַתְּקָפָא עַל יְהִוָּה, כֵּל (גּוֹנוֹן) דְּרַגְגִּין דְּשָׁאָר עַמְּנִין כְּלִילָן בֵּיה בְּדוֹד
לְאַתְּגָבָרָא וּלְאַתְּקָפָא עַל יְהִוָּה:

וַיַּשְׁבֵן בְּהָרָ. כְּתִיב, (משלי ל) לְעַלְוקָה שְׁתִּי בְּנוֹת הַבָּהָב. אַלְיוֹן שְׁתִּי
בְּנוֹת דִּיְצָר הַרְעָ דָאָנוֹן מִתְּעָרֵין לִיה (ד"א ל"ג בְּגִין) לְשָׁלְטָא בְּגֻופָא,
חַדָּא אִיהִי נְפָשָׁ דְּאַתְּרַבִּיאָת פְּדִיר בְּגֻופָא. וְחַדָּא אִיהִי נְפָשָׁ דְּכִסְיפָת
בְּתִיאוּבָתֵין בִּישִׁין (ד"א ל"ג דְּהָאִי עַלְמָא) וּבְכָל כְּסֻופִין בִּישִׁין דְּהָאִי
עַלְמָא. דָא אִיהִי בְּכִירָה וְדָא (ד"א וְאַחֲרָה) אִיהִי צַעִירָה.
וַיִּצְרֵר הַרְעָ לֹא אַתְּחָבֵר פְּדִיר אֶלָּא בְּתִרְין אַלְיוֹן בְּגִין לְפִתְחָה לְבָנִי
נְשָׂא וּבְגִין דִּיהְמָנוֹן לִיה (ס"א לְאוּבָלָא) לְאוּבָדָא לְהֹז לְאַתְּר גִּירָין

הַלְּסָטִים לְהִגְּנָם וְלִקְחָתָ
מְמוֹנָם, וְאָנוּן צוּוחִין וְאָמְרִין
וְוי דְּאָצִיתֵנָא לְדִין וְלִרְבִּיכָא
דְּלִישָׁנָה. לְאַחֲר שְׁהָרָנוּ
אֶלָּה, עֹזֶלה מִשְׁם וַיּוֹצֵא
לְפָתָות לְבָנֵי אָדָם כְּמַתְחָלָה.
הַפְּקָחִים מָה הֵם עוֹשִׂים
בְּשֻׁרוֹאִים לִיה יוֹצֵא
לְקַרְאָתָם וּמִפְתָּה לָהֶם,
מִבְּרִין בּוֹ שֶׁהָוָא צוֹרָה אֵת
נֶפֶשֶׁם וְחוֹרְגִּים אָתוֹ
וְחוֹלְכִים בְּדַרְךָ אַחֲרָת.

בְּךָ הָוָא יִצְרָר הַרְעָיוֹצָא מִבְּתָ
הַלְּסָטִים עֹזֶלה מִגְּיָהָנָם
לְקַבְּלָא דְּבָנֵי נְשָׁא וּלְפָתָות
לָהֶם בְּחַלְקָן מִתְקָן הַבְּרִיּוֹן,
הַרְאָה הָוָא דְּכַתְּבִיב וַיְעַל לֹוט
מַצּוּעָר וַיִּשְׁבַּבְּהָר וְגַ�. בָּמוֹ
לְסָטִים לְאַרְבָּה לְבָנֵי אָדָם,

דָּמוֹתָא וַיִּפְלֹחּוּן לִיה. כְּמָא דָאת אָמֵר, (משל ז') עד יִפְלָחָ חַז סְבִידָו. לְלִסְטִים דְּמַקְפָּחִי בְּטוּרִיא (וּבְמִינָה) וַטְמִירָוּ גְּרָמִיָּהוּ בְּאַתָּר דְּחִילָה
דְּטוּרִיא, וַיַּדְעַיִן דְּהָא בְּנֵי נְשָׁא אַתְּטָמָרָן גְּרָמִיָּהוּ לְמִיהָד בְּאָנוֹן
דוֹכְתִּי, מָה עֲבָדִי בְּרִירָיו מִנְיָהוּ הָהָוָא דְּחַדְדִּיא בְּלִישָׁנִיה מְכֻלָּא הָהָוָא
דִּידָע לְמִפְתֵּחַ בְּנֵי נְשָׁא וַיִּפְוֹק מִבְּנִינָהוּ וַיִּתְיַבֵּב אֶרְאָה מִישָׁר דְּכָל בְּנֵי
עַלְמָא עֲבָרִין תִּמְנוֹ, כִּיּוֹן דְּמַטָּא לְגַבְּיָהוּ שְׁרֵי לְאַתְּחָבְרָא תִּמְנוֹ, (עד פָּאָן

עֲוֹבָדָיו דְּלוֹת דְּלָא כְּשָׁרוֹן
כְּדָקָא יִאות, לֹא בְּעָא
אַבְּרָהָם דְּבָגִינִיה יִשְׁבּוֹק
קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּלוּם
מְדִילִיה, וּבְגִינִי כֶּךָ לֹא תְּבָע
עַלְיהָ רְחָמִי לֹא בְּקַדְמִיתָא
וְלֹא בְּסָופָא:

וַיִּסְעַ מִשְׁם אַבְּרָהָם אֶרְצָה
הַגָּבָ. כָּל מְטָלָנוֹי הָוָא

לְסָטְרָא דְּדַרְוָמָא (דף קיא ע"ב)
יִתְיר מְסָטְרָא אַחֲרָא, בְּגִין
דְּהָא בְּחַכְמָתָא עֲבָד
לְאַתְּדַבְּקָא בְּדַרְוָמָא:

וַיִּאמֶר אַבְּרָהָם אֶל שָׂרָה
אֲשֶׁתָּו אֲחֹתִי הִיא.
תְּגִיבָּן (כִּיּוֹן) לֹא לִיבְעֵי לִיה

דָּמוֹתָא וַיִּפְלֹחּוּן לִיה. כְּמָא דָאת אָמֵר, (משל ז') עד יִפְלָחָ חַז סְבִידָו. לְלִסְטִים דְּמַקְפָּחִי בְּטוּרִיא (וּבְמִינָה) וַטְמִירָוּ גְּרָמִיָּהוּ בְּאַתָּר דְּחִילָה
דְּטוּרִיא, וַיַּדְעַיִן דְּהָא בְּנֵי נְשָׁא אַתְּטָמָרָן גְּרָמִיָּהוּ לְמִיהָד בְּאָנוֹן
דוֹכְתִּי, מָה עֲבָדִי בְּרִירָיו מִנְיָהוּ הָהָוָא דְּחַדְדִּיא בְּלִישָׁנִיה מְכֻלָּא הָהָוָא
דִּידָע לְמִפְתֵּחַ בְּנֵי נְשָׁא וַיִּפְוֹק מִבְּנִינָהוּ וַיִּתְיַבֵּב אֶרְאָה מִישָׁר דְּכָל בְּנֵי
עַלְמָא עֲבָרִין תִּמְנוֹ, כִּיּוֹן דְּמַטָּא לְגַבְּיָהוּ שְׁרֵי לְאַתְּחָבְרָא תִּמְנוֹ, (עד פָּאָן

מה עושה עובר לפניהם,
והטפשים מאמנים בו
ובאהבתו שהוא הולך
לפתחותם ועובד להם בעבד,
שנותן להם נשים יפות
אסורות, נותן להם בני אדם
להרע, מפרק מהם על תורה
ועל מלכות שמים. הטפשים
רואים כן, בוטחים
באהבותו, עד שהוא עמהם
ומוליכם באותו דרך
שהלכים שם, בדרך גיהנם
אשר אין דרך לנחות ימין
וישمال, כיון שמניע עמהם
לשם, הוא הראשון שהורג
לهم, ונעשה להם מלאך
המות וمبرון לגיהנם,
ומורידין להן מלאכי
חבלה, ואנו צוחין ואמרין
ווי האציתנא לדין, ולא
מהניא לו.

לאחר בן עולה משם ויוצא
לפתחות לבני אדם. הפקחין
בשרואין אותו מבקרים אותו
ומתגברים עליו עד

לבר נש לסמא על ניסא,
ואין קידשא בריך הוא
ארחיש ניסא לבר נש, לא
אית לייה לסמא (תדי) על
ניסא זמנה אחרת. בגין
דלאו בכל שעטה ושעתה
arterachish nisa.
ואין יעול בר נש גרמיה
באטר דנוקא אשתח
לעינה, הא פקע כל זכותיה
דעבד בקדמיתה ואיקומה.
כما דעת אמר, בראשית לט
קטונתי מכל החסדים ומכל
האמת וגוי. ואברהם כיון
DSLICK ממזרים ואשתזיב
זמנה חדא, השטא אמי
אעל גרמיה בצערא
בקדמיתה ואמר אחותי היא.
אלא אברהם לא סמייך על
גרמיה כלום, וחמא
שכינתא תדי בדיירה

שְׁשֹׁלְטִין עַלְיוֹן, וּסְאָטִין מִזָּה
הַדָּרֶךְ וּלְוַקְהִין דָּרֶךְ אַחֲרַת
לְהַגְּזֵל מִמְּנָנוּ.

רְבָבָי יוֹסֵף בֶּן הַוָּה נְחִית
לְבָבֶל חָמָא אָנוּן רְוּקִיא
דָּהָוו עִילִּי וּנְפָקִי בִּינִי נְשִׁי
שְׁפִירִין וְלֹא חָטָאנוּ, אָמָר לוֹן
לֹא מִסְתָּפְטוּ אַלְיָן מֵעֶצֶר הַרְעָע,
אָמָרוּ לֵיהּ לֹא מִקְוָנְדִיטָוֹן
בִּישָׁא קָאָתִינָא, מִקְדוּשָׁתָא
דְּקָדִישָׁא אָתְגּוֹרָנָא, דָאָמָר
רְבָבָי יְהָדָה אָמָר בָּרְץָרִיךְ
אָדָם לְקָדְשָׁ עַצְמוֹ בְּשָׁעַת
תְּשִׁמְישׁ, וּנְפָקִי מְגִיהָ בְּנִי
קָהִישִׁי בְּנִי מַעְלִי דְלֹא
מִסְתָּפְטוּ מֵעֶצֶר הַרְעָע שְׁנָאָמָר
(וַיָּקָרָא כ) וְהַתְּקִדְשָׁתֶם וְהִיִּתֶם
קְדוֹשִׁים.

רְבִי אָבָא אָמָר מַאי דְכַתִּיב,
(חוּקוֹאַל כ) וְאֵת שְׁבָתוֹתִי
קְדָשָׁו, אָלֹא אֵין עָוֵגָתָן שֶׁל
תַּלְמִידִי חַכְמִים אָלֹא מִשְׁבָּת
לְשָׁבָת, וּמִזְהָר לְהָוֹה דְהֹזָאֵל
דְתְשִׁמְישׁ הַמְּטָה דְמִצְוָה
הָוָא, קְדָשָׁו. בְּלוֹמָר קְדָשָׁו

דְשָׂרָה וְלֹא אַעֲדִי מִתְפָּנָן,
וּבָגִין דְהֽוֹת תִּפְנָן, אַסְמִיךְ
אַבְרָהָם וְאָמָר אֲחֹתִי הִיא
כִּמְהָ דְכַתִּיב (מִשְׁלֵי ז) אָמָר
לְחַכְמָה אֲחֹתִי אַתְּ. וּבָגִין כִּי
אָמָר אֲחֹתִי הִיא (ס"א אַתְּ):
וַיִּבָּא אֱלֹהִים אֶל אַבְיָמְלָךְ
וְגוּ. וּכְיִ קְוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הִיא אַתָּא לְגַבְיִיחָו
דְרִשְׁיַעַיָּא כִּמְהָ דְכַתִּיב,
(בְּמִדְבָּר כב) וַיִּבָּא אֱלֹהִים אֶל
בְּלֻעָם. (בְּרִאשִׁית לא) וַיִּבָּא
אֱלֹהִים אֶל לְבָן. אָלֹא הָהּוּא
מִמְּפָא שְׁלִיחָא דְאַתְפְּקָדָא
עַלְיָהּ הוּה, בָגִין דְכָלָהּוּ כְּדֵן
עַבְדִּי שְׁלִיחָתָא גַּטְלִי שְׁמָא
דָא, וּמִסְטָרָא דְדִינָא קָא
אַתְּיָן. וּעַל דָא וַיִּבָּא אֱלֹהִים
אֶל אַבְיָמְלָךְ בְּחַלּוֹם הַלִּילָה
וַיֹּאמֶר לוֹ הַגֵּךְ מַת עַל
הָאָשָׁה אֲשֶׁר לְקַחְתָּ וְגוּ.

עֲצֵמָם בְּשִׁבְתֹּותִי בְּהַהוּא
תְּשֵׁמֵישׁ דְמַצּוֹה. אָמַר רַב
יְהוּדָה אָמַר רַב הָאֵי מִן
דְעִיל לְקַרְתָּא וְחַמִּינִי
שְׁפִירָן, יְרֻכִין עִנּוֹן וַיִּמְאָד
הַכִּי, בֶּה (ג"א ס"ג) סְפָאָן אִינּוּר
אִינּוּרָנָא (קדינא) קְרִידִיתָא
תְּקִיל פּוֹק פּוֹק דָאָבוֹי
קְהִישָא דְשִׁבְתָּא הוּא. מַאי
טַעַמָא דְחַמִּימּוֹת דְאַרְחָא
שְׁלַט בֵּיה וַיְבִיל יִצְרָר הַרְעָא
לְשִׁלְטָא עַלְוי, (עד בָּאוּ מִדְרָשָׁה
הַנּוּלָם)

רַבִי שְׁמֻעוֹן פָּתָח וַיֹּאמֶר,
(משל לי) שְׁפָת אֶמֶת וְגוּ.
שְׁפָת אֶמֶת תִּפְנוֹן לְעֵד. דָא
אַבְרָהָם, דָכְל מַלְוִי
בְּקִדְמִיתָא וּבְסְופָא הָוו
בְּאֶמֶת. וְעֵד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן
שְׁקָר. דָא אַבְיִמְלָה.
בְּאַבְרָהָם נִאָמֵר וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֶל שְׂרָה אֲשֶׁתֽׁוֹ
אַחֲתִי הִיא. דָא בְּקִדְמִיתָא,
דָא מְרַבֵּן שְׁכִינַתָּא דְהַוּת

עַמָּה דְשָׂרָה אַחֲתִי הִיא, וְאַבְרָהָם בְּחַכְמַתָּא עַבְדָה. מַאי
טַעַמָא (דף קיב ע"א) בְּגִין דָאַבְרָהָם מִסְטְרָא דִימִינָא אִיהָו, אָמַר
אַחֲתִי הִיא, וַרְזָא כִּמְא דָאַת אָמָר, (שיר השירים ח) אַחֲתִי
רַעַיתִי יוֹנָתִי תִּמְתַי. וְעַל דָא אַבְרָהָם קָרָא לְהָתְדִיר
אַחֲתִי, בְּגִין דָאַתְדִּבְקָה בְּהַדָּה, וְלֹא יִתְעַדּוּן (וַיָּקָרָא כְּבָדָן דָא מִן דָא
לְעַלְמִין).

לְסוֹף מֵה כְּתִיב וְגַם אַמְנָה אַחֲתִי בַת אָבִי הִיא אֲךָ לֹא
בַת אָמִי. וְכֵי הַכִּי הַוּה. אֶלָּא כֵּלָא בְּגִין שְׁכִינַתָּא
קָאָמֵר, אַחֲתִי הִיא בְּקִדְמִיתָא, דְכִתִּיב אָמַר לְחַכְמָה
אַחֲתִי אַתָּה. וְלֹבֶתֶר וְגַם אַמְנָה. מַאי וְגַם. לְאַתּוֹסְפָא עַל

מה דקאמר בקדמיתה. אחותי בת אבי היא. ברתיה דחכמה עלאה, ובгин כה אתקרי אחותי ואתקרי חכמה. אך לא בתامي. מתר לשירותא דכלא סתימה עלאה. ועל דא ותה לי לאשה באחויה בחביבותא כתיב, (שיר השירים ב) וימינו תחבקני וכלא רוזה דחכמתא איה.

טא חוי, בקדמיתה פד בעתו לזרים הכה קאמר בגין לאתדקא בגו מהימנותא, וקרא לה אחותי, בגין דלא יטען גו אנון דרגין דלבך. אוף הכא אחותי, בגין דלא אתudy מגו מהימנותא כדקה יאות. דהא אבימלך וכל אפונ יתבי ארעה הו אולין בתר פולחנא נוכראה, ואיהו אתדק גו מהימנותא, ובгин כה עאל לתרמן ואמיר אחותי, מה אחות לא אתפרש מאחא לעלמיון אופ הכא. דהא אתה יכולת אתפרש אבל אחות לא אתפרש, דהא תריין אחין לא יכולין אתפרש לעלמיין ולעלמי עליון.

ובгин כה אמר אברהם אחותי היא, דהא כלhone הו להניטין גו טהרין ככבייא ומצעלי ופלחי לוז, ואברהם הו מתדק גו מהימנותא ואמיר אחותי דלא נתפרש לעלמיין. וסימנייך (ויקרא כא) ולאחותו הפתולה דאתמר לכחן, אטרה ד אברהם שרייא ביה.

כתיב, (דברים י) את יי אלהיך תירא אותו תעבד ובו

תְּדַבֵּק וּבְשָׁמוֹ תְּשַׁבַּע. הָאֵי קְרָא אָוְקְמָה. אֲבָל תֵּא חֹזֵי, לִי יְאַלְּחַיְךְ תִּירָא לֹא כְּתִיב, אֲלֹא אַת (דף קיוב ע"ב) יי', מַאי, אַת, דָא דָרְגָא קְדֻמָּה אַתְר דְּחַלָּא דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הָנוּא, וּבְגַיְן כֵּה כְּתִיב תִּירָא, דְּתִמְןָן בְּעֵי בְּרָנָשׁ לְדְחַלָּא קְמִי מַאֲרִיָּה (קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הָנוּא) בְּגַיְן דָאִיהוּ (בַּי) דִינָא.

וְאַתָּתוֹ תַּعֲבֹד. דָא דָרְגָא עַלְּאָה דְּקִיִּמָא עַל הָאֵי דָרְגָא תַּתְּאָה, וְלֹא מִתְּפִרְשָׁאָן לְעַלְמַיִן, אַת וְאַתָּתוֹ, דָא בְּדָא דְּבָקֵין וְלֹא אַתְּפִרְשֵׁן. מַאי וְאַתָּתוֹ. דָא אַתְר בְּרִית קְדִישָׁא אַתָּה לְעַלְמַיִן. דָהָא פְוִילְחָנָא לֹא שְׂרִיא בָּאת וְלֹא אִיהוּ לְמַפְלָח אֲלֹא לְמַדְחָל, אֲבָל פְוִילְחָנָא אִיהוּ (קטו א) לְעַילָּא, וּבְגַיְן כֵּה וְאַתָּתוֹ תַּעֲבֹד.

וּבוֹ תְּדַבֵּק. בְּאַתְר דָאִיהוּ דְּבָקֹותָא לְאַתְדַבְּקָא דָאִיהוּ גּוֹפָא דְּשִׁרִי בְּאַמְצָעִיתָא. וּבְשָׁמוֹ תְּשַׁבַּע אַתְר שְׁבִיעָה דְּדָרְגִיָּן. וּסִימְנִיךְ (ירמיה לו) וְאַת דָוד מַלְכָם אֲשֶׁר אֲקִים לָהֶם. בְּגַיְן כֵּה אַתְדַבֵּק אַבְרָהָם בְּמַהְיָמָנוֹתָא כֶּד נְחַת לְמַצְרִים וְכֵד אַזְלָל לְאָרְעָא דְּפֶלְשָׁתִים. לְבָר נְשָׁדְבָא לְנְחַתָּא גּוֹ גּוֹבָא עַמִּיקָא. דְּחַיל דָלָא יְכִיל לְסַלְקָא מְגֹו גּוֹבָא, מָה עֲבָד קְשָׁר חַד קְשָׁרָא דְּחַבָּל לְעַילָּא מְגֹו גּוֹבָא, אָמֵר הָוָאֵיל דְּקְשִׁרָנָא קְשָׁרָא דָא מְפָאן וְלֹהֲלָא אִיעּוֹל תִּמְןָן. כֵּה אַבְרָהָם בְּשַׁעַתָּא דְּבָעָא לְנְחַתָּא לְמַצְרִים. עד לֹא יִיחּוֹת תִּמְןָן קְשָׁר קְשָׁרָא דְּמַהְיָמָנוֹתָא בְּקְדֻמִּיתָא לְאַתְקִפָּא בֵּיהֶן, וְלֹבְתָר נְחַת.

אוֹפֶן הַכִּי גַּמִּי כֵּד עַל לְאָרְעָא דְּפָלְשָׁתִים. בְּגִין כֵּךְ (משלי יב) שְׁפַת אֲמַת תְּפֻוָּן לְעֵד. וְעַד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן שְׁקָר, דָא אֲבִימֶלֶךְ דָא מָר בְּתוֹם לְבָבִי וּבְגַנְקִיוֹן כְּפִי. וְכֵד אַהֲדָרוֹ לִיהְיָה מִתְּבִיב גַם אֲנָכִי יִדְעָתִי כִּי בְּתַם לְבָבֶךָ עָשִׂית זֹאת, וְלֹא מִתְּבִיב נְקִיּוֹן כְּפִים:

וְעַתָּה הַשִּׁבְעָתָה אֲשֶׁת הָאִישׁ כִּי נְבִיא הוּא. רַבִּי יְהוֹדָה פָּתַח וְאָמַר (שמואל א ב) רְגָלִי חַסִּידִיו יִשְׁמַר וְגֹו. חַסִּידָוּ מִתְּבִיב חַד, וְדָא אַבְרָהָם דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְטִיר לִיהְיָה תְּדִיר וְלֹא אֲעַדְיָ בְּטִירָוּ מִגְּנִיהָ לְעַלְמִין. וּמָה דָא מָר רְגָלִי, דָא אַפְתִּיהָ, דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁדָר שְׁכִינָתָה עַמָּה וְגַטְרָה לְהַתְּדִיר.

דָבָר אַחֲרָ רְגָלִי חַסִּידִיו יִשְׁמַר. חַד, דָא אַבְרָהָם דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָזִיל עַמִּיהָ תְּדִיר בְּגִין דָלָא יִיכְלֹוּ לְגִזְקָא לִיהְיָה. וּרְשָׁעִים בְּחַשֵּׁךְ יִדְמּוּ. אַלְיָן אַפְוּן מַלְכִּין דְּקַטֵּל קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהַהְנוֹא לִילִיאָ דְּרַדְף בְּתְּרִיבָה. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב בְּחַשֵּׁךְ יִדְמּוּ, דָא לִילִיאָ דְאַתְּקַשֵּׁר בְּחַשְׁוֹבָא וּקְטַל לֹזָן, וְאַבְרָהָם רְדִיף וּלִילִיאָ קְטַל לֹזָן, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וַיְחַלֵּק עַלְיָהָם לִילָה הוּא וְעַבְדָיו וַיְכִם. וַיְחַלֵּק עַלְיָהָם לִילָה, דָא קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְפָלִיג רְחַמִּי מִן דִינָא בְּגִין לְמַעַבְדָן נְקִמָן לְאַבְרָהָם, וּבְגִין כֵּךְ וּרְשָׁעִים בְּחַשֵּׁךְ יִדְמּוּ. וַיְכִם, וַיְבּוּם מַבָּעִי לִיהְיָה. אַלְאָ דָא

קָדוֹשׁ אֶבְרִיךְ הוּא. כי לא בכח גבר איש. דאייהו
וְאֲלִיעָזֶר הָוּ בְּלוֹדִיָּהוּ.

רַבִּי יִצְחָק אמר זה הוא תנין באתר דבזקא שכיח לא
יסמך בר נש על ניסא, ולא תה אתר דבזקא
אשרתה פהאי דאברהם איזיל בתרא חמשה מלכין למדוף
בתרייהו ולאגחא קרבא.

אמר רבי יהודה פד איזיל אברהם להאי לא אזל לאגחא
קרבא, ולא סמך על ניסא, אלא צערא דלוט
אפקיה מביתיה, ונטיל ממוגנא למפרק לייה, וαι לאו
דימות בהדייה גו شبיה. כיון דנפק חמא שכינטא דבירה
קמיה וכמה חילין סחרניה, בההייא שעטה רדףetrieho,
וקודשא בריך הוא קטיל לוון, הדא היא דכתיב ורישעים
בחשך ידמן.

רַבִּי שְׁמֻעָן אמר רוזא איהו, רגלי חסידו ישמר, הדא
אברהם. וכד נפק אשרתף יצחק בהדייה ונפלו
קמיה, וαι לאו דאשרתף יצחק בהדייה דאברהם לא
אשרציאו הדא היא דכתיב ורישעים בחשך ידקמן. כי לא
בכח גבר איש. אף על גב דחילא אשרתפת פדר
בימינה, אי לא תה בסטרא דשמאלא לא אתדוחין
קמיה.

דָּבָר אחר רגלי חסידו ישמר, בשעתא דבר נש רחים

לייה לקידשא בריך הוּא. קידשא בריך הוּא רחמים ליה
בכל מה דאייה עביד ונטיר ארחותו במא דאת אמר (תהלים
כבא) יי ישמר צאתך וbow א מעתה ועד עולם.

טא חוו, כמה חביבותיה לאברהם לגביו קידשא בריך
הוא, ובכל אחר דתוה איזיל לא הוּה חייס על דיליה
כלום, (ד' קג ע"א) אלא בגין לא תבקא ביה בקידשא בריך
הוא, בגין כה רגלי חסידייו ישמר. וודא היא אפתיה,
דכתיב ואבימלך לא קרב אליה. וכתיב כי על פון לא
נתתיק לנגע אליה.

בפְּרָעָה מה כתיב, (בראשית יב) וינגע יי את פְּרָעָה וגו' על
דבר. איה אמרה וקידשא בריך הוּה מהי,
ובגין כה רגלי חסידייו ישמר. ורשעים בחשך ידמג, אלין
פְּרָעָה ואבימלך, דקידשא בריך הוּא עבד בהו דינין
בליליה. כי לא בכח יגבר איש. מאן איש, דא אברהם,
דכתיב ועתה השב אשת האיש וגו':

מדרש הנעלם

ויא פקד את שרה פאשר
אמר. רבבי יוחנן פתח בהאי
קרא (שיר השירים ז) ראש
עליך בכרמל ודלת ראש
בארגמן מלך אסור
ברחתים. עשה קידשא בריך

ויא פקד את שרה פאשר
אמר וגו'. רבבי חייא
פתח ואמר (זכריה ג) ויראניב את
יהושע הכהן הגדל עומד
לפניב מלך יי והשטין עומד
על ימינו לשטנו. הא קרא

הוּא שְׁלֹטוֹגִים לְמַעַלָּה
וְשְׁלֹטוֹגִים לְמַטָּה. כְּשַׁנְוָתָן
קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַעַלָּה
לְשָׂרִים שֶׁל מַעַלָּה נוֹטְלִים
מַעַלָּה הַמְּלֻכִים שֶׁל מַטָּה.
נָתַן מַעַלָּה לְשָׂרוֹ שֶׁל בְּבֵל,
נִטְלָה מַעַלָּה נִבּוּכְדָּגָצָר הַרְשָׁעָה
דְּכַתִּיב בֵּיה (דניאל ב) אַنְתָּה
הוּא רָאשָׁה דִּי דְּהָבָא, וְהִי
כָּל הָעוֹלָם מִשׁוּעָבָדִים תְּחַת
יְדוֹ וּבְנוֹ וּבֶן בְּנוֹ, הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב רָאשָׁה עַלְיךָ
בְּפֶרְמָל, זֶהוּ נִבּוּכְדָּגָצָר,
הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (דניאל ד)
תְּחַתּוֹהִי תִּטְלֵל חַיּוֹת בְּרָא.
וּדְלַת רָאשָׁה בְּאַרְגָּמָן, זֶה
בְּלִשְׁצָר הָאָמֵר (דניאל ח)
אַרְגָּנוֹנָא יְלַבֵּשׁ. מֶלֶךְ אָסּוֹר
בְּרַהֲטִים, זֶהוּ אַוִיל מְרוֹדָךְ
שְׁהִיָּה אָסּוֹר עַד שְׁמַת אָבִיו
נִבּוּכְדָּגָצָר וּמֶלֶךְ תְּחַתָּיו.

אמֶר רַבִּי יְהוֹדָה לְמַאי אַתָּא
הָאִי טָעַם בְּשִׁיר הַשִּׁירִים.
אַלְאָא אָמֶר רַבִּי יְהוֹדָה שְׁבָעָה
דָּבָרִים נִבְרָאוּ קָוָם שְׁנִבְרָא

אֵית לְאַסְתְּפָלָא בֵּיה. וַיַּרְא אֱנוֹן
אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַפָּהָן הַגָּדוֹל דָא
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן יְהוֹצָדָק. עֹמֶד
לִפְנֵי מֶלֶךְ יְיָ, מַאן מֶלֶךְ
יְיָ. דָא אַתָּר צְרוֹרָא (ס"א)
דְּגַשְׁמָתִין דְּצִדְיקִיא צְרִירָן
דְּגַשְׁמָתִיה דְּצִדְיקָה צְרִירָא
בֵּיה, וְכֹל אַבּוֹן גַּשְׁמָתִין
דְּצִדְיקִיא קִיּוּמִין תִּמְןָן, וְדָא
הוּא מֶלֶךְ יְיָ.
וְהַשְׁטָן עוֹמֶד עַל יְמִינוֹ
לְשְׁטָנוֹ. דָא יִצְרָא
הַרְעָה דָאַיָּה מִשׁוֹטֶט וְאַזְיל
בְּעַלְמָא לְגַטְלָא גַּשְׁמָתִין
וְלְאַפְקָא רַוְחִין וְלְמִסְטִי לוֹן
לְבָרִיחִיתָא לְעִילָּא וְתַתָּא.
וְדָא הוּא בְּשַׁעַתָּא הַאֲטִיל
לִיה נִבּוּכְדָּגָצָר לְאָשָׁא עַם
אַבּוֹן גַּבְיָא הַשְׁקָר, וְהָאִי
הָוּה מִסְטִין לְעִילָּא בְּגִינַּן
דִּיתּוֹקָד עַמְהָוָן.

העולם, ולאו הוא וכו', בפ"א
הכבד שגנאמר (תהלים צ)
נכון בסאה מאו מעולם
אתה ובתיב, (ירמיה י) בפ"א
כבד מרום מראשון. שהוא
 היה ראש הנכבד לכל, ונintel
הקדוש ברוך הוא את
הנשמה הטעורה מבסא
הכבד להיות מאירה לגוף,
הרא הוא בכתב ראש
עליך בכרמל, והוא בפ"א
הכבד שהוא ראש על הכל.
ורדلت ראשך לארגמן, זו
היא הנשמה הנטלה ממני.
מלך אסור בರחתים, והוא
הגוף שהוא אסור בקשר
ובלה בעפר ולא נשאר
מפני אלא במלא תרוד
רקב. ומפני יבנה כל הגוף.
ובשפוך הקדוש ברוך הוא
את הגוף הוא אומר לאرض
שׁתפלים אותו לחוין בכתב
(ישעה כ) לאرض רפאים תפילה.
אמר רבי יוחנן הפתנים
שבארץ הם חיים תחלה

הכני הוא ארחו דלאו
אייה מקטרג אלא
בזמןא דספנה ובזמןא
דצערא שריא בעלמא,
ואית ליה רשו למסטי
ולמעבד דינא אפלו בלא
динא במא דעת אמר, (משל)
ויש נספה بلا משפט.
מהו לשטנו, דהוא אמר או
כלחו ישתוון או כלחו
יתוקון.

הה בא בשעתא דעתיך
רשותא למחלא
לחבלא לא אשתייב זכה
מן חייבא, ובגין כה
בשעתא דינא שריא
במתא בעי בר נש לערך
עד לא אטפס תמן, הה
מחבלא פיון דשרי hei נמי
עבד לזוכה כתיבא. וכל
שכון ההו תלתיהון כחד.

הרא הוא דברתיב, (ישעה כו) ייחיו מתייה, נבלתי יקומוון אלו שבחוץה לאָרֶץ. הקיצו ורגנו שוכני עפר, אלו הפתים שבמדבר. דאמר רבי יוחנן למה מות משה בחוץה לאָרֶץ. להראות לכל בא עולם, בשם שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות למשה בה עתיד להחיות לדורו (למה) שם קבלו התורה. (דאמר רבי יוחנן) ועליהם נאמר (ירמיה ב) זכרתי לך חסד גוריך אהבת כלותיך לכתך אחרי במדבר הארץ לא ורואה. דבר אחר הקיצו ורגנו שוכני עפר, אלו הם האבות. והפתים בחוץה הארץ ומתרגלים תחת הארץ עד הארץ ישראל שם יקבלו נשמהם ולא בחוץה לאָרֶץ, הרא הוא דברתיב, (יוחקאל לו) לבן הנבא ואמרת אליהם

והוה תבע דיתוקדוון כלחו או ישתוון כלחו. בגין דבד אתעבד (דף קיג ע"ב) ניסא לא אתעבד פלו ניסא ופלנו דינה, אלא פלא בחדא, או ניסא או דינה.

אמר לו רבי יוסי, ולא, זהה בזמנא דבקע קודשא בריך הוא ימא לישראל תה קרע ימא לאין ואולין ביבשתא, ומיא הו תבין מסתרא אחרא וטבעין לאין ומtain, ואשתכח ניסא הכא ודינה הכא פלא בחדא.

אמר ליה וזה הוא דקשיא קמיה, כד קודשא בריך הוא עביד דינה וניסא בחדא, לאו באתר חד ולא בביתא חדא (דאשתכח פלא בחדא), ואי אתעבד קשיא קמיה,

הנה אנכי פותח את
כברותיכם והעליתיכם אתכם
מקברותיכם עמי והבאתיכם
אתכם אל ארמת ישראל.
מה כתיב אחריו ונתרתי רוחי
בכם וחיתם.

רבי פנחים אמר הנשמה
נטלה מפה הבוד ששה
הראש בדק אמר (שיר השירים ז)
ראש עלייך בברמל. ודרת
ראש בargonzo זו היה
הנשמה שהוא דלת הראש.
מלך אסור ברכמים, הוא
הגוף שהוא אסור בקרים.
זהו הגוף וזהו שרה וזהו
מלך. וקודשא בריך הוא
פוקרה למועד אשר דבר
אליו הדא הוא דבריך ווי
פוך את שרה באשר אמר.
פוך את הגוף לזמן הידעו
שבו יפוך האזכירים.

אמר רבי פנחים עתיד
הקדוש ברוך הוא ליפות
לגוף האזכירים לעתיד לבא
ביפוי של אדם הראשון

זהו לעילא לא אתבעיד
כלא אלא בשלימנו כחדא או
ニסא או דינה באתר חד
ולא בפלוגה.

בגין לכך לא עבד קודשא
בריך הוא דינה
בחיביא עד דاشתלימו
בחוביה הדא הוא דבריך,
(בראשית טו) כי לא שלם עון
הأمורי עד הנה. וכתיב (ישעה
כז) בסאסאה בשלחה
תריבגה. ועל דא הו אסטין
לייה ליהושע דיתוקד בהו,
עד דאמר ליה (זכריה ג) יגער
י בך השטן. מאן אמר ליה,
דא מלך יי' (ואתember ויאמר יי' אל
השטין).

ואין תימא וכי אמר יי' אל
השטין יגער יי' בך וגוי.
תא תז, הבי נמי למשה
בסנה דבריך, (שמות ג) וירא

בשְׁנָגְנָס לִפְנֵן עֲדֹן, שֶׁנָּאָמַר
(ישעה נח) וְנַחַד יְיָ תָּמִיד וְנוּי
וְהִיִּת בְּנֵנו רֹוחָ. אָמַר רַבִּי לְוי
הַנְּשָׁמָה בְּעִזָּה בְּמַעַלְתָּה
נִזְוַגְתָּ בְּאֹור שֶׁל מַעַלָּה
וּמַתְלֵבָשָׂת בּוּ, וּבְשַׁתְכָנָס
(ונשתרש) לְגֻפָּךְ לְעַתִּיד לְבָא
בְּאָרוֹתָה אֹור מַטְשָׁה תְּבָנָס,
וְאוֹזֵי הַגּוֹפָה יָאִיר בְּזֹהָר
הַרְקִיעַ הַרְאָה הוּא דְבָתִיב,
(דְּנִיאָל יט) וְהַמְשִׁפְילִים יְזִהְרוּ
בְּזֹהָר הַרְקִיעַ, וַיְשִׁינוּ בְנֵי
אָדָם דְּעָה שְׁלֵימָה שֶׁנָּאָמַר
(ישעה יא) כִּי מַלְאָה הָאָרֶץ
דְּעָה אֶת יְיָ. מַנָּא לְזֹהָר,
מִמָּה דְבָתִיב וְנַחַד יְיָ תָּמִיד
וְהַשְּׁבִיעָה בְּצָהָצָות נְפָשָׁה.

זה אֹור שֶׁל מַעַלָּה,
וְעַצְמוֹתֵיךְ יְחִלֵּז זה וְפָקִידת
הַגּוֹת. וְהִיִּת בְּנֵנו רֹוחָ
וּבְמּוֹצָא מִים אָשָׁר לֹא יְכֹזֶבּ
מִימָיו. זֶהוּ דְעַת הַבּוֹרָא
יְתִבְרֵה, וְאוֹזֵי יְדַעַת הַבְּרִיות
שְׁהַנְּשָׁמָה הַגְּבָנָת בְּהָם
שַׁהְיָה גְּשָׁמָת הַחַיִם גְּשָׁמָת

מֶלֶךְ יְיָ אֱלֹיּו בְּלֵבֶת אָשָׁה.
וְכַתִּיב וַיַּרְא יְיָ כִּי סָר
לְרָאֹת. לְזָמְגִין מֶלֶךְ יְיָ
וְלְזָמְגִין מֶלֶךְ וְלְזָמְגִין יְיָ.
וּבְגִין כֵּךְ אָמַר לֵיה יְגַעַר יְיָ
בְּךְ הַשְּׁטָן וְלֹא אָמַר הַגְּבִנִי
גּוֹעֵר בָּךְ.

תָּא חֹזֵי, בְּגָוֹנוֹנָה דָא בְּיוֹמָה
דְאָשְׁתְּבָחָה דִינָא
בְּעַלְמָה, וְקוֹידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
יִתְיַב עַל פְּרָסִיָּא דְדִינָא,
כְּדִין אָשְׁתְּבָחָה הָאִי שְׁטָן
דְאָסְטִי לְעִילָא וְתַתָּא,
וְאָשְׁתְּבָחָה אַיְהוּ לְחַבְלָא
עַלְמָה וְלִיטָל בְּשִׁמְתִין.
רַבִּי שְׁמַעוֹן הָוּה יִתְיַב וְלַעַי
בְּאָוְרִיִּתָא, וְהָוּה
מְשַׁתְדֵל בְּהָאִי קָרָא (דברים כא)
וְלִקְחוּ זָקְנִי הָעִיר הָהִיא
עֲגַלָת בְּקָר וְגוּ וְעַרְפּוּ שְׁמָ
אֶת הַעֲגָלָה בְּנַחַל. וְדִינָא

התענוגים **שהיא** קבלה
תענוגים מלמעלה ומידנת
לגוף והפל תמהם בה
ואומרים (שיר השירים ז) מה
יפות ומה נעמת אהבה
בתענוגים. זו היא הנשמה
לעתיד לבא.

אמר רבי יהודה תא חוי,
שבך הוא דכתיב, (שיר השירים
ז) מלך אסור ברחותים.
ובכתיב בתריה מה יפית ומה
נעמת. ואמר רבי יהודה
באותו ומן עתיד הקדוש
ברוך הוא לשמה עלמו
ולשםך בבריותיו שנאמר
(תהילים ק) ישמח כי במעשו.
ואנו יהי שחוק בעולם מה
שאין עבשין, דכתיב, (תהילים
כב) או יפלא שחוק פניו וגנו.
הרא הוא דכתיב והתאמיר
שרה צחוק עשה לי אלהים.
שאו עתידים בני אָם
לומר שירה שהוא עת
שוחק. רביABA אמר היום
שישמה הקדוש ברוך הוא

אייה בקיופין לערפּא לה.
אמר ליה רבי אלעזר האי
למי אצטריך.

בכה רבי שמעון, אמר,
ווי לעלמא דאתמשך
בתר דא. דהא מן ההוא
יומא דההוא חוויא (דף קיד ע"א)
בישא דאתפתח ביה אדם
שליט על אדם ושליט על
בני עלמא, אייה קאים
למסטי עלמא ועלמא לא
יכיל לנפקא מעונשיה עד
דייתி מלכאה משיחא ויוקים
קודשא בריך הוא לדמייכי
עפרא דכתיב, (ישעה כ) בלע
המות לנצח וגו' וכתיב,
(זכריה י) ואת רוח הטמאה
אעביר מן הארץ. ואייה
קאים על עלמא דא למיטל
בשותין דכל בני נשא.
ותא חזי הא כתיב (דברים כא)

עם בריותיו לא היתה שמחה במוות מיום שנברא העולם, והצדיקים הנשאים בירושלים לא ישבו עוד לעפרם בכתב, (ישעה ד) והיה הנשאר בצyon והנותר בירושלם קדוש יאמר לו. הנותר בצyon ובירושלם ריקא.

אמר רבי אחא אם בן עירין אונן, אלא כל אונן דاشתארו בארעה קהישא דישראל דינא דלהון בירושלם ובצyon לבל דבר. מלמד דכל ארץ ישראל בכלל ירושלם היא, מפשטע בכתב, (ויקרא ט) וכי תבוא אל הארץ הפל בכלל. רבי יהודה ברבי אלעזר שאל לרבי חנניה, אמר לו מתים שעמיד הקדוש ברוך הוא להחיותם, למה לא יהיב נשמה חזון באתר דאתקברו תמן וייתן לאחיה בארעה דישראל.

כי ימצא חלל וגוי תא חזין, כל בני עלמא על ידי מלאך המות נפקא נשמתיהו. אי תימא דבר נש דא על ידא דההוא מלאך המות נפק נשמתיה, לאו הכי. אלא מאן דקטיל ליה, אפיק נשמתיה עד לא מטה זמגניה לשולטאה בית ההוא מלאך המות.

ובגין כה ולא רץ לא יכפר וגוי ולא רץ דילן. ולא כי לוון דקאים איהו למסטי עלמא למגנא ולקטרגא פדר כל שכון דגוזין מיגניה מה דאית ליה לנטלא. וקדשה בריך הוא חייס על בני, ובгин כה קרבין על hei עגלא, בגין לתקנא עמי מה דאתגטיל היה נשמתה דבר נש

אמֶר לו נְשָׁבֵע הַקָּדוֹש בָּרוּךְ
הוּא לְבִנּוֹת יְרוּשָׁלָם וְשַׁלָּא
תָּהַרֵּס לְעוֹלָמִים, דָּא מֵרַבֵּי
יְרֻמִּיה עַתִּיד הַקָּדוֹש בָּרוּךְ
הוּא לְחַדֵּשׁ עוֹלָמוֹ וְלְבִנּוֹת
יְרוּשָׁלָם וְלְהוֹרִידָה בְּנָוִיה
מַלְמָעָלה (ס"א בְּנֵין) בְּגִינַּן
שֶׁלָּא יָהִרְסָם, וּנְשָׁבֵע שֶׁלָּא
תָּגַלְהָ עוֹד בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל,
וּנְשָׁבֵע שֶׁלָּא יָהִרְסָם בְּגִינַּן
יְרוּשָׁלָם, שֶׁנָּאָמָר (ישעיה סב)
לֹא יָאָמֵר לְךָ עוֹד עֲזֹובָה
וְלֹא רְצֵד לֹא יָאָמֵר עוֹד
שְׁמַמָּה.

וּבְכָל מָקוֹם שָׁאַתָּה מוֹצָא
לֹא לֹא, הִיא שְׁבוּעָה, הַדָּא
הוּא דְּכַתִּיב, (בראשית ט) וְלֹא
יִבְרַת בֶּל בְּשֶׁר עוֹד מִפְּנֵי
הַמְּבּוֹל וְלֹא יְהִי עוֹד מְבּוֹל
וְגוּ וּבְתִּיב, (ישעיה ט) אֲשֶׁר
נְשָׁבַעֲתִי מַעֲבָר מֵי נַחַ. מִבָּאָן
שֶׁלָּא לֹא, שְׁבוּעָה. וּמַן לֹא
אַתָּה שׁוֹמֵעַ הָן. וְעַתִּיד
הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא לְקַיִם
עוֹלָמוֹ קַיִם שֶׁלָּא תָּגַלְהָ

מִבַּיה, וְלֹא יִשְׂתַּבֵּחַ מַקְטְּרָגָא
עַל (ד"א ל"ג קְרִיבִין בְּהָאִי)
עַלְמָא.

וּרְזֹא עַלְאָה תְּגִינַּן הַכָּא:
שָׂוֹר פְּרָת, עֲגָל עֲגָלָה,
כָּלָהו בְּרֹזֹא עַלְאָה אֲשַׁתְּכָחִין,
וּבְגִינַּן כֶּפֶח בְּדָא מַתְּקִנִּין לִיהְ,
וְדָא הוּא דְּכַתִּיב, (דברים כא)
יַדְינוּ לֹא שְׁפָכָה אֶת הַדָּם
הַזֶּה וְגוּ לֹא שְׁפָכָה וְלֹא
גְּרִימִנָּא מִתְּתִיה, וּבְדָא לֹא
אֲשַׁתְּכָחַ מַקְטְּרָגָא עַלְיִיהִי,
וּבְכָלָא יַהְיֵב קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ
עִיטָּא לְעַלְמָא.

תָּא חֹזֵי, בְּגָוּנָא דָא בַּיּוֹם
רָאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם
הַפְּפּוֹרִים דְּדִינָא אֲשַׁתְּכָחַ
בְּעַלְמָא, אֵיתָהו קָאִים
וּיְשָׂרָאֵל בְּעִין
לְקְטָרָגָא בְּשׁוֹפֵר,
לְאַתְּעָרָא קֹול דְּכָלִיל
וְלֹא תַּעֲרָא

בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא תִּהְרָס
בְּנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, לְפִיכָּךְ
אֵין מִקְבָּלֵין נִשְׁמַתָּן אֶלְאָ
בַּمְקוּם קִיּוֹם לְעוֹלָמִים, כִּי
שְׁתְּהִיה הנְשָׁמָה קִיּוֹמָת
בְּנוֹף לְעוֹלָמִים, וְדֹא הוּא
דְּכַתִּיב הנְשָׁאָר בְּצִיּוֹן
וְהַנּוֹתֵר בֵּירֹשֶׁלָּם קָדוֹשׁ
יֹאמֶר לוֹ וְגוֹ.

אמר רבי חזקיה מה בא (מקרא
הוא) הוּא קָדוֹשׁ יְרוֹשָׁלָם
קָדוֹשׁ הַנּוֹתֵר בָּה קָדוֹשׁ. הוּא
קָדוֹשׁ, דְּכַתִּיב, (ישעה ו) קָדוֹשׁ
יִצְבָּאוֹת. וּבְתִיב, (חוּשׁ יא)
בְּקָרְבָּן קָדוֹשׁ. יְרוֹשָׁלָם
קָדוֹשׁ, דְּכַתִּיב, (קהילת ח)
וּמִטְקוּם קָדוֹשׁ יְהִילָּבוֹ. הַנּוֹתֵר
בָּה קָדוֹשׁ, דְּכַתִּיב, (ישעה ד)
וְהִיא הנְשָׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתֵר
בֵּירֹשֶׁלָּם קָדוֹשׁ יֹאמֶר לוֹ.
מִה קָדוֹשׁ הַרְאָשׁוֹן קִיּוֹם אֲרָ
הַשָּׁאָר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קִיּוֹם.
אמר רבי יצחק מאיר דכתיב,
(וכירה ח) עוֹד יִשְׁבּוּ וְקָנִים
וּקְנֹות בָּרְחוֹבוֹת יְרוֹשָׁלָם

בָּאָשָׁ"א וּמִי"א וּרוֹחָ"א
וְאַתְּעַבֵּידוּ חַד, וְלֹא שְׁמַעַא
הַהְוֵא קֹול מְגֹו שׁוֹפֵר.
וְהַהְוֵא קֹול סְלִקָּא עַד אַתְּר
דְּכָרְסִיָּא דְּדִינָא
יִתְבֹּא וּבְטַשׁ בָּה וּסְלִקָּא. בֵּין
דִּמְטָא הָאֵי קֹול מִתְתָּא, קֹול
דִּיעָקָב אַתְּתָקָן לְעַילָּא,
וּקְוִידָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא (דף קיד ע"ב)
אַתְּעַר רְחָמִי, דְּהָא פְּגֻוָּנָא
דִּיְשְׁرָאֵל מִתְעַרְיִ לְתִתְתָּא קֹול
חַד פְּלִיל בָּאָשָׁ"א וּרוֹחָ"א
וּמִי"א דְּגַפְקִי כְּחַדָּא מְגֹו
שׁוֹפֵר, הַכִּי גַּמְיִ אַתְּעַר
לְעַילָּא שׁוֹפֵר. וְהַהְוֵא קֹול
דְּכָלִיל בָּאָשָׁ"א וּמִי"א
וּרוֹחָ"א אַתְּתָקָן, וְגַפְקִ דָּא
מִתְתָּא וְדֹא מְעַילָּא,
וְאַתְּתָקָן עַלְמָא וּרְחָמִי
אַשְׁתְּבָחוֹן.
וְהַהְוֵא מִקְטָרְגָּא אַעֲרָבָא

וְאִישׁ מְשֻׁעַנְתּוֹ בְּיַדְךָ מְרוֹב יְמִים. מַאי טִיבוֹתָא דָא (פְּדִי) לְמַיְזֵל כְּדִין דְּכַתִּיב וְאִישׁ מְשֻׁעַנְתּוֹ בְּיַדְךָ. אֶלָּא אָמַר רַبִּי יִצְחָק (קלה א) עֲתִידִים הַצְדִיקִים לְעַתִּיד לְבָא לְהַחִיּוֹת מַתִּים כְּאַלְיָשָׁן הַגְּבִיא, דְּכַתִּיב, (מלכימ ב ד) וְקַח מְשֻׁעַנְתּי בְּיַדְךָ וְלֹךְ. וְכַתִּיב וְשָׁמְתָה מְשֻׁעַנְתּי עַל פָּנֵי הַגָּעָר. אָמַר לֵיה קָוִדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא דָבָר שְׁעַתִּידִים לְעַשׂוֹת הַצְדִיקִים לְעַתִּיד לְבָא אַתָּה רֹצֶחֶת עַבְשִׁיו לְעַשׂוֹת, מַה בְּהַתִּיב וְיִשְׁם אַת הַמְשֻׁעַנְתּה עַל פָּנֵי הַגָּעָר וְאַין קוֹל וְאַין עָזָנה וְאַין קָשֶׁב. אָבֶל הַצְדִיקִים לְעַתִּיד לְבָא עַלְהָה בִּידָם הַבְּטַחָה זוֹ, דְּכַתִּיב, (ז'בריה י) וְאִישׁ מְשֻׁעַנְתּוֹ בְּיַדְךָ כְּדִי לְהַחִיּוֹת בּוֹ אֶת הַמְתִים (מה מַתִּים אָזְטָם) מַהְגִירִים שְׁגַתְגִירִיו מְאוֹמוֹת הָעוֹלָם דְּכַתִּיב בְּהֵו יְשֻׁעָה סָה בִּי הַגָּעָר בְּן מָאָה שָׁנָה יְמוֹת

דְּחַשֵּׁב לְשִׁלְטָה בְּדִינָה וּלְקַטְרָגָא בְּעַלְמָא, וְחַמִּי דְּמַתְעָרִי רְחַמִּי, כְּדִין אַעֲרָבָב וְאַתְשָׁשָׁ חִילִיה וְלֹא יְכַל לְמַעַבָּד מִידִי, וּקְוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא דָאֵין עַלְמָא בְּרְחַמִּי, דָאֵי תִּימָא דְּדִינָא אַתְעָבִיד, לֹאֹו הַכִּי, אֶלָּא אַתְחָבָרוּ רְחַמִּי בְּדִינָא, וּעַלְמָא אַתְדַּן בְּרְחַמִּי. **תָא חֹזֵי**, בְּתִיב, (תְּהִלִּים פא) תָקֻעוּ בְּחַדְשׁ שׁוֹפֵר בְּפַסָּה לִיּוֹם חִגְנוּ דְּאַתְפֵסִיא סִיחָרָא. דָהָא כְּדִין שְׁלַטָּא הָאֵי חִיוִּיא בִּישָּׁא וַיְכַל לְבַזְקָא עַלְמָא, וּכְדִ מַתְעָרִי רְחַמִּי, סְלִקָּא סִיחָרָא וְאַתְעָבָרָת מַתְמָן, וְאִיהוּ אַתְעָרָבָב וְלֹא יְכַל לְשִׁלְטָה, וְאַתְעָבָר דָלָא יַתְקַרְבּ תִּמְןָ, וְעַל דָא בִּיּוֹם

וְהַחֲוֹטָא בֵּן מֵאָה שָׁנָה
יִקּוֹלֶל. אָמֵר רַبִּי יִצְחָק
סּוֹפִיה דָּקָרָא מָכוֹנָה דְּכַתִּיב
מַרְׁבוֹ יָמִים.

דָּבָר אַחֲרֵי וְתַאֲמֵר שָׂרָה
אָחוֹק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים.
בְּתִיבָּה, (ישעיה ט) שְׁמָחוֹ אָת
יְרוֹשָׁלָם וְגִילּוֹ בָּה כָּל
אַהֲבָתָה שִׁישׁוֹ אַתָּה מִשׁוֹש
כָּל הַמְתַאֲבָלִים עָלָיו. אָמֵר
רַבִּי יְהוֹדָה לֹא הִתְהַשֵּׁמֶה
לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִיּוֹם
שְׁגִבָּרָא הָעוֹלָם, בָּאוֹתָה
שְׁמָה שְׁעִתִּיד לְשִׁמְוחָ עִם
הַצְדִיקִים לְעַתִּיד לְבָוא. וּכְלָל
אֶחָד וְאֶחָד מִרְאָה בְּאַצְבע
וְאָוֹמֵר (ישעיה ס) הַגָּה אֱלֹהִינוּ
זֶה קְוִינָנוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעָנוּ זֶה יְיָ
קְוִינָנוּ לוֹ נִגְּלָה וּבְשִׁמָה
בְּיִשּׁוּעָתוֹ. וּבְתִיבָּה, (ישעיה יט)
זָמְרוּ יְיָ בַּי גִּאות עָשָׂה
מִזְדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ.

רַבִּי יוֹחָנָן אָמֵר לֹא חִזְינָן
מִאֵן דָּפְרִישׁ הָאֵי מִלָּה בְּרוּד
מַלְכָא דָאָמֵר (תהלים ק)

רָאשׁ הַשָּׁנָה בְּעֵי לֻעְרַבְבָא
לִיה בְּמַאֲן דָאַתְעַרְ מִשְׁגַתְיה
וְלֹא יַדַּע כָּלּוֹם.

בַּיּוֹם הַכְּפֹרִים בְּעֵי לְנִיְחָא
וְלַמְעַבְדָ לִיה בְּנִיְחָא
דְרוֹחָא בְשָׁעֵיר דְקָרְבֵין לִיה,
וּכְדִין אַתְהַפֵּךְ סְפִיגּוֹרִיא
עַלְיָהוּ דִיְשָׁרָאֵל, אַבָּל
בַּיּוֹמָא דָרָאשׁ הַשָּׁנָה
אַתְעַרְבָ בְּדָלָא יַדַּע וְלֹא
יַכְיל לְמַעַבְדָ כָּלּוֹם. חִמִי
אַתְעַרְוַתָּא דְרַחְמִי סְלָקִין
מַתָּתָא, וּרְחַמִי מַלְעִילָא
וּסְיָהָרָא סְלָקָא בִּינִיְהוּ. כְדִין
אַתְעַרְבָ וְלֹא יַדַּע כָּלּוֹם
וְלֹא יַכְיל לְשַׁלְטָתָה.
וּקוֹדֵשׁ אַבְרִיךְ הוּא דָן לְהֹזֶה
לִיְשָׁרָאֵל בְּרַחְמִי,
וְחִיִּים עַלְיָהוּ וְאַשְׁתַבָּח לְהֹזֶה
זָמְגָא כָּל אָגָנוּ יְיָ יוֹמִין דְבֵין
רָאשׁ הַשָּׁנָה לִיּוֹם הַכְּפֹרִים

לְקַבֵּל אֶל אָפֹן דִתְיִבֵין
קְמִיה וּלְכִפְרָא לֹזֶן מַחֲבוּבֵיהוּ
וּסְלִיק לֹזֶן לִיוּמָא דְכִפּוּרִי.
וְעַל דָא בְּכוֹלָא קְוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא פְקִיד לֹזֶן
לִיְשָׂרֵאל לְמַעַבֵּד עַוְבָּדָא
בְגִינַן דָלָא יְשָׁלוּט עַלְיִיהוּ
מַאן דָלָא אַצְטְרִיךְ, וְלֹא
יְשָׁלוּט עַלְיִיהוּ דִינָא, וְיַהֲוֹן
כְלַהֲוֹן זְפָאַין בָּאַרְעָא (דף קטו ע"א)
כְרַחְימָוּ דָאָבָא עַל בְנֵין,
וּכְבוֹלָא בְּעַוְבָּדָא וּבְמַלְיָין
תְלִיאָ, וְהָא אַזְקִימָנָא מַלְיָין.
וַיְיִפְקַד אֶת שָׂרָה פָאָשֵר
אָמָר, דְכִתְיבָה לְמַזְעֵד אָשׁוּב
אַלְיכָךְ בְּעֵית חִיה וְלִשְׁרָה בָן.
וְתַגְנִינוּ פְקַד אֶת שָׂרָה,
פְקִידָה לְגַוְקָבָא, זְכִירָה
לְדַכְוִרָא, וּבְגִינַן כָךְ וַיְיִפְקַד
אֶת שָׂרָה, פָאָשֵר אָמָר,
דְכִתְיבָה שׁוּב אָשׁוּב אַלְיכָךְ

תִסְתִּיר פָנֵיךְ יְבָהְלוֹן וְגַנוּ.
מִבָּאוֹן שָׁאיַן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הֽוּא עֲזַבְתָּ רָעָה לְשֻׁוּם אָדָם,
אַלְאָ בְּשָׁאיַן מוֹשְׁגִנִּית בּוּ הוּא
בָּלָה מַאֲלִיו, דְכִתְיבָה תִסְתִּיר
פָנֵיךְ יְבָהְלוֹן תּוֹסֵף רְוִיחָם
יְגַנוּעַיְוֹן וְגַנוּ. וְאַחֲרֵךְ (תְּהִלִּים
ק) תִשְׁלַח רְוִיחָם יְבָרָאוֹן וְגַנוּ.
וְאַחֲרֵךְ (תְּהִלִּים ק) יְהִי בְבֹודֶה
יְיַעֲזָלָם יִשְׁמַח יְיַי בְּמַעַשָּׁיו.
וְאַזְנוּ הַשְׁחֹזָק בְּעוֹלָם דְכִתְיבָה,
(תְּהִלִּים קכ) אָנוּ יִמְלָא שְׁחוֹזָק
פִּינוּ וְלִשְׁוִיגְנוּ רְגֵנה. הַדָּא הוּא
דְכִתְיבָה וְתָאָמָר שְׂרָה צָחָק
עָשָׂה לִי אֱלֹהִים לְשִׁמוֹת
בִּישׁוּעָתוֹ.

רַבִּי חִיָּא אָמָר תָא חִזְוֵי, עַד
שְׁהַגּוֹת עוֹמֵד בְּעוֹלָם הַזֶּה
הֽוּא חִסְרָן מִן הַתְּשִׁלּוּם,
לְאַחֲרֵשׁ הוּא צְדִיק וְדוֹלֵךְ
בְּדָרְכֵי יוֹשֵר וּמִת בְּיוֹשְׁרוֹן,
נִקְרָא שְׂרָה בְּתְשִׁלּוּמוֹ, הָגִיעַ
לְתִתְחִית הַמִּתְהִים הוּא שְׂרָה,
כְּרִי שְׁלָא יָמְרוּ שְׁאַחֲרֵה הוּא
שְׁהַחִיה קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

לאחר שהוא חי, ושם עם השכינה ומעביר הקדוש ברוך הוא היגן מן העולם בכתב, (ישעה טה) בעל המות לנצח ומחה יי אלhim דמעה מעל כל פניהם וגוי. אוני נקרה יצחק, בשבייל האחוק והשמחה שהייה לאזכרים לעתיד לבא.

רבי יהודה אתה להו אטר בכתב חנוך, שדרו ליה תקרובתא כל בני מאתא, על לנויה רבי אבא, אמר ליה אימתי ליזיל מר, אמר ליה אפרע מה דיברו לי בני מאתא ואיזיל, אמר ליה לא ליחוש מר להאי תקרובתא לאורייתא הויא דעבדו, ולא יקבלו מנק בלוום, אמר ליה ולא מקבלי ملي דاورיתא, אמר אין. אותו כל בני מאתא. אמר ליה רבי יהודה כלחון מארי מתייבתא, אמר ליה, אי אית מאן דלא יאות למייתב הבא ליקום

בעת חיה וגוי, מהכא משמע דבר (קב ב) ויאמר שוב אשוב אליו, ויאמר סתם, דאייה תה ולא שליח אחרא: ויעש יי לשירה וגוי. כיון דבר ויעש יי לשירה. אלא וכי תנין דאבא דעובדי קודשא בריך הוא מההוא נהר דנגיד ונפיק מעון אייה, ואיה בשמהון דעתיקיא, ואיה מזלא דכל ברכאן טבאן וGESMI ברכאן בזלי מגיה ומתמן בטקי, בכתב להשכות את הגן, דאייה מזיל ומשקה מעילא למתא, בגין דבני (נשא) בהאי (קפא א) מזלא תלין ולא באטר אחרא. ועל דא כתיב ויי פקד את שרה

וְלִיזַׂיל. קָם רַבִּי אֶבֶא
וְאֶבֶדְיָל מִנְיָהוּ עֲשָׂרָה דַי
יַקְבְּלוּן מִנְיָה, אָמֵר לְהֹזֶה
יַתְּבוּ בְּהַדִּי גַּבְּרָא רַבָּא
דַנָּא, וְאַנָּא וְאַנוּן נִקְבְּלָה
לִמְחָר וְנִתְּבִּיבּ עַמְיָה. אַזְלָגָן
וְאַנוּן עֲשָׂרָה דַאַשְׁתָּאָרוּ
עַמְיָה יַתְּבוּ (אַנוּן עֲשָׂרָה) וְלֹא
אָמֵר בְּלֹום, אָמְרוּ לֵיהֶ אֵי
רַעֲוִיתָה דַמְרָן נִקְבְּלָה אַפִּי
שְׁכִינַתָּא. אָמֵר לְהֹזֶה וְהָא רַבִּי
אֶבֶא לִיתְהָא, שְׁדָרוּ
בְּהַדִּיה וְאַתָּא.

פָּתָח וְאָמֵר וַיְיַקְרֵד אֶת
שְׁرָה בְּאַשְׁר אָמֵר. מַאי
שְׁנוּיָה הוּא הַבָּא, הוּא לֵיהֶ
לִמְימָר וַיְיַזְרֵר אֶת שְׁרָה
בְּמַה דָאָמֵר (בראשית ל) וַיַּזְרֵר
אֱלֹהִים אֶת רְחֵל. דָאַין
פְּקִידָה אֶלְאָעַל מֵה דַהֲוָה
בְּקָרְמִיתָה. אֶלְאָבְקָרְמִיתָה
הָוּה, דַבְּתִּיבּ שׁוּב אֲשִׁׁיבּ
אַלְיךָ בְּעַת חֵיה, וְעַל אָתוֹ
עַגְגָן נִאָמֵר שְׁפָקָד עַבְשָׁיו,
מִשְׁמָעָ דַבְּתִּיבּ בְּאַשְׁר אָמֵר,

פְּקִידָה בְּלַחוּדוֹי.
וַיְעַשׂ יְיָ לְשָׁרָה. עֲשִׂיָּה
אֵיהֶ לְעַילָּא מִהָּאִי
דָרְגָא (קִיבָב) כִּמֵה דָאָפָמָר
דָהָא בְּמַזְלָא תְּלִיָּא, וְעַל
דָא בָּאָן פְּקִידָה וְכָאן
עֲשִׂיָּה. וּבְגִין כֵּה אָמֵר יְיָ וַיְיַ
וְכָלָא חָד. רַבִּי אַלְעֹזֶר פָּתָח
וְאָמֵר (תְּהִלִּים קְכָב) הַנְּהָה נְחַלָּת יְיָ
בְּגִים שְׁכָר פְּרִי הַבְּטָן. הַנְּהָה
נְחַלָּת יְיָ, אֲחַסְנָתָא
לְאַתְּאַחֲדָא בַּיִדְלָא יַתְעַבֵּר
מִינָה לְעַלְמָין, דָבָר נְשָׁהָזָכִי
לְבָנִין בְּהָאִי עַלְמָא זָכִי בְּהָוּ
לְמַיעֵל לְפָרְגָּזָא בְּעַלְמָא
דָאַתִּי. בְּגִין דַהֲוָא בְּרָא
דְשָׁבֵיק בָּר נְשָׁהָזָכִי בְּיִה
בְּעַלְמָא דָא, אֵיהֶ יְזָכִי לֵיהֶ
לְעַלְמָא דָאַתִּי, זָכִי לְאַעֲלָא
בְּיִה לְנְחַלָּת יְיָ. מַאן נְחַלָּת
יְיָ, דָא אָרֶץ הַחַיִים. וְתַכִּי

דְּאֶלְמַלְאָ לֹא נִאמֵּר בְּאַשְׁר
אָמֵר לִימָא זְכִירָה, אֲבָל
פְּקָד הַהִיא מֶלֶת דָּאָמֵר
לְמוֹעֵד אֲשֹׁוב אַלְיָה.

לְבַתֵּר אָמֵר הַכִּי, הָאִי צְדִיק
דוֹכֵי לְמַיִּסְקָ לְהַהְוָא יִקְרָא
עַלְאָה, דִּיוֹקְנִיה מִתְפָּתָח
בְּבָרְסִי יִקְרִיחָה, וּבָן לְכָל
צְדִיק וְצְדִיק דִּיוֹקְנִיה לְעַלְלָא
בְּדַהְוָה לְתַתָּא לְאַבְטָחָא
לְהַהְיָא נִשְׁמְתָא קְרִישָׁא.

וְהַיָּנוּ דָאָמֵר רַבִּי יוֹחָנָן, מַאי
דְּבָתִיב, (חַבּוֹק) שְׁמַשׁ יְרֵחָ
עַמְד זְבַלָּה, דּוֹהָרָן גּוֹפָא
וְנִשְׁמְתָא דְּקִיּוּמִין בְּאַדְרָא
קְרִישָׁא עַלְאָה דְּלִיעַלָּא
בְּדִיּוֹנָא הַהְוָה קָאִים
בְּאַרְעָא, וְהַהְיָא דִיּוֹנָא (ס"א
מִזְוֹנָה) מִמְזֹנָה הַגְּנָאת
נִשְׁמָתָא, וְהַהְיָא עַתִּידָה
לְאַתְלִבָּשׂ בְּהָאִי גְּרָמָא
הַאֲשָׁתָּאָר בְּאַרְעָא, וְאַרְעָא
מִתְעַבֵּר מְגִנָּה וּטְפֵל טִינָּה
לְבָרָא, וְדָא הוּא הַאֲתָקָרִי
קְרִישָׁה.

קָרָא לְהָ לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל
דְּאֵיהִי אָרֶץ הַחַיִּים.

דָּוֹד מַלְכָא (קָרָא לִיהְיָה) **נִחְלָת יְיָ**

דְּבָתִיב, (שְׁמוֹאֵל אֶל כָּוֹ) **כִּי**

גִּרְשָׁוֹנִי הַיּוֹם מִהְסֻתְּפָה

בְּנִחְלָת יְיָ לְאָמֵר לְךָ עֲבָד

אֱלֹהִים אֶחָרִים, וּבְגִינַּן כֶּךָ

הַבְּנָה נִחְלָת יְיָ (דָף קטו ט"ב) בְּנִים.

מְאוֹ אָזְבִּי לִיהְיָ לְבָרָ נְשָׁה.

בְּגִינַּן. אֵי זְכִי בְּהָוָבָהָא

עַלְמָא, שְׁכָר פְּרִי הַבְּטָן,

אֲגָרָא וְחוֹלְקָא טָבָא בְּהַהְיָא

עַלְמָא, בְּהַהְוָא אִיבָּא דְּמַעֲוִי

אִיהְוָה דּוֹכֵי בָּר נְשָׁה בְּהַהְוָא

עַלְמָא בְּהָגָן.

תָּא חֹזֵי, הַבְּנָה נִחְלָת יְיָ

בְּנִים. יְרוֹתָא וְאַחֲסָנָתָא

דָאָבִין דְּעַזְבָּדוֹי דְּקוֹדְשָׁא

בְּרִיךְ הוּא מַלְעִילָא אִיהְוָה

מְאַלְגָּא דְּחַיִּים, דָהָא מַתְמָן

זְכִי בָּר נְשָׁה לְבָנִין כְּמָא דְּאַתָּ

ובך קיימא דיויקנא היה
דלוילא, אתה בכל ירחא
לסגדא קמי מלבא קדיישא
בריך הוא דכתיב, (ישעה ס)
והיה מדי חדש בחרשו.
והוא מבשר ליה ואמר
למועד אשוב אליך, להו
ומן הדעתיד לאחיה מיתיא
עד דאתפרקת להו ומנא
במה דאתבשר הרא הוא
דכתיב וי פקד את שרה
באשר אמר. וההוא יומא
דתדי קודשא בריך הוא
בעובדיו הרא הוא דכתיב,
(תהלים ק) ישמח יי במעשיו.
אמר ליה רבי אבא נימא לו
מר על פרשתא לברת, אמר
יאוט לבון למפתח פרשתא
דא. פתח ואמר ויהי אחר
הברים האלה והאללים
נשה את אברם וגוי ויאמר
קח נא את בנו את יחידך
אשר אהבת וגוי. הבא אית
לאסתכלא האי אומנא
דאפיק בספא ממוקרא

אמר, (הושע ז) מمف' פריך
במצא. מה כתיב, (תהלים קכז)
אשרי הגבר אשר מלא את
אשפטו מהם לא יבושו וגוי.
אשרי בעלה מא דין ואשרי
בעלמא דאתה.
לא יבושו כי ידברו את
אויבים בשער. אלא
אויבים בשער. אין
מאריהון דдинין, דבר
בשותה נפקת מהאי עלמא,
במה אבינו מריהון דдинין
דזמיןין קמייה, עד לא יעול
לדוכתיה בשער בהו
תרעה דיעיל תמן, בגין
דמשוגין שביק בהאי
עלמא ובгинיהון יוצי בהו
עלמא ועל דא לא יבושו כי
ידברו את אויבים בשער.
רבי יהודה ורבי יוסף הו
אזרלי בארכא. אמר ליה רבי

דָּאֲרָעָא, מַאי עַבֵּד.
 בְּקַדְמִיתָא מַעֲיִיל לֵיהּ בְּנוֹר
 דָּלֵיק עַד דְּנַפְיק מַגִּיהּ כֵּל
 וּוְהָמָא דָּאֲרָעָא, וְהָא
 אֲשַׁתָּאָרָת בְּסֶפֶא אָבֵל לֹא
 בְּסֶפֶא שְׁלִימִתָּא, לְבַתְרַ מַאי
 עַבֵּיד, מַעֲיִיל לֵיהּ בְּנוֹרָא
 בְּדַבְּקַדְמִיתָא וּמַפִּיק מַגִּיהּ
 סְמִיעִיפִי בְּמָא דָאת אָמֵר,
 (משלוי כה) הָנוּ סִינִים מַבְּסִפְתָּא
 וְנוּ וּבְדִין הוּא בְּסֶפֶא

שְׁלִימִתָּא בְּלֹא עַרְבּוּבִיא.
 כֵּד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַעֲיִיל
 הָאֵי נוֹפָא תְּחוֹת אָרָעָא עַד
 דְּמַתְּרַקְבָּבָוְלִיהּ וּנְפִיק מַגִּיהּ
 כֵּל וּוְהָמָא בַּיְשָׁא, וּאֲשַׁתָּאָרָת
 הַהְוָא תְּרוּוד רַקֵּב וְאַתְּבִּנִי
 נוֹפָא מַגִּיהּ, וְעַד בְּעַזְןָה הוּא
 נוֹפָא לֹא שְׁלִימִם.

לְבַתְרַ הַהְוָא יֻמָּא רְבָא
 דְּכַתִּיב, (זכריה ז) וְהִיה יוֹם
 אֶחָד הוּא יְדַע לֵי לֹא יוֹם
 וְלֹא לִילָה, מַתְּטַמְּרֵן בְּלָדוֹ
 בְּעִפְרָא בְּדַבְּקַדְמִיתָא מַן

יְהוֹדָה לְרַבִּי יוֹסֵי פָּתָח פּוֹמֵךְ
 וְלַעַי בְּאוֹרִיִּתָא דְּהָא
 שְׁכִינַתָא אֲשַׁתְּכָחָת גַּבְּהָ
 דְּכָל זָמֵן דְּבָמְלֵי דְּאוֹרִיִּתָא
 לְעָאן שְׁכִינַתָא אֲתִיא
 וּמַתְּחִבְרָא, וְכָל שְׁפָנָ
 בְּאוֹרִחָא (עת בְּשְׁכִינַתָא קָדְמָא וְאַתִּיא
 וְאַזְלָא קָפְמִיחָו דְּבָנִי נְשָׂא דְּבָקָאן בְּמַהְמַנְוֹתָא
 דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא).

פָּתָח רַבִּי יוֹסֵי וְאָמֵר. (תהלים
 קכ) אֲשַׁתְּךָ כַּגְּפָנָ פְּרִיה
בִּירְכָּתִי בִּיתְךָ בְּגִיד כְּשַׁתִּילִי
 זִיתִים סְבִיב לְשַׁלְּחָנָה.
אֲשַׁתְּךָ כַּגְּפָנָ פְּרִיה, כֵּל
 זָמֵנָא דְּאַתְּתָא בִּירְכָּתִי בִּיתָא
 וְלֹא נְפָקָא לְבָר, הִיא צְנוּעָה
 וְאַתְּחֹזֵי לְאַולְדָא בְּגִינִי
 דְּכִשְׁרָן. כַּגְּפָנָ, מַה גַּפְנָ לֹא
 אֲתַּגְּטַעָא אַלְא בְּזִינָה וְלֹא
 בְּזִינָא אַחֲרָא. כֵּךְ אַתְּתָא
דְּכִשְׁרָא לֹא תַּעֲבֹד נְטִיעָן

בבר נְשֵׁא אַחֲרָא. מֵהֶ גִּפְן לֹא
אִתְ בֵּיהֶ רְכִיבָה מַאֲלֵנָא
אַחֲרָא, אָוֹפֵה הַכִּי אַתְּתָא
דְּכִשְׂרָא הַכִּי גַּמְיִ.

חַמְיִ מֵה אַגְּרָה, (דָּף קְטָן ע"א)
בְּגִינִּיךְ כְּשַׁתִּילִי זִיתִים.
מֵה זִיתִים לֹא נְפָלֵי טְרִפְיִיהֶ
כָּל יוֹמִי שְׁתָא וּכְלָהוּ קְשֻׁרִין
(נ"א בסיר) תְּדִיר, אָוֹפֵה הַכִּי
בְּגִינִּיךְ כְּשַׁתִּילִי זִיתִים סְבִיב
לְשַׁלְחָנֶךְ. מֵה כְּתִיב בְּתִירִיה
הַגָּהָה כִּי כְּנָן יְבָרֵךְ גָּבָר יְרָא יְיָ.
מַאי הַגָּהָה כִּי כְּנָן יְבָרֵךְ גָּבָר.
הַגָּהָה כְּנָן מַבְעֵי לֵיהֶ. אֶלָּא
לְאַסְגָּאָה מַלְהָ אַחֲרָא
דָּאוֹלִי פְּנָא דָא מִיְּבָה, דְּכָל
וּמְנָא דְּשִׁבְיָנָתָא הַוָּה צְנִיעָא
בְּאַתְּרָה פְּדִקָּא חַזְיִ לְהָ
כְּבִיכּוֹל בְּגִינִּיךְ כְּשַׁתִּילִי זִיתִים
אַלְיִן יְשָׂרֵאֵל בְּפָד שְׁרָאֵן
בְּאַרְעָא. סְבִיב לְשַׁלְחָנֶךְ.

קָרְם דְּחִילָו וְתִקְיָפוֹ דְּקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, הַרְאָה הוּא
דְּכְתִּיב, (ישעיה ב) וּבָאוּ
בְּמִעּוֹתָא צְרִים וּבְמִחְלוֹת
עַפְרָה מִפְנֵי פְּחַד יְיָ וּמִהְדָּר
גָּאוֹנוֹ וְגוֹן. וּנְפִיק נְשָׁמְתִּיחוֹ
וּמְתַעַּבְלָה הַהְוָא תְּרוּוֹד רַקְבָּ
וְאַשְׁתָּאָר גּוֹפָא דְּאַתְּבִּינִי
תְּמַן (נ"א בְּהָרוֹא) דִּילִיה בְּנַהּוֹרָא
דְּשָׁמְשָׁא וּבְזָהָרָא דְּרַקְיָעָ
דְּכְתִּיב, (דְּנִיאָל ט) וּדְמִשְׁבְּילִים
יְזִיהִירָוּ בְּזָהָר הַרְקִיעָה וְגוֹן.
וּבְדִין בְּסֶפֶא שְׁלִים, גּוֹפָא
שְׁלִימָא בְּלָא עַרְבּוּבִיא
אַחֲרָגִינִּתָּא. (מִבְּאָן עַד סְוף מְדֻרְשׁ
הַנּוּלָם בְּדַף קִיחָה אַינוֹ נִמְצָא בְּזָ"ג רַק
(בז"ק)

דָּאָמַר רַבִּי יְעָקָב גּוֹפָא
דְּנַהְיָר יְרָמִי קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הַוָּא מְלַעַילָא דְּכְתִּיב, (ישעיה
ב) בְּיִ טָל אָוֹרָות טָלָה.
וּבְתִּיב (ישעיה ב) הַגָּה יְיָ
מְטַלְטָלָה וְגוֹן. וּבְדִין יְתִקְרֹן
קְדִישָׁין עַלְיָין דְּכְתִּיב, (ישעיה
ה) קְדוֹשָׁה יְאָמֵר לוֹ. וְאָהָוָא
דְּאַתְּקָרֵי תְּהִית הַמְתִים

דְּבַתְּרִיְתָא, וְדֹא הוּא (כשפָא
שָׁלִים גֻּפָא שְׁלִמָא) (נ"א נֵסֶוֹנָא)
בְּתִרְיִתָא וְלֹא יִטְעַמּוֹן עוֹד
טֻמְאָה דְמוֹתָא דְכַתִּיב בַּי
גְּשַׁבְעָתִי נָאָם יְיָ כִּי יַעֲנוּ אֲשֶׁר
עֲשִׂית וְנוּי כִּי בָּרְךָ אֲבָרְךָ
וְנוּי. וּבְהַהוּא וּמְנָא מַצָּלוֹ
צָדִיקִיא דְלֹא יַתְנַסּוּ בְּדָא
יִתְיַיר.

מַה בְּתִיב וַיָּשָׁא אֲבָרָהָם אֶת
עַינָיו וַיַּרְא וְהַגָּה אַיִל וְנוּי.
אַלְיָן שָׁאָר חַיְבִי עַלְמָא
דְאַתְקָרְיוֹן אַיִלִים בְּמָא דָאַת
אָמָר, (ישעיה ס) אַיִלִי נְבִיּוֹת
יִשְׁרָתְוֹךְ וּמְתַרְגְּמִינָן רְבָרְבי
נְבִיּוֹת. אַחֲרָנָהוּ בָּסְבָךְ וְנוּי
בְּמָא דָאַת אָמָר, (תהילים עה)
וּכְלָ קְרָנִי רְשָׁעִים אַנְדָע.
(וַיְשַׁלַּח אֲבָרָהָם וְנוּי) וַיַּלְךְ אֲבָרָהָם
וַיַּקְחֵח אֶת חַאֵיל וְנוּי. דָאַנוּ
מוֹמָנִין לְאַתְנַסָּה בְּכָל
נֵסֶוֹנָא בִּישָׁא, וַיִּשְׂתַּארְוּן
הַצְדִיקִים לְעַלְמָא דָאַתִי
בְּמַלְאָכִין עַלְאַיִן קְהִישִׁין
לִיחְדָא שְׁמִיה, וַיְבָנֵי בָּקָ

דָאַכְלִי וַשְׁתָּאָן וּקְרַבְיִן
קְרַבְגִּין וְחַדְאָן קְמִי קְוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, וּמַתְבָּרְכוּן עַלְאַיִן
וּתְתָאַיִן בְּגִינִיִיהָו.

לְבַתְרִ דְשְׁכִינַתָא נְפִקְתָּ
אַתְגָּלוּ יִשְׂרָאֵל מִעַל
פְתֹורָא דְאַבּוּהָוּן וְהַוּ בִּינִי
עַמְמִיא וְצַוְחוֹין כָּל יוֹמָא
וְלִיתְ דְאַשְׁגָחָ בְּהַיְוָתָ
קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְכַתִּיב
(יַקְרָא כָה) וְאָפְ גַם זָאת בְּהִיוֹתָם
בְּאָרֶץ אוֹבֵבָיָהָם וְנוּי. וְחַמִּינָן
כִּמָה קְדִישִׁין עַלְאַיִן מִיתָו
בְּגַזְוִין תְּקִיפִין, וְכָל דָא
בְּגִינָן עַזְנָשָׁא דְאָרוּיִתָא דְלֹא
קִיְימָוּ יִשְׂרָאֵל כְּדֹהוּ שְׂרָאָן
בְּאָרְעָא קְדִישָׁא.

חַמִי מַה בְּתִיב, (דברים כה)
תִּתְחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבָדָת
אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכְךָ בְשִׁמְךָ וּבְטוֹב
לְבָב מְרָב כָּל. הָאֵי קְרָא

בְּתִיב, (זכריה י) בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד וְגַ�ו.
אָמַר לֵיה (נ"א אָמַר לוֹ) רַבִּי
יְהוּדָה מִכְאָן וְלֹהֲלָא
אַצְלָחוּ פִּתְחָא. עַל יוֹמָא
אַחֲרָא עַלְוָה קִמְיהָ כָּל בְּנֵי
מַתָּא, אָמְרוּ לֵיה לִימָא לְזָ
מֶר מְלִיאָה דָּאוּרִיתָא
בְּפִרְשָׁתָא דְּקָרְינָן בָּה יוֹמָא
דְּשַׁבְּתָא וְיִפְקַד אֶת שְׁרָה.
קָם בֵּין יְמֹודִי, פִּתְחָה וְאָמַר
וַיִּפְקַד אֶת שְׁרָה וְגַ�ו. שָׁלַש
מִפְתָּחוֹת בַּיָּדוֹ שֶׁל הַקָּדוֹש
בָּרוּךְ הוּא וְלֹא מִסְרָם לֹא
בַּיָּד מֶלֶךְ וְלֹא בַּיָּד שְׁרָף.
מִפְתָּח שֶׁל חַיָּה וְשֶׁל גַּשְׁמִים
וְשֶׁל תְּחִיתָה הַמְתִים. בָּא
אַלְיהוּ וְגַטֵּל הַשְׁנִים שֶׁל
גַּשְׁמִים וְשֶׁל תְּחִיתָה הַמְתִים.
וְאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן לֹא נִמְסֶר
בַּיָּד אַלְיהוּ אַלְיהוּ אַחֲתָה.
הָאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בְּשַׁבְּקָשָׁת
אַלְיהוּ לְהַחֲיוֹת בְּנֵי הַצְּרָפִית
אָמַר לֵיה קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא,
לֹא יָאֹתָה לְךָ לִמְיסָב בִּידָךְ

אִיהוּ רָזָא, תְּחַת אֲשֶׁר לֹא
עֲבֹדָת בְּשִׁמְחָה, בָּזְמָן דְּכָבִנִי
הָוּ קְרַבְיָן קְרַבְנָי וְעַלְוָן
וְדָא הָיָה בְּשִׁמְחָה. וּבְטוּב
לְבָב, אַלְיָן לִיּוֹא. מְרוֹב כָּל,
אַלְוּ יִשְׂרָאֵל דְּהָוּ אַמְצָעִים
בִּינְיִיהוּ וְגַטְלִי בְּרַכָּאָן מִפְלָא
סְטְרִין. דְּכַתִּיב, (ישעיה ט)
הַרְבִּית הָגּוֹי לֹו הַגְּדָלָת
הַשִּׁמְחָה. אַלְיָן כְּבָנִי. שְׁמָתוֹ
לְפִנֵּיכֶד בְּשִׁמְחָת בְּקָצֵיר, אַלְוּ
יִשְׂרָאֵל דְּקָוְדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא
בָּרִיךְ לֹוּן עַבּוּרָא דְּחַקְלָא
וַיְהִיבָּי מַעֲשָׂרָא מִפְלָא.
כְּאָשֶׁר יִגְלֹו בְּחַלְקָם שְׁלָל.
אַלְיָן לִיּוֹא דְּגַטְלָא מַעֲשָׂרָא
מַגּוֹ אַדְרָא.

דְּבָר אַחֲרָה הַרְבִּית הָגּוֹי.
אַלְיָן יִשְׂרָאֵל
הַמְּהִימָנָה דְּקָוְדָשָׁא בָּרִיךְ
הָוּ עַלְיָהוּ בְּדַקְאָה חַזִּי. לֹוּ

שְׁתֵי מִפְתְּחוֹת, אֲלֹא תַּנְּ לִי
מִפְתְּחָה הַגְּשִׁים וְתַחְיהָ
הַמְּתָה. וְהִינֵּנוּ דְּבָתִיב, (מִלְכִים אֶ
צֶן לְקַדְּחָה אֶל אָחָב וּגְוּ)
וְאַתְּנָה מַטָּר. לֹא אָמַר וְתַנְּ
מַטָּר אֲלֹא וְאַתְּנָה.

וְהִיא אֱלִישָׁע הָוֵי לִיה. אַיִן.
לְקִיּוֹם פִּי שְׁנִים בְּרוּחוֹ שֶׁל
אֱלֹהִים, אֲלֹא שֶׁלְשֶׁתֶם לֹא
מִסְרָם הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא
בַּיָּד שְׁלִיחָה, רֹאמֶר רַבִּי סִימָן
בָּא וּרְאָה כְּחוֹ שֶׁל הַקָּדוֹש
בָּרוּךְ הוּא, בְּפָעָם אַחַת
מִתְּחִיה מַתִּים וּמוֹרִיד שָׁאוֹל
וּיעַל, מוֹרִיחָ מְאוֹרוֹת וּמוֹרִיד
גְּשִׁים, מַצְמִיחָ חַצִיר,
מְדִשָּׁן יְבוּלִים, פּוֹקֵד עֲקָרוֹת,
נוֹתֵן פְּרִנְסֹות, עוֹזֵר דְּלִימָם,
סּוֹמֵךְ נּוֹפְלִים, זָקֵף בְּפּוּפִים,
מִהְעֵדָא מְלֵבִין וּמְהַקֵּם
מְלֵכִין, וְהַכֵּל בְּזָמָן אֶחָד
וּבְרַגְעָה אֶחָד וּבְבַת אַחַת מֵהָ
שָׁאַיִן שְׁלִיחָ לְעוֹלָם יִכְּלָל
לְעַשּׂוֹת.

תְּנִיא אָמַר רַבִּי יוֹסֵי כֹּל מַה

הַגְּדָלָת הַשְּׁמִיחָה, דָא אֵיתָ
דְּרִגָּא רִישָׁא עַלְּאָה דְּאַבְרָהָם
דְּאַתְּדַבְּקָה בָּה, דָא אֵיתָ גָּדוֹל
וְתִדְּוֹה בֵּיה אַשְׁתָּפָח.

שְׁמָחוֹ לְפָנֵיךְ, (דף קטו ע"ב)
בְּשֻׁעַתָּא דְּסָלְקִין
לְאַתְּדַבְּקָא בָּךְ. בְּשִׁמְחָת
בְּקָצִיר, דָא בְּגַסְתָּא יִשְׂרָאֵל
דְּשִׁמְחָת בְּקָצִיר דִּילִיה הָוֵה.
כְּאֵשֶׁר יִגְּלוּ בְּחַלְקָם שָׁלֵל.
כְּאֵשֶׁר יִגְּלוּ, אַלְיָן שָׁאֵר
חִילִין וּרְתִיכִין לְתַתָּא בְּזָמָנָא
דְּמַחְלָקִי שָׁלֵל וּטְרָפִי טְרָפָא
בְּרָאשִׁיתָא דְּכָלָא.

רַבִּי יְהוָה פָּתָח וְאָמַר,
(תהילים קיט) עַת לְעַשּׂוֹת
לִי הַפְּרוֹ תּוֹרַתְךָ. עַת
לְעַשּׂוֹת לִי מַהוּ. אֲלֹא הָא
אָזְקָמָה. אָבֵל עַת, דָא
בְּגַסְתָּא יִשְׂרָאֵל דְּאַקְרִי עַת.
כִּמְהָ דָא תָּאַמֵּר, (יִקְרָא טז) וְאֵל

שׁעוֹשָׁה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא,
אִינוֹ צָרִיךְ לְעֹשָׂת אֶלָּא
בְּדָבָר, דְּבִינוֹ דָּאָמֵר מִפְּקוּם
קָדוֹשָׁתוֹ יְהָא כֵּד מִיד גַּעֲשָׁה.
בָּא וּרְאָה בְּחַגְבּוֹרָתוֹ שֶׁל
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא דְּכָתִיב,
(תְּהִלִּים ל) בְּדָבָר יְיָ שְׁמִים
גַּעֲשִׁי. דָּאָמֵר רַבִּי יוֹחָנָן
(יחזקה) מַאי דְּכָתִיב, (שמות יב)
וּבְרִתִּי בָּאָרֶץ מִצְרָיִם אַנְיָ
וְלֹא מַלְאָךְ וְנוּ.

אֵי חַבִּי יְקָרָא סְגִיאָה הוּא
לִמְצָרָאִי, דְּלֹא דְּמַיִּ מִן
דְּתַפְשׁ מֶלֶךְ אֶלְמַאֲן דְּתַפְשׁ
הַדִּיוֹטָא. וְעוֹד אֵין לְךָ אָוָמָה
מוֹזָהָמת בְּכָל טוֹמָא בְּמוֹ
הַמִּצְרָיִם דְּכָתִיב בְּהָו (יהזקאל
כג) אֲשֶׁר בְּשֶׁר חֲמוֹרִים עַל
בְּשָׂרִים וְנוּ שָׁהַם חַשּׁוֹדִים עַל
מִשְׁכָּב זָבוֹר, וְהָם בְּאַיִם
מִחְמָשׁ שְׁעָשָׂה מִה שְׁעָשָׂה
לְאָבִיו וּקְלָל אֹתוֹ וְלִבְנָנוּ
בָּנו. וּכְיֵלָא הָיָה לַהֲקֹדֶשׁ
בָּרוּךְ הוּא מַלְאָךְ אוֹ שְׁלִיחָה
לְשָׁגֶר לְעֹשָׂת נִקְמָה

יָבָא בְּכָל עַת אֶל הַקָּדְשָׁה.
מַאי וְאֶל יָבָא בְּכָל עַת. כַּמָּה
דָּאָת אָמֵר, (משל ז) לְשֻׁמְרָךְ
מְאָשָׁה זָרָה. וְדֹא הוֹא (ויקרא י)
וַיִּקְרִיבּוּ לִפְנֵי יְיָ אֲשָׁה זָרָה
וְגוּ. מַאי טַעַמָּא עַת. בְּגִין
דָּאָית לְה עַת וּזְמִן לְכָלָא
לְקָרְבָּא לְאַתְנְחָרָא
לְאַתְחָבָרָא בְּדָקָא יְאֹות.
כַּמָּא דָּאָת אָמֵר, (תְּהִלִּים סט)
וְאָנִי תִּפְלַתִּי לְךָ יְיָ עַת רָצְוָן.
לְעֹשָׂת לְיְיָ כַּמָּה דְּכָתִיב,
(שמואל ב ח) וַיַּעֲשֵׂה דָוד
שֶׁם. דָכְלָמָן דָאָשְׁתָּדָל
בְּאוֹרִיָּתָא כְּאַילּוּ עֲבִיד וְתָקוֹן
הָאֵי עַת לְחַבָּרָא לְה
בְּקֹדֶשָּׁא בְּרִיךְ הוּא. וְכָל כֵּה
לְמַה בְּגִין דְּהַפְּרוּ תּוֹרָתָךְ,
דְּאַילּוּ לֹא הַפְּרוּ תּוֹרָתָךְ לֹא
אָשְׁתָּבָח פִּירֹזָא דְּקֹדֶשָּׁא
בְּרִיךְ הוּא מִיְּשָׁרָאֵל לְעַלְמִין.

במצרים במו שעה באשור
שהיה בנו של שם כתיב,
(בראשית י) ובני שם עילם
ואשור. שם היה כהן גדול
ונתרך שנאמר (בראשית ט)
ברוך יי אלה שם. וזה
לשם הנדולה והברכה על
אחיו. וכתיב בם (ישעה לו)
ויצא מלאך יי ויבח במחנה
אסור. ועל ידי שליח נעשה,
כל שבון המצרים שהם
מוזהמים יותר מכל אומה,
ו אמר אני ולא מלאך.
אלא אמר רבי יהודה מקאו
למdryנו ביה גבורתו של
הקדוש ברוך הוא ומעלהו
שהיא גביה על הפל. אמר
הקדוש ברוך היא אומה זו
של מצרים מוזהמת
ומתוונפת, אין ראוי לשגר
מלאך ולא שרף, דבר קדוש
בין רשעים אורים
מטונפים, אלא אני עושה
מה שאין יכול לעשות
מלאך ולא שרף ולא שליח.

אמר רבי יוסי בגונא דא
כתיב, (ישעה ס) אמי יי
בעתה אחישפה. מהו בעתה.
בעת ה'. דתקים מעפרא
בדין אחישפה. אמר רבי
יוסי ועם כל דא יומא חד
נאלו מתי דומייה, בגין
דאסתלק ואיזו מן ה"א,
וקול לא אשפה, כדי
דברו את אלם. ובגין כה היא
שבית בעפרא כל הוא
יומא (קנאי) דה"א. ומאן איה
אלף חמשה, אף על גב
דאקדימת בגלותא עד לא
יעול הוא אלף חמשה
רוזא דה"א, ובכדיitti אלף
שתי תאה דאיה רוזא (דף קין ע"א)
דוואיזו, כדיין ואיזו יוקים
לה"א.

בזמנא (שמות ט ב) שית זמגין
עשר שתין נפש, כדיין

שָׁנְאִי אֹמֵר מָקוֹם קָדוֹשָׁתִי
יְהָא כֵּד וּמִיד גַּעֲשָׂה, מָה
שָׁאַיָּן הַמְלָאֵךְ יִכּוֹל לְעַשּׂוֹת.
אֶבֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא,
מָקוֹם קָדוֹשָׁתוֹ אֹמֵר יְהָא
כֵּד וּמִיד גַּעֲשָׂה מָה שָׁהָוָא
רוֹצָח לְעַשּׂוֹת. וְלֹפִיכְךָ לֹא
גַּעֲשִׂית נִקְמָה זוֹ עַל יְהִי
מַלְאֵךְ וּשְׁלֵיחָה, בְּשִׁבְיל קָלוֹן
הַמְצָרִים, וְלֹהָרָאות גְּדוּלָתוֹ
שֶׁל מָקוֹם שֶׁלֹּא רָצָח שִׁיבְנָסָוּ
בְּינֵיהֶם דָּבָר קָדוֹשׁ, וְעַל
הַדָּרֶךְ הַזֶּה נִאמֵר אָנָּי וְלֹא
מַלְאֵךְ. אָנָּי יִכּוֹל לְעַשּׂוֹת
וְלֹא מַלְאֵךְ.

כִּי יוֹצֵא בָּו אָמֵר רַبִּי יְהִוָּה
מַאי דְּבַתִּיב, (יונה ט) וַיֹּאמֶר יְיָ
לְהָנָג. וּבְפִתְחָה צְדִיקִים וּחֲסִידִים
מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא דָבָר עַמָּהֶם
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וּבָא
לְדָבָר עַמְּהָנָג דָּבָר שָׁאַיָּנוּ
מִבְּרִיר וַיֹּדַע. אֶלָּא אָמֵר רַבִּי
יְהִוָּה בֵּין שְׁעִילָתָה תְּפִלָּתוֹ
שֶׁל יוֹנָה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הָוּא, מָקוֹם קָדוֹשָׁתוֹ אָמֵר

שְׁלִימָו וְאֵיזָו עַשֶּׁר זָמְבִּין,
וְאֵיזָו שִׁית זָמְבִּין עַשֶּׁר, (ז'וא"ז)
וְאֵיזָו סְלִקָּא (בְּעַשֶּׁר) בֵּין, וְאֵיזָו
נִחְתָּא בְּהָ"א.

אַשְׁתְּלִים וְאֵיזָו גֹּו עַשֶּׁר
שִׁית זָמְבִּין, בְּדִין
הָוּ שְׁתִּין לְאַקְמָא מַעֲפָרָא,
וּבְכָל שְׁתִּין וּשְׁתִּין מִהְהָוָא
אֶלָּף שְׁתִּיתְאָה אַתְּתָקָרְפָּה הָ"א
וּסְלִקָּא בְּדִירְגָּוִי לְאַתְּתָקָפָא.
וּבְשִׁית מָה שְׁבִינָו לְשְׁתִּיתְאָה
יִתְפַתְּחֵוּ תְּרֵעִי דְּחַכְמָתָא
לְעִילָּא וּמְבוּעִי דְּחַכְמָתָא
לְתַתָּא, וּוַיְתַתְּקֹן עַלְמָא
לְאַעֲלָא בְּשִׁבְיָעָה. כָּבֵר נִשְׁ
דְּמַתְּתָקָן בְּיוֹמָא שְׁתִּיתְאָה
מִכִּי עֲרֵב שְׁמֵשָׂא לְאַעֲלָא
בְּשִׁבְתָּא. אוֹף הַכִּי נִמְיָ
וּסְימָנִיךְ (בראשית ז) בְּשִׁנְתָּשָׁשָׁ
מִאוֹת שָׁבָה לְחֵי בָּחָ וְגֹו
גְּבֻקָּעוּ כָּל מַעֲיִינּוֹת תָּהָום
רַבָּה.

בְּשֵׁבֵיל שִׁקְיָא הַדָּג אֶת יוֹנָה
אֶל הַיְבָשָׂה. לְמַד לְדָג בְּמוֹ
בְּשֵׁבֵיל, בְּלוֹמֶר וַיֹּאמֶר יְיָ
בְּשֵׁבֵיל הַדָּג שִׁקְיָא אֶת יוֹנָה
אֶל הַיְבָשָׂה. מִמְּקוֹם קָדוֹשָׁתוֹ
אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, יְהָ
כָּךְ וּמִיד גָּעָשָׂה, מָה שָׁאיָן
שְׁלִיחָה יִכּוֹל לְעַשּׂוֹת.

תָּנִיא אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן
מִפְתָּח שֶׁל חַיָּה בְּיָדוֹ שֶׁל
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, הִיא,
וּבָעוֹד שֶׁהִיא יוֹשֶׁבת עַל
הַמְּשִׁבֵּר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
מַעֲיִין בָּאוֹתוֹ הַוְּלָד אֶם רְאֵי
הִיא לְצִאת לְעוֹלָם (וַיֵּצֵא וּ
פָוֹתֵחַ דְּלָתֹות בְּטָנָה וַיּוֹצֵא,
וְאֵם לְאוֹ סּוֹגֵר דְּלָתֹותָה
וּמַתּוֹ שְׁנֵיָם. אֵי הַכִּי לֹא
יֵצֵא רְשֵׁעַ לְעוֹלָם. אֶלָּא הַכִּי
תָּנִינָן עַל שֶׁלַשׁ עֲבִירֹת
נְשִׁים מִתּוֹת וּכְוֹ) (אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן
וְהִיא) וְאָמַר רַבִּי יִצְחָק לְמַה
אָשָׁה מִפְלָת פָּרִי בְּטָנָה.
אֶלָּא אָמַר רַבִּי יִצְחָק הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא רֹאשׁוֹ אָתוֹ

אָמַר לֵיהּ רַבִּי יוֹסֵי כֹּל דָּא
אֲרִיכָּבוֹ זָמְנָא יִתְיַיר
מִכְמָה דָאָקְמָה חַבְרִיָּא
דָאִיהּ יְוָמָא חַד גָּלוֹתָא
דְּכִנָּסָת יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִתְיַיר
דְּכִתְבֵּיבָ, (אַיִּיכָּה א) נִתְגָּנְבֵי
שׁוֹמְמָה כֹּל הַיּוֹם דָוָה. אָמַר
לֵיהּ הַכִּי אָוְלִיפְנָא מַאֲבָא
בָּרוֹזִין דָאָתוֹן דְשָׁמָא
קְדִישָׁא וּבְיוּמִי דְשָׁגִי עַלְמָא
וּבְיוּמִי דְבִּרְאָשִׁית וּכְלֹא רָזָא
חַדָּא אִיהָ.

וּכְדִין יִתְחַזֵּי קְשָׁתָא בְּעַנְבָּא
בְּגַוּנִי (עַב ב) נְהִירִין
כְּאַתָּה דְמִתְקַשְׁטָא לְבָעָלה
דְּכִתְבֵּיבָ, (בְּרָאשִׁית ט) וּרְאִיתִיהָ
לְזִופְרָ בְּרִית עוֹלָם וְהָא
אֲוֹקְמָה וּשְׁפִיר
וּרְאִיתִיהָ, בְּגַוּנִין נְהִירִין
כְּדִקָּא יָאוֹת. וּכְדִין לְזִופְרָ
בְּרִית עוֹלָם. מֵאַן בְּרִית

העובר שאינו ראוי לצאת לעולם ומקדמים להמיתו בימי אמו שג�� אמר (בראשית ו) הנפלים היו בארץ בימים בהם. הנפלים כתיב بلاיהם. יוד ראשונה. ולמה, בשביל שאחרי בן באו בני האלים אל בנות adam וילדו להם בוניות וירבו ממורים בעולם. הימה הגבורים אשר מעולם. שאין גיבור ופריון ועריאן במו הממור. אנשי השם, שהכל יכירו לקרתו השם הידוע ממור,abicino שרואים מעשו שהוא פריון ועריאן ונBOR הפל יקרהותו אותו שם. ומה דאמר רבי שמעון הקדוש ברוך הוא מעין באותו הילד. אין לך רשות בעולם מאותם הרשעים היוציאים לעולם שאין קדוש ברוך הוא מעין בו ורואה אם אותו הנוף יגיח בין צדיק ובשר, או שיטיל לאדם מישראל ממיתה משינה, או

עולם. דא בנסת ישראל, ויתחבר ואיז בה"א, ויקים לה מעפרא, כמה דעת אמר ויופר אליהם את בריתו. דא בנסת ישראל דאייה ברית, כמה דעת אמר והיתה לאות ברית וגוו.

כד יתרע ואיז לגביה ה"א, כדיןอาทין עלאין יתרון בעלמא (רלו א) ובנווי דראובן זמגין דיתערון, קרבין בכל עולם, וכנסת ישראל יוקים לה מעפרא ויופר לה קודשא בריך הינא. וишתחח קודשא בריך הוא לגביה גו גלותא בחושבן ואיז שת זמגין י עשר. עשר זמגין שת שבין, וכדין תיקום ויתפקד בעלמא למצב נוקמין, ומאן דאייה מאיך יתרמי.

שִׁיעָשָׂה טוֹבָה אַחֲתָה,
וּבַשְׁבֵיל כֶּד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא מַזְכִּיאוּ לְעוֹלָם.

בַּיּוֹמָיו דָּרְבֵי יוֹסִי הָוּ אֲנוֹן
פְּרִיצִי דָּהוּ מִשְׁקָדִי בְּטוּרִיא
עַם פְּרִיצִי אֲוֹמָות הַעוֹלָם,
וּבְדַּמְשָׁבֵחַ בָּר נְשׁ וִתְפֵשִׁי
לִיהְ לְקָטְלִיהְ, הָוּ אָמְרִין לִיהְ
מַה שְׁמָה, אֵי הָוּ יְוָדָאי הָוּ
אַזְלָין עַמְּיהָ וּמִפְקִין לִיהְ מַן
טוּרִיא, וְאֵי הָוּ בָּר נְשׁ
אַחֲרִינָא קָטְלִי לִיהְ. (עהא)
וְהָוּ אָמֵר רַבִּי יוֹסִי אֲתַחֲזָוּן
אֲנוֹן בְּכָל הָאֵי לְמַיְעֵל
לְעַלְמָא דָּאַתִּי.

תָּנוּ רַבְנָן נ' דְּבָרִים הַלְלוּ
אַיְנָן בָּאָן לְעוֹלָם אֶלְאָ
בְּקוּלוֹת, קוֹל חַיה דְּבָתִיב,
(בראשית א') בְּעֵצֶב תַּלְדִּי בְּגִים
וּבְתִיב, (בראשית ל') וַיִּשְׁמַע
אֱלֹהִים. קוֹל גְּשָׁמִים
דְּבָתִיב, (תְּהִלִּים ט') קוֹל יְיֻ עַל
הַמִּים וּבְתִיב, (מִלְכִים א' ח') בַּי
קוֹל הַמוֹּן הַגְּשָׁם. קוֹל תְּחִית
הַמְּתִים דְּבָתִיב, (ישׁועה ט) קוֹל

אמֶר לֵיהְ רַבִּי יוֹסִי שְׁפֵיר
קְאַמְרָת בְּגַיִן (דף קז ע"ב)
דָּאֵיהְ גַּו רְזָא דָּאַתּוֹן. וְלִית
לָזְן לְאַתְּעָרָא חַוְשָׁבָן וְקַצְין
אַחֲרִינִין, דָּהָא בְּסֶפֶרֶת דָּרְבָּ
יַיְבָּא סְבָא אַשְׁפְּחָן חַוְשָׁבָן
דָּא דְּכָתִיב, (וַיִּקְרָא כ'ו) אֹז תְּرִצָּה
הָאָרֶץ. וְהָוּ רְזָא דָוָא'zo
דְּכָתִיב, (וַיִּקְרָא כ'ו) וּזְכָרָתִי אֶת
בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְדָא הָוּ וְאָז
כָּלָא בְּחַדָּא, וְעַל דָּא אַזְפּוֹר,
וְלִבְתָּר וְהָאָרֶץ אַזְפּוֹר, דָּא
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. תְּרִצָּה.
תְּתִרְעֵי אַרְעָא לְגַבְיִ קְוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הָוּ.

אָבָל יוֹמָא חַד דָּאַמְרָו
חַבְרִיִּיא וְדָאֵי פְּלָא
הָוּ גַּבְיָז קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הָוּ וְכָלָא אַשְׁתַּבָּח בְּרָזָא
דָּאַתּוֹן דְּשָׁמָא קְדִישָׁא,
דָּהָא גְּלִוָּתָא בְּאֲנוֹן אַתּוֹן

קֹרֶא בַמִּדְבָּר. מַאי בְּעֵי
 הַכָּא קָלָא בַמִּדְבָּר. אֲלָא
 אָמֵר רַבִּי וַיְהִיא אֵלֵין אָנוֹן
 קָלְיִיא לְאַתְעָרָא מַתִּי מִדְבָּר,
 וּמְבָאָן דְּהֹא הַדִּין לְכָל
 הָעוֹלָם. אָמֵר רַבִּי יוֹחָנָן הָא
 תָּנוּ בְשָׁגְבָנָס אָדָם לְקָבֵר
 גְּבָנָס בְּקוּלוֹת. בְשִׁיקָוּמוֹ
 בַּתְּחִיתִית הַמְתִים אִינוֹ דִין
 שִׁיקָוּמוֹ בְקֻולִי קוּלוֹת. אָמֵר
 רַבִּי יַעֲקֹב עֲתִידָה בַתְּ קֹול
 לְהִיוֹת מַתְפּוֹצֶחֶת בְּבָתִי
 קְבָרוֹת וְאוֹמֶרֶת (ישעה כ"ז)
 הַקִּיצוֹ וּרְגַנּוֹ שׂוּבָנִי עַפְרָה
 וּעֲתִידִים לְחִיוֹת בָּטָל שֶׁל
 אוֹר גָדוֹל שֶׁל מַעַלָה דְכִתִּיבָה,
 (ישעה כ"ז) בַי טָל אָרוֹת טָלָךְ
 וְאָרֶץ רְפָאִים תְּפִילָה. אֲכִיר,

(ע"ב מדרש הנעלם).

עד הַהֹא זָמָנָא, וְכֹלָא תָלִי לִיה קָוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא כֵד
 יַתְוֹבּוּן בַתִּוְבְּתָא. אֵי זָכוֹ וְאֵי לֹא זָכוֹ, בָמָה דְאַתְמָר
 בְּהָאִי קָרָא דְכִתִּיבָה אֲנִי יי בְעֵתָה אֲחִישָׁבָה. זָכוֹ אֲחִישָׁבָה
 לֹא זָכוֹ בְעֵתָה.

גָלִי לוֹן רַבִּי יִסָּא הַכָּא,
 וְהַשְׁתָּא בָאָפָונָן אַתְוֹן
 אַתְגָלִיָּן וְגָלִי לוֹן.
 אָמֵר לִיה תָא חֹוי, דָאָפִילָן
 כְד אַתְפְּקָדָא שָׁרָה,
 מְהָאִי דָרְגָא לֹא פְקִיד לְהָה,
 אֲלָא בְרֹזָא דְוָא"ו, דְכִתִּיבָה
 וְיִפְקַד אֶת שָׁרָה וְגַוּ. בְגַיַּן
 דְכָלָא בְרֹזָא דְוָא"ו אֲיהָיָן,
 וּבָהָא כָלִיל פָלָא, וּבִיהָ
 אַתְגָלִיא כָלָא, בְגַיַּן דְכָל
 מְלָה דְאֲיהָיָן סְתִימָא אֲיהָיָן
 גָלִי כָל סְתִים. וְלֹא אַתִי מְאָן
 דְאֲיהָוָה בְאַתְגָלִיא וַיְגַלֵּי מָה
 דְאֲיהָוָה סְתִים.

אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי כָמָה אִיתְ לוֹן
 לְאַתְמְשָׁבָא גֹו גְלוֹתָא

עַד הַהֹא זָמָנָא, וְכֹלָא תָלִי לִיה קָוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא כֵד
 יַתְוֹבּוּן בַתִּוְבְּתָא. אֵי זָכוֹ וְאֵי לֹא זָכוֹ, בָמָה דְאַתְמָר
 בְּהָאִי קָרָא דְכִתִּיבָה אֲנִי יי בְעֵתָה אֲחִישָׁבָה. זָכוֹ אֲחִישָׁבָה
 לֹא זָכוֹ בְעֵתָה.

אֶזְלֹו, עַד דְּהַוּ אֶזְלִי, אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי אֲדִפְרָנָא הַשְׁתָּא
דְּהָא בָּאָתָר דָא יַתִּיבְנָא יוֹמָא חַד עַם אָבָא, וְאָמֵר
לִי בָּרִי זָמֵן אֲגַת כֵּד מְטוּן יוֹמָךְ לְשִׁיתִין שְׁבִין לְאַשְׁפְּחָחָ
בְּהָאִי אֲתָר סִימָא דְּחַכְמַתָּא עַלְאָה, וְהָא זָכִינָא לְאַפְּנוֹן
יוֹמָין וְלֹא אַשְׁפְּחָנָא, וְלֹא יַדְעַנָּא אֵי הַבִּי מְלִין דְּקָאָמָרָן
או הַהִיא חַכְמַתָּא דָאֵיהָ אָמֵר.

וְאָמֵר לִי כֵּד יַמְטוֹן קוֹלְפִין דְּגֻרָא גַּו טָהִירִי יַדְךָ
אֲתָאָבֵיד מִינָךְ. אָמִינָא לִיה אָבָא בָּמָה יַדְעַת.
אָמֵר לִי בְּהִגִּי תְּרִין צָפּוֹרִין דְּאַעֲבָרוּ עַל רִישׁ יַדְעַנָּא.
אֲדַהֲכִי אֲתָפְרֵשׂ רַבִּי יוֹסֵי וְעַל גַּו מְעַרְתָּא (דף קייח ט"א) חַדָּא
וְאַשְׁפָחָ סְפָרָא חַד דְּהַוָּה נְעִיזָה גַּו נַוקְבָּא דְּטֻנָּרָא בְּסִינְפִּי
מְעַרְתָּא, נַפְקֵה בֵּיה.

כִּיּוֹן דְּפַתַּח לִיה חַמָּא שְׁבָעֵין וְתִרְיֵין גָּלִיפִין דְּאַתְּוֹן
דְּאַתְּמָסָרוֹ לְאָדָם הַרְאָשׁוֹן וּבָהּוּ הַוָּה יַדְעַ פָּל
חַכְמַתָּא דְּעַלְאַיִן קְדִישֵּין וּכְלָ אַבְוֹן דְּבָתָר רִיחִיאָ
דְּמַתְגָּלְלָן בְּתַר פְּרוֹכָתָא גַּו טָהִירִין עַלְאַיִן וּכְלָ אַבְוֹן
מְלִין הַזּוּמְגִינִּין לְמִתִּי לְעַלְמָא, עַד יוֹמָא דְּיִקְוּם עַנְבָּא
דְּבָסְטָר מְעַרְבָּ וְיִחְשִׁיךְ עַלְמָא.

קָרָא לַרְבִּי יְהוֹדָה וּשְׁרוֹ לְמַלְעֵי בְּהָהּוּא סְפָרָא, לֹא
סְפִיקָו לְמַלְעֵי תְּרִי אוֹ תְּלַתָּא סְטְרִין דְּאַבְוֹן אֲתָוֹן
עַד דְּהַוָּה מְסֻתְּבָלִין בְּהַהִיא חַכְמָה עַלְאָה, כִּיּוֹן דְּמְטוֹן

למלעִי בסתרו דספרא ומשתעו דא עם דא, נפק
שביבא דאשא ועלעולא דרואה ובטש בידיהון ואתאביד
מפנייהו. בכה רבינו יוסי ואמר דילמא חס ושלוּם חובה
אייהו גבן או דלאו אנן זפין למנדע ליה.

כד אתון לגבוי דרבינו שמעון אשטעו ליה עובדא דא,
אמיר לוֹן דילמא בקץ משיחא דאנו אתון הויתון
משתדל, אמרו ליה דא לא ידען דהא כלא אתבשי
מין. אמר לוֹן רבינו שמעון לית רועיתא קודשא בריך
הוא בדא דיתגלי כל פה לעלמא, וכד יהא קרייב ליום
משיחא אפילו רבינו דעלמא זמין לאשכחא טמירין
דҳכמתא ולמנדע בית קצין וחושבנין, ובזהו זמנה
אתגלייא לכלה הדא הוא דכתיב (צפניה ג) כי איז אהפה אל
עממים וגוי. מהו איז. בזמנה דתיקום כנסת ישראל
מעפרא ויווקים לה קודשא בריך הוא כדין אהפה אל
עממים שפה ברורה לקרוא כלם בשם יי' ולעבדו שם
אחד.

תא חוו, אף על גב דאברהם כתיב בית ויסע אברם
הלוֹך ונסוע הפגבה. וכל מטלני הו לדרומא
וatkashr בית, לא סליק לדוכתיה בדקא יאות עד
דאיתילד יצחק, כיון דאיתילד יצחק אסתלק לאטריה
ואיהו אשתחף בהדייה וatkashro (דף קייח ע"ב) דא בדא.

בגין כה איהו קרי ליה יצחק ולא אחרא, בגין לשטפה מיא באשא, כתיב ויקרא אברהם את שם בנו הפלד לו אשר ילדה לו שרה יצחק. מאן הפלד לו, אש ממים:

ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק. אמר רבי חייא, מיום אדתיליד יצחק והוה ישמעאל בביתא לאברהם, לא אסתלק ישמעאל בשמא, באתר דהbab שרייסופיתא לא אדבר קמיה, בגין כה את בן הגר המצרית, גבר שלא יתחויל לאדרבא קמיה די יצחק.

אמר רבי יצחק ותרא שרה, בעינא דקלנא חמת ליה שרה, שלא חמת ליה בעינא דאייה בראשם, אלא דאייה בראש הגר המצרית, בגין כה ותרא שרה. דשרה חמת ליה בעינא דא ולא אברהם, דאילו באברהם לא כתיב את בן הגר אלא את בנו. תא חזוי, לבתר מה כתיב וירע הדבר מאי בעיני אברהם על אודות בנו. ולא כתיב על אודות בן הגר המצרית. בגין כה ותרא שרה את בן הגר המצרית. ולא חמת דאייה בריה דabraם.

רבי שמעון אמר הא קרא תושבחתא דשרה איה בגין דחמת ליה דקא מצחק לכוכבים ומיזלות,

אמרה, וְדֹאי לֹא בֶּרֶא דָא בֶּרֶא דָא בֶּרֶה לְמַעַב עֲזָבָדִי
דָא בֶּרֶה, אַלְאָ בֶּרֶא דָהָגָר הַמְצָרִית אֵיהּ אֲהָדָר לְחוֹלְקָא
דָא מִיה, בְּגִין כֵּה וְתָאָמֵר לְאַבְרָהָם גַּרְשֵׁן הָאָמָה הַזֹּאת וְאֵת
בְּנָה, כִּי לֹא יִרְשֵׁן בֶּן הָאָמָה הַזֹּאת עִם בְּנֵי עַמּוֹ יִצְחָק.
וּכְיַסְלָקָא דַעַתְךָ דַקְנֵי לְהָשָׂרָה אוֹ לְבָרָה, אֵי חֲכִי לֹא
אוֹדִי קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא עַמּוֹ, דְכִתְיבָּן כָל אָשָׁר
תָאָמֵר אַלְיָךְ שָׂרָה שְׁמָעָ בְּקוֹלָה. אַלְאָ בְּגִין דְחַמָּאת לִיהְיָה
בְכֻוכְבִים וּמִזְלֹות וְאַמִּיה אָוֶלְפָא לִיהְיָה גַּמּוֹסִי דְכֻוכְבִים
וּמִזְלֹות, בְּגִין כֵּה אָמְרָת שָׂרָה כִּי לֹא יִרְשֵׁן בֶּן הָאָמָה
הַזֹּאת, אָנָא יַדְעָנָא דָלָא יַרְיתָ לְעַלְמִין חַוְלָקָא
דָמָה יְמִנוֹתָא, וְלֹא יְהָא לִיהְיָה עִם בָּרִיךְ חַוְלָקָא לֹא בְעַלְמָא
דִין וְלֹא בְעַלְמָא דָא תַּיִן, וּבְגִין כֵּה אוֹדִי עַמּוֹ קוֹדְשָׁא
בָּרִיךְ הוּא.

וּקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא בְּעָא לְאָפְרֵשָׁא בְּלַחְזָדָי זַרְעָא
קָדְשָׁא בְּדַקָּא יָאָות, דְבְגִין כֵּה בֶּרֶא עַלְמָא
דָהָא יִשְׂרָאֵל סַלִיק בְּרַעֲוָתָא דְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא עד לֹא
יִבְרִי עַלְמָא, וּבְגִין כֵּה נִפְקָה אַבְרָהָם לְעַלְמָא וּעַלְמָא
מִתְקִיִּים בְּגִינִיה, וְאַבְרָהָם וַיַּצְחַק (לֹא) קִיְימָו וְלֹא אִתְיִשְׁבוּ
בְּדוֹכְתִיָּהוּ עד דַנִּפְקָה יַעֲקֹב לְעַלְמָא.

כִּיּוֹן דַנִּפְקָה יַעֲקֹב לְעַלְמָא אִתְקִיְימָו אַבְרָהָם וַיַּצְחַק
וְאִתְקִיִּים כָל עַלְמָא, וּמַתְמַן נִפְקָה עַמּוֹ קָדְשָׁא

לעַלְמָא, וְאַתְקִים כֹּלֶא כְּגֻונָא קָדִישָׁא בְּדִקָּא יָאוֹת,
וּבָגִין כֵּה אָמֵר לֵיה קָדוֹשָׁא בָּרוּךְ הוּא, כֵּל אֲשֶׁר תָּאמֶר
אַלְיךָ שָׂרָה שְׁמָע בְּקוֹלָה כִּי בִּצְחָק יִקְרָא לְךָ זָרָע, וְלֹא
בִּשְׁמַעְאל. מָה פְּתִיב לְבָתָר וְתַלְךָ וְתַתְעַ בְּמִדְבָּר בָּאָרֶץ
שְׁבָע.

השלמה מההשומות (סימן ט)

וַיִּשְׁכַּם אֶבְרָהָם בְּבָקָר וּבְכוֹר רַבִּי בְּרוֹקָא אָמֵר, מַהוּ שְׁמָע
עַל שְׁכָמָה אֶלְאֶלְא שְׁהַזְּהִירָה עַל עַזְלָה אַמְוִינָה
וְלֹעֲמֹד בָּמָה שְׁהִיְתָה בְּתִחְיָה כְּתִיב הַכָּא שְׁמָע עַל שְׁכָמָה
וְכְתִיב הַתָּם (שמות ט'ז) שְׁמָם שְׁמָם לוֹ חָק וּמִשְׁפָט. מָה לְהַלֵּן עַל
הַשְּׁכִינָה, אוֹפֵן הַכָּא עַל הַשְּׁכִינָה. מָה עַשְׂתָה בֵּין שְׁרָאָתָה
עַצְמָה יוֹצָאת מִרְשָׁוֹתוֹ שֶׁל אֶבְרָהָם חֹזֶר לְקַלְקָולָה
דְּכִתִּיב וְתַלְךָ וְתַתְעַ מַהוּ וְתַתְעַ שְׁתַעַתָּה אַחֲרָה עֲבוֹדָה
זָרָה וְגַלְוִילִי בֵּית אָבִיה כְּתִיב הַכָּא וְתַתְעַ וְכְתִיב הַתָּם (ירמיה
י) הַבָּל הַמָּה מַעֲשָׂה תַּעֲתּוּעִים: (עד כאן מההשומות)

כְּתִיב הַכָּא וְתַתְעַ וְכְתִיב הַתָּם (ירמיה י) הַבָּל הַמָּה מַעֲשָׂה
תַּעֲתּוּעִים. וּקְדוֹשָׁא בָּרוּךְ הוּא בְּגִינִיה דְאֶבְרָהָם
לֹא שְׁבִיק. לְה וּלְבָרָה.

תָא חָזִי, בְּקָדְמִיתָא כְּד אַזְלָת מַקְמָה דְשָׂרָה מָה פְתִיב כִּי
שְׁמָע יי' אֶל עֲבָנִיה. וְהַשְׁתָא דְטַעַת בָּתָר פּוֹכְבִים
וּמַזְלָות אֶפְעַל גַב דְכִתִיב וְתַשָּׁא אֶת קוֹלָה וְתַבָּד. מָה

כתיב כי שמע אליהם אל קול הבער. ולא כתיב כי שמע אליהם את קולך.

באשר הוא שם. הא אוקמונה דלאו בר עונשא הוא לגביו כי דין דלעילא, זהה כי דין דلتתא עבשין מתלייסר שניין ולעלילא, וכי דין דלעלילא מעשרים שניין ולהלאה. ואף על גב דחייבא היה, לאו בר עונשא איהו. וזה אוקמונה, ודא הוא דכתיב באשר הוא שם.

אמר רבי אלעזר א' כי מאן דאסטלק מעולם עד לא מטען יומי לעשרין שניין, מאן אחר אתעפש, בגין זהה מתלייסר שניין ולתתא לאו בר עונשא איהו אלא בחתאו דאבי. אבל מתלייסר שניין ולעלילא מהו, אמר ליה קודשא בריך הוא חס עלייה דליםות זפאי ולא לימות חייב ויהיב ליה אגר טב בההוא עלמא, ולא לימות חייב דיתעפש בההוא עלמא ואוקמונה.

אמר ליה א' חייב הוא ולא מטען יומי (דף קיט ע"א) לעשרין שניין מהו כיון דאסטלק מעולם במא הינו עונשיה. אמר ליה בדאי אתקאים (משלו יג) ויש נספה שלא משפט. וכך עונשא נחית לעלמא איהו (דין) ערע שלא פונה לעילא ותתא בההוא מחבלא ויתעפש כה לא אשגחו עלייה מלעלילא.

ועלייה כתיב, (משליה) **עוֹגָותִיו יַלְכְּדָנוּ אֶת הַרְשָׁע.** א"ת **לְאַסְגָּאָה מֵאַן דָּלָא מַטּוֹן יוֹמָוִי לְאַתְעֲבָשָׁא.** **עוֹגָותִיו יַלְכְּדָנוּ** (את הרשע) **וְלֹא בַּיְדֵנָא דַלְעַילָּא, וּבְחַבְלִי חַטָּאתָו יַתְמַהֵּן וְלֹא בַּיְדֵנָא דַלְתַּתָּא.** **בְּגִין כֵּךְ כתיב בַּי שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל קֹול הַפּוּר בְּאַשְׁר הוּא שָׁם.**

רַבְּי שְׁמֻעוֹן פָּתָח וַיֹּאמֶר, (ויקרא כו) **וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי עִקּוּב מְלָא בּוֹאָיו אַמְּאָי.** **אֶלָּא בְּתְּרִין סְטוּרִין אִיהוּ** (אנון). **רוֹא דְּחַכְמָתָא חַדָּא.** **דָּאִיהוּ רֹא דְּרָגָא דְּחַכְמָתָא.** **אֶתְר דְּשִׁירִי בֵּיהֶם יַעֲקֹב.** **אֶבֶל הָאִי קָרָא עַל גְּלוּתָא דִּישְׂרָאֵל אַתְמָר,** **דָּכְדָּכְדָּן גַּוְּגַלְוִתָּא,** **הַהוּא זָמָנָא דִּיתְפְּקִדּוֹן** (ביה יעקב) **יַתְפְּקִדּוֹן בְּרוֹא דְּוָאָיו.** **וְאִיהוּ בְּאַלְפָ שְׁתִיתָהָה.**

(ואתחנן ערך א) **וּפְקִידָה בְּרוֹא דְּוָאָיו שִׁית רְגָעִי וּפְלָג עִידָּן.** **וּבְזָמָנָא דְּשִׁתְיִין שְׁנִין לְעַבְורָא דְּדַשָּׁא בְּאַלְפָ שְׁתִיתָהָה יַקְים אֱלֹהָ שְׁמִיא פְּקִידָה לְבָרְתִּיהָ דִּיעַקְבָּ.** **וּמְהַהְוָא זָמָנָא עַד דִּיהָא לָהּ זְכִירָה שִׁית שְׁנִין וּפְלָגָא.** **וּמְהַהְוָא זָמָנָא שִׁית שְׁנִין אַחֲרָגִין וְאֶפְוֹן שְׁבָעִין** (וְתַלְתָּה) **וּתְרִין וּפְלָגָא.**

בְּשִׁתְיִין וּשִׁית יַתְגִּלִּי מַלְפָא מִשְׁיחָא בָּאָרְעָא (שמות ז, ב, ט ב) **דְּגָלִיל,** **וּכְדָכְבָא דְּבָסְטָר מַזְרָח יַבְלָע שְׁבָע כְּכַבְדָא מַסְטָר צְפָוֹן,** **וּשְׁלַהְוָבָא דָאָשָׁא אַוְכָמָא תְּהָא תְּלִיאָ**

ברקיע אָשִׁיטין יְמַיּוֹן, וְקָרְבֵּין יְתַעֲרוֹן בְּעַלְמָא לְסֶטֶר
צְפּוֹן, וְתָרֵין מֶלֶכִין יְפָלוֹן בְּאָפּוֹן קָרְבֵּין.
וְיַזְדָּנוֹגָוֹן כְּלָהּוֹן עַמְמִיאָעַל בְּרִתְתִּיהְ דִּיעָקָב לְאַדְחִיאָא
לְהָ (לֹוֹן) מֶעַלְמָא. וְעַל הַהְנוֹא זְמָנָא בְּתִיב (הַחִיתָה)
(ירמיה ל) וְעַת צְרָה הִיא לְיַעַקְבָ וּמְבָה יְשַׁעַ וּכְדִין יְסַתְּיִמּוֹן
נְפָשִׁין מְגֻפָא וּבְעֵין לְאַתְחַדְשָׁא, וּסְמַנִּיךְ (בֶּל הַגְּפֵשׂ לְבֵית יַעֲקֹב
הַבָּא מִצְרִים שְׁבָיעִים וּבְתִיב) (בראשית מו) **כָּל הַגְּפֵשׂ הַבָּאָה לְיַעַקְבָ**
מְצִרְיָה וְגוֹן בֶּל נְפֵשׂ שְׁשִׁים וָשָׁשָׁ.

בְּשְׁבָעִין וִתְלַת בֶּל מֶלֶכִי עַלְמָא יְתַכְּבָשׁוֹן לְגוֹן קְרָתָא
רְבָתָא דְרוּמִי, וּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתַעַר
עַלְיָהוּ אָשָׁא וּבְרָדָא וְאַבְנִי אַלְגְּבִישׁ וַיְתַאֲבִדוּן מֶעַלְמָא,
בָּר אַפּוֹן מֶלֶכִין דְלָא יְמִטוֹן לְתִמְןָ וַיְהִידָרְוֹן לְאַגְּחָא קָרְבֵּין
אַחֲרָנִין. וּמְהַהְוָא זְמָנָא מֶלֶכָא מְשִׁיחָא יְתַעַר בֶּל עַלְמָא,
וַיְתַכְּבָשׁוֹן עַמְיָה כְּמָה עַמְיָן וּכְמָה חַיְילִין מֶפְלֵסִיִּפְיָיִם
עַלְמָא, וּכְלַבְנִי יִשְׂרָאֵל יְתַכְּבָשׁוֹן בֶּל אַגּוֹן אַתְרִי.

עד דָאַשְׁתְּלִימָו אַפּוֹן שְׁבָינָן לְמָהָה, כְּדִין וְאַזְוּ יְתַחְבֵּר
בָּה"א, וּכְדִין (ישעיה ס) וְהַבְּיוֹא אַת בֶּל אֲחִיכָם מֶפְלֵ
הָגּוֹים מְגַחָה לְיִי וְגוֹן. וּבְנִי יִשְׁמַעָאל (ישראל) זְמִינִין בַּהְהָוָא
זְמָנָא לְאַתְעָרָא (עליהוֹן) עַם בֶּל עַמְיָן דְעַלְמָא לְמִיתִי עַל
יְרוּשָׁלָם דְכְתִיב, (וכבירה ד) וְאַסְפָתִי אַת בֶּל הָגּוֹים אֶל
יְרוּשָׁלָם לְמַלחָמָה וְגוֹן. וּבְתִיב, (תהלים ב) יְתִיצְבוּ מֶלֶכִי אָרֶץ

וְרוֹזְגִים נוֹסְדוּ יְחִיד עַל יְיָ וְעַל מֶשְׁיחָו. וְכִתְבֵּב יוֹשֵׁב
בְּשָׁמִים יִשְׁחַק יְיָ יַלְעָג לְמוֹ.

לְבַתֵּר וְאַזְוֹ זְעִירָא יִתְעַר לְאַתְּחַבְּרָא וְלְחַדְשָׁא גַּשְׁמָתִין
הַהוּ אֻתִיקִין בְּגַיִן לְחַדְתָּא עַלְמָא פָּמָה דְכִתְבִּיב,
(שם כד) יִשְׁמָח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו וְכִתְבֵּב יְהִי כְּבֹוד יְיָ לְעוֹלָם
לְאַתְּחַבְּרָא כְּדַקָּא יָאֹת. יִשְׁמָח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו לְגַחְתָּא לְזֹן
לְעַלְמָא וְלְמַהְוִי בְּלַהֲוִן בְּרִיאַיִן חַדְתִּין לְחַבְּרָא עַלְמִין בְּלַהֲוִן
בְּחַד.

וְפָאַיִן אָפָ�נִן כָּל אָגָוִן דִּישְׁתָּאָרוּן בְּעַלְמָא בְּסִינְפִּי אַלְפִּי
שְׁתִּיתְתָּא הַלְּמִיעֵל בְּשְׁבַתָּא, דְהָא כְּדַיִן אֵיהָוּ יוֹמָא
חַד לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחְזֹדוֹי לְאוֹזְדוֹגָא כְּדַקָּא יָאֹת
וְלְמַלְקָט גַּשְׁמָתִין חַדְתִּין לְמַהְוִי בְּעַלְמָא עַם אָפָ�נִן
דְאַשְׁתָּאָרוּ בְּקָדְמִיתָא דְכִתְבִּיב, (ישעה ד) וְהִיה הַפְּשָׁאָר בְּצִיּוֹן
וְהַפּוֹתָר בִּירוּשָׁלָם קָדוֹשׁ יִאָמֶר לוֹ כָּל הַכְּתוּב לְחַיִם
בִּירוּשָׁלָם:

וְיִהְיֶה אַחֲרַ הַדְּבָרִים הַאֲלֵה וְהַאֲלֵהִים נִסְחָא אֶת אַבְרָהָם
וַיִּאמֶר אֱלֹהִים אֶתְּנָהָם וַיִּאמֶר הַגְּנִי. רַבִּי יְהוֹדָה פָּתַח
וַיֹּאמֶר (תהלים מא) אַתָּה הוּא מַלְכֵי וְגוֹ. דָא הוּא שְׁלִימָוּ דָכְל
דְּרָגֵין בְּחַדָּא דָא בְּדָא.

צִוָּה יִשְׁנוּתָא יַעֲקֹב, כָּל אָפָ�נִן שְׁלִיחָן דַעֲבָדִי שְׁלִיחָותָא
(דף קוט ע"ב) בְּעַלְמָא דְלִיהְוִי בְּלַהֲוִן מִסְטָרָא דְרַחְמִי וְלֹא

להו מسطרא דדיבא, בגין דאית מארי שליחן מسطרא
דרחמי ומسطרא דדיבא קשייא. אבען שליחן דאתהין
مصطفרא דרחמי לא עבדי שליחותא דדיבא בעלמא כלל.
ואין תימא הא מלאכა דאתגלי לייה לבלעם הא תנינן
שליחא דרחמי היה ואותהפה לדיבא. לא. לעולם
לא אשתי, אלא שליחא דרחמי היה לאגנא עלייהו
דיישר אל ולמהוי סיגוריא עלייהו, ולקבליה הוא דיבא,
וכך אורחותי דקודשא בריך הוא, כה אוטיב לדא ההוא
טיבו דיבא לדא. כה הא שליחא דרחמי היה להו
ליישר אל ולבלעם אותפהף לדיבא. בגין כה צוה ישועות
יעקב, אמר דוד, פקיד על עלמא כה ישתלחון שליחאה
די להו מسطרא דרחמי.

רבי אבא אמר צוה ישועות יעקב דאבען גו גלוותא
וישתכח פורקנא להו גו גלוותהו. תא חזין,
תושבון דאבותן יעקב היה, ואלמלא יצחק לא אתה
יעקב לעלמא, בגין כה צוה ישועות יעקב דא יצחק,
dbcyon דאשთזיב יצחק ישועות יעקב הו.

ויהי אחר הדברים האלה. רבי שמעון אמר הא תנינן
ויהי בימי על צערא אתמר, ויהי אף על גב דלא
כתיב בימי טפסי צערא אית בית. ויהי אחר, בתר דרגא
תתאה דכל דרגין עלאין, ומאן איה דברים, במא דאת
אמר (שמות ד) לא איש דברים אנכי.

ומאן היה בתר קְרָגָא דָא, וְהִאֱלֹהִים נָסָה אֶת אַבְרָהָם
דָא תִּיאַ יֵצֵר הַרְעָ לְקְטָרָגָא קְמִי קְנִידָשָׁא בְּרִיךְ
הַוָּא. הַכָּא אִיתְ לְאַסְתָּפְלָא וְהִאֱלֹהִים נָסָה אֶת אַבְרָהָם.
אֶת יְצָחָק מְבָעִי לִיה. הַהָא יְצָחָק בָּר תְּלִתִין וְשְׁבֻעָ שְׁנִינָא
הַוָּה וְהָא אֲבוֹי לָאו בָּר עֲזָנָשָׁא דִילִיה הַוָּה, דָא לְמָלָא אָמָר
יְצָחָק לֹא בְּעִינָא לֹא אַתְעַנֵּשׂ אֲבוֹי עַלְיהָ. מַאי טְעַמָּא
וְהִאֱלֹהִים נָסָה אֶת אַבְרָהָם וְלֹא בְּתִיב נָסָה אֶת יְצָחָק.
אֶלָּא אֶת אַבְרָהָם וְדָא יְדָבָעִי לְאַתְכָלָלָא בְּדִינָא, הַהָא
אַבְרָהָם לֹא הוָה בֵּיה דִינָא כָּל מִקְדָּמָת דִינָא,
וְהַשְׁתָּא אַתְכָלֵל מִי"א בְּאַשׁ"א. וְאַבְרָהָם לֹא הוָה שְׁלִימָ
עַד הַשְׁתָּא דָא תַעַטֵּר לְמַעַבְדָד דִינָא וְלֹא תַקְנָא לִיה
בְּאַתְרִיה.

וּכְלַ יְומָיו לֹא הוָה שְׁלִימָ עַד הַשְׁתָּא דָא תַכְלֵל מִי"א
בְּאַשׁ"א וְאַשׁ"א בְּמִי"א, וּבְגִין כֵּף וְהִאֱלֹהִים נָסָה
אֶת אַבְרָהָם וְלֹא אֶת יְצָחָק, דָא זָמִין אַבְרָהָם לְאַתְכָלָלָא
בְּדִינָא, וּכְדַ עֲבִיד דָא, עַל (קלג ב) אַשׁ"א בְּמִי"א
וְאַשְׁתְּלִימָ דָא עַם דָא. וְדָא עֲבִיד דִינָא לְאַתְכָלָלָא דָא
בְּדָא. וּכְדַיִן יֵצֵר הַרְעָ אַתָּא לְקְטָרָגָא עַלְיהָ דָא בְּרָהָם דָלָא
אַשְׁתְּלִימָ כְּדַקָּא יְאֹות עַד דִיעַבִּיד דִינָא בְּיְצָחָק. דִיְצָר
הַרְעָ אַחֲר הַדְּבָרִים אֲיהָו וְאַתָּא לְקְטָרָגָא.

וְתָא חֹזֵי רֹזֵא דְמָלָה, אָפַע עַל גַּב דְקָא מָרְן דָא בְּרָהָם בְּתִיב

ולא יצחק, יצחק גמי אתה לילה ביה בהאי קרא, רוז
דכתיב והאלhim נסה את אברהם. נסה לאברהם לא
כתב אלא את אברהם את דִיְקָא וְדֹא יְצָחָק. דהא
ביהיא שעתא בגבור'ה תתאה שריא, פיוון דאתעקד
ואונדמן בדינא על יְדֹא דאברהם פְּדָקָא יְאֹות, כדין
אתעטר באתריה בהדייה דאברהם ואטכלילו אש"א
במי"א וסליקו לעילא, וכדין אשטפה מחלוקת בדקא
יאות מיא באשא.

מן (עבד) חמא אבא רחמנא דאתעbid אכזר. אלא בגין
לאשטפחה מחלוקת מיא באשא ולאתעטרא
באתריהו (ד"א ל"ג כדקא יאות), עד דאתא יעקב ואתתקן
כלא כדקא יאות ואטעבידיו תלטא אבן שלמין
ואתתקנו עלאי ותתאי:

ויאמר קח נא את בנך. ובין הימא יכול אברהם דאייהו
סבא. אי תימא בגין דיצחיק לא נפיק מרשותיה
כלל, יאות, אבל כמא דאת אמר, (במדבר כ) קח את אהרן
ואת אלעזר בנו אלא בגין לאמשבא לוון במלין
ולאדברא לוון לרעותא דקונדשא בריך הווא, אווף הכא
כח במלין. את בנך את יחידך אשר אהבתה הא (דף קכ ע"א)
אווקמיה. ורק לך אל ארץ המוריה כמא דאת אמר (שיר
השירים ד) אליך לי אל הר המור. לאתקנא באתרא דיתחזי:

בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי וַיֹּשֵׁא אֶבְרָהָם אֶת עִנְיוֹ וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם מַרְחֹק. בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי הָא אוֹקְמוֹת, אֶלָּא כִּיּוֹן דָּאָתָּמָר וַיַּקְם וַיַּלְךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים מַאי טֻמָּא בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם מַרְחֹק. אֶלָּא בְּגַין דְּכַתִּיב כִּי בַּיִצְחָק יִקְרָא לְךָ זָרָע וְדָא הַוָּא יַעֲקֹב דָּנַפְקָמְפִיה וְהָאִי הַוָּא בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי. וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם מַרְחֹק בְּמַא דָּאָתָּמָר (ירמיה לא) מַרְחֹק יְיָ נְרָא אֶת לִי.

וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם. דָא הַוָּא יַעֲקֹב דְּכַתִּיב, (בראשית כה) וַיַּקְחַ מַאֲבָנִי הַמָּקוֹם. אָסְטָפֵל אֶבְרָהָם בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי דָאִיהוּ דָרְגָא תְּלִיתָה וְחַמָּא לֵיהֶ לַיְעַקְבָּ דְזֹמֵן לְמַיְפָקָמְפִיה. מַרְחֹק בְּמַה דָאָמְרוּ מַרְחֹק וְלֹא לְזָמָן קָרֵיב. אָמַר לֵיהֶ רַבִּי אַלְעֹזֶר מַאי שְׁבָחָא אִיהוּ לְאֶבְרָהָם כֵּד אָסְטָפֵל וְחַמָּא דְזֹמֵן לְמַיְפָקָמְפִיה יַעֲקֹב. דָהָא כֵּד אָזַיל לְמַיְעַקְדָ לֵיהֶ לַיִצְחָק, לֹאו שְׁבָחָא כֵּל כֵּה אִיהוּ דִילְיָה.

אָמַר לֵיהֶ וְדָאִי (זהא) חַמָּא לֵיהֶ לַיְעַקְבָּ דָהָא מִקְדָמָת דְנָא יַדְעַ אֶבְרָהָם חַכְמָתָא, וְאָסְטָפֵל הַשְׂתָא בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי דָאִיהוּ דָרְגָא תְּלִיתָה לְמַעֲבָד שְׁלִימָו וּכְדִין חַמָּא לֵיהֶ לַיְעַקְבָּ דְכַתִּיב וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם. אֶבְלַ הַשְׂתָא קַיִמָא לֵיהֶ מֶלֶה מַרְחֹק בְּגַין דָאָזַיל לְמַיְעַקְדָ לֵיהֶ לַיִצְחָק וְלֹא בָעָא לְהַרְהֵר אֶבְתְּרִיהֶ דְקֹוְדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא.

מַרְחֹק חִמָּא לֵיה גו אַסְפְּקָלְרִיאָה דֶּלֶא נְהָרָא בְּלַחְזּוֹדִי,
וּבְגַיִן כֵּד חִמָּא לֵיה וְלֹא אַתְגָּלִי כֵּלָא, דָאלו,
אַסְפְּקָלְרִיאָה דְּנְהָרָא הָוֹה שְׁכִיחַ עַל הָאֵי אַסְפְּקָלְרִיאָה
דֶּלֶא נְהָרָא אַתְקִיִּים עַלְיהָ אֲבָרָהָם כְּדַקָּא יָאוֹת, אֲבָל
מַרְחֹק, בְּלַחְזּוֹדִי הָוֹה, מַרְחֹק.

מַאי טֻעַמָּא אַסְתָּלָק מַהָּאֵי מַלְהָא אַסְפְּקָלְרִיאָה דְּנְהָרָא
וּבְגַיִן דְּהָאֵי דְּרָגָא דְּיַעֲקֹב הָוֹה. וּבְגַיִן דְּיַעֲקֹב עַד לֹא
אַתְיִילִיד לֹא אַשְׁתַּבָּח הַשְׁתָּא עַל הָאֵי דְּרָגָא. וַתוּ בְּגַיִן
דִּיהְךֿ וַיַּקְבֵּל אָגָּרָא. וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם מַרְחֹק דָא יַעֲקֹב
כִּמְהָ דָא תִּמְרָר מַרְחֹק דֶּלֶא זְכָה בַּיְתָה. (ראיה בעניין בהאי עלמא אלא

מַרְחֹק מְגוֹ הָאֵי דְּרָגָא דָהָא כֵּד אַתָּא יַעֲקֹב הָכָא דָאָף עַל גַּב דָאָתוּ לְהַחְזָא רָאֵיה וְחִמָּא
לַעֲקֹב, אָמֵר אֲבָרָהָם וְדָאֵי קוֹדֵשָׁא בָּרוּךְ הוּא יְדֻעַ בְּגָוֹנוֹא אַחֲרָא דִּאתְחוֹי, מִיד וַיַּכְן שָׁם אֲבָרָהָם
אֶת הַמְזֻבָּח וְגוֹ). מָה בְּתִיב לְעַילָּא וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אֲבָרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי, הָא אַוְקְמוֹתָה.

אֲבָל מַאי טֻעַמָּא לֹא אַתָּיב לֵיה (מִדי) מִיד. אֶלָּא בְּגַיִן דְּהָא אַסְתָּלָק
מַרְחֹמי דָאָבָא עַל בָּרָא וּבְגַיִן כֵּד בְּתִיב הַפְּנֵי בְּנֵי, הַפְּנֵי
דָאַסְתָּלָקִי רְחִמִּי וְאַתְהַפֵּךְ לְדִינָא:

וַיֹּאמֶר אֲבָרָהָם, וְלֹא בְּתִיב וַיֹּאמֶר אָבִיו, דָהָא לֹא קָאִים
עַלְיהָ כָּאָבָא אֶלָּא בְּעַל מְחַלּוֹקָת הָוֹה בַּיְתָה.
אֱלֹהִים יַרְאָה לוֹ הַשָּׁה. יַרְאָה לְנוּ מִבְּעִי לֵיה, מַאי יַרְאָה
לוֹ. אֶלָּא אָמֵר לֵיה אֱלֹהִים יַרְאָה לוֹ לְגַרְמִיה, כֵּד אִיהוּ
יִצְטְּרִיךְ. אֲבָל הַשְׁתָּא בְּנֵי וְלֹא אָמְרָא. מִיד וַיַּלְכֵוּ שְׁנֵיהם
יִחְדּוּ.

רבי שמעון פתח ואמיר (ישעה לא) הן אראלם צעקו חוץ מהלאכי שלום מר יבקין. הן אראלם אלין מלacci עלי. צעקו בההי שעתה ובעו לקיימה על ההיא מלה דכתיב, (בראשית טו) וויצא אותו החוצה. בגין זה צעקו חוץ.

מלacci שלום. אלין אبون מלacci אחרבין דהוו זמיגין למייה קמיה דיעקב ובעגניה דיעקב אבטח לוון שלימו, קודשא בריך הוא. דכתיב, (בראשית לט) ויעקב הלה לדרכו ויפגע בו מלacci אלהים. ואלין אקרינו מלacci שלום, כלחו בכיו כד חמוי ליה לאברהם דעקד ליה ליצחק, ואזדועזען עלי עלי ותתאי וכלחו עלייה דיצחק: ויקרא אליו מלאך יי' וגוו, פסיק טמא בגויה, דלאו אברהם בתראה קדמאה. בתראה (דף קכ ע"ב) שלים (נsha קלחא) קדמאה לא שלים. כגונא דא שמואל שמואל, בתראה שלים, קדמאה לא שלים. בתראה נביא, קדמאה לא נביא. אבל משה משה, לא פסיק, בגין דמיומא דאתיליד לא עדוי מניה שכינתא. אברהם אברהם. **רבי חייא אמר בגין לאתערא ליה ברוחא אחרא בעובדא אחרא בלבא אחרא.**

רבי יהודה אמר אבריר יצחק ואסתליך ברעותא קמי קודשא בריך הוא בריחא דקיטורת בוסמין דקרבין

כהנִיא קמיה, תרין זמגין ביומא ואשטלים קרבנה. דהא צערא דאברהם הוּה בשעתא דאטמר ליה אל תשלח ידק אל הבער ואל תעש לו מאומה. חשיב דקרובניה לא אשטלים ול מגנא עבד וסחר פלא ובנה מזבח. מיד.

וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר וגוי הא תביןו הוּא איל דאטברי בין השמשות הוּה, ובן שנתו היה כמו דאת אמר, (במדבר 2) כבש אחד בן שנתו והכי אצטريك (נ"א ואת אמרת בין השמשות. ותו והא יצחק לא הוּה בעולם, אלא אתקיד וכו') (זהא יצחק לא היה בעולם) ואת אמרת בין השמשות. אלא אתקיד חילא לאזדמנא ההוא אימרא בשעתא דאצטريك לייה לאברהם. כמה דכל אפונ מלין דהוּ בין השמשות אטמפה חילא לאזדמנא ההוא מלא (לההוא זמנה) בשעתא דאצטريك לייה. וכיumi האיל דאתקיריב תחותיה דיאצטريك לייה.

דיאצטريك.

פתח ואמר, (ישעה סג) בכל צרתם לא צר ומלאך פניו הושיעם וגוי. תא חזוי, בכל צרתם דישראל פד אזדמן לzon עאקו, כתיב לא באלא"ף וקרי בוא"ז, בגין דקונדשא בריך היא עמהון בעקי. לא באלא"ף, אחר עלאה יתר, אף על גב דלאו בההוא אתר רוגוזא ועקי,

להתם לעילא מטה עקתה דישראל. לא באלו"ף כמו
דעת אמר, (תהילים ק) הוא עשו ולא אוננו. כתיב באלו"ף
וקרי בואן.

ומלאך פניו הושיעם. זה איה עמהון בההוא עוקב,
ואת אמרת הושיעם. אלא מושיעם לא כתיב,
אלא הושיעם מקדמת דנא דאייה זמין בההוא עוקב
למסבל עמהון. תא חוי, בכל זמאנא דישראל אףונ
בגלוותא, שכינטא עמהון בגלוותא, זה אוקמיה, דכתיב
(דברים ל) ושב יי אליהך את שבותך ורחמך וגו.

דבר אחר ומלאך פניו הושיעם, דא שכינטא. דאייה
עמהון בגלוותא ואת אמרת דאייה הושיעם. אלא
הכי הוא ודי, דאלין אףונ משכנותיו קודשא בריך
הוא בגלוותא, ובגיןorschינטא עמהון קודשא בריך הוא
אדרבר לון לאוטבא לון ולאפקא לון מן גלוותא, דכתיב,
(שמות ו) ואזכור את בריתך בקדמיה, ולבתר עתה הנפה
צעהket בני ישראל באה אל.

וגם ראיתי. לאסגאה ראייה אחרא דאייה קדמה
דכלא, וכתיב, (שמות ב) ויזכר אליהם את בריתו דא
שכינטא. את אברהם לאברהם מבעי ליה, אלא את
אברהם דא הוא חברוותא ויזיגא דיליה באבן. את
אברהם (במדבר קב א) דא הוא מערבית דרוםית. את יצחק

דא הוא צפונית מערבית. ואת יעקב דא הוא זונגא חדא, כללא חדא, זונגא שלים בדקא יאות. בגונגה דא את השמים דא הוא כללא מדת לילה ביום. ואת הארץ דא מדת يوم בלילה בחדא. אוף הכא בבלחו את, וביעקב ואת, למהוי פלא זונגא חדא דלא מתרפישין דבר ונוקבא לעלמיין. וזמן קידוש בריך הוא לאכרזא בכל עולם ולאשמעא קל דיימא (ישעה סג) ויאמר לך עמי הימה בניהם לא ישקרו ויהי להם למושיע. ברוך יי לעולם אמן ואמן: (עד כאן פרשת וירא)

(דף קכא ע"א)

פָּרָשַׁת וַיְהִי חֵי שֶׁרֶה

מִדְרָשׁ הַגְּנַעַלְםָן
ויהין. רבנן פתיחי בהאי קרא, (שיר השירים ז) לכה דודי נצא השדה גלינה ביברים. תנו רבנן היוצא לדרכ יתפלל שלש תפנות, תפלה שהיא חובה של יום. ותפלת הרך על הרך שהוא עוזה. ותפלה שיחזור לבתו לשלו. ולימא להז להגני שלשה, אפילו באחד

ודרך

ויהין חyi שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים, רבי יוסי פתח ואמר, (יונה א) וישאו את יונה ויטלה אל הים ויעמד הים מזעפו. הכא אית לאסתפלה, Mai טעם ארעישת ימא עלייה דיווגה, ולא ארעישת עלייה